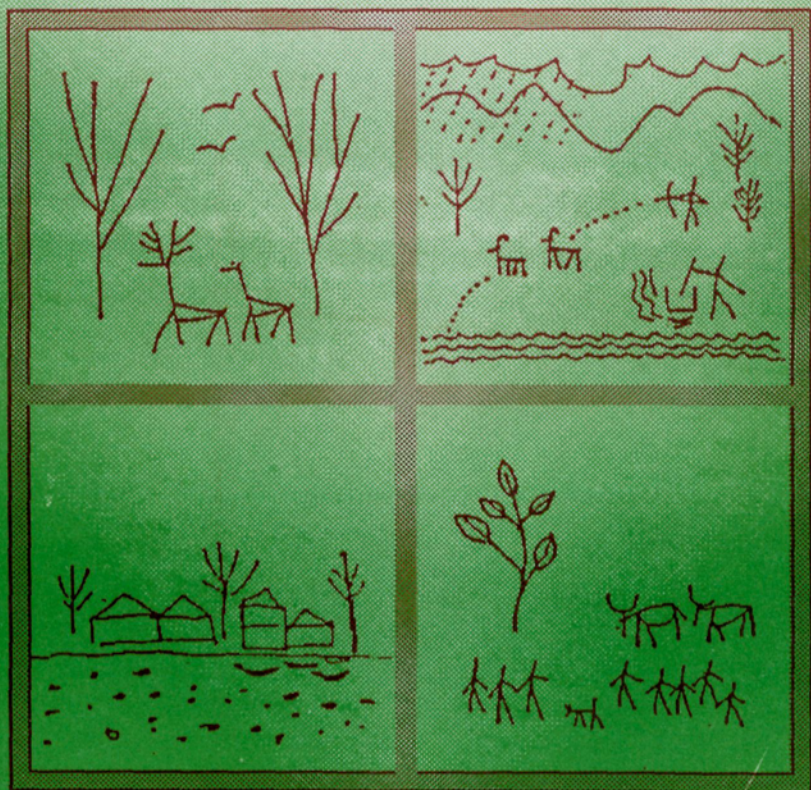


ପରିବେଶ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା



ସୂଚନିକା ଚିନ୍ତାଧାରା

ସବୁ ବୟସ ଓ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀର ବିକାଶ ସୂଚନିକାର ଲକ୍ଷ । ବିଚାର କରିବା, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା, ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା ଆଦି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ପରିଚାୟକ । ପିଲାଦିନରୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ କରାଯାଇ ପାରିଲେ ଦେଶ ଓ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ଆପେ ଆପେ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ସୂଚନିକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପିଲାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷକ/ଅଭିଭାବକ/ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଉଛି । ଏସବୁ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମେ ସ୍କୁଲ ଓ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିପାରିବ ବୋଲି ଆମର ଆଶା ।

କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ବହି ପଢ଼ିବା ଓ ଶିଖିବା ଭିତରେ ପ୍ରଭେଦ ଅନେକ । ଶ୍ରେଣୀଗୁହର ପାଠ ଓ ପରୀକ୍ଷା ଶିକ୍ଷାର ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ଛୋଟ ଅଂଶ । ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ଚାଲିବ ଯାହାର ପରିସର ପାଠ୍ୟକ୍ରମଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ । ଆଉ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ସବୁବେଳେ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ହେବ - ବୋଧ ନୁହେଁ ।

ଏ ଚିନ୍ତାଧାରାର ବାସ୍ତବ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଆମର ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା ଭିତରେ ଅଛି ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗ ଓ ଅନ୍ୟ ବହି ପ୍ରକାଶନ, ଶିକ୍ଷକ କର୍ମଶାଳା, ବିଜ୍ଞାନ ମେଳା, ବିଜ୍ଞାନ ଖେଳନା ବିତରଣ ଆଦି । ଆମର ମଡେଲଗୁଡ଼ିକ ତାଲା ପଡ଼ି ରହୁଥିବା କିଛି ଇଟିକି ଓ ଦାମିକା ଜିନିଷ ନୁହେଁ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସହଜରେ ଓ ଶସ୍ତାରେ ତିଆରି ହୋଇପାରୁଥିବା ଜିନିଷ ଯାହାକୁ କେହି ହାତରେ ନେବାକୁ ଚାହିଁବେନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନର ଯେକୌଣସି ତଥ୍ୟକୁ ବୁଝାଇପାରୁଥିବା ଜିନିଷଟିଏ ଆମ ପାଇଁ ପାଠ୍ୟୋପକରଣ ନୁହେଁ - ଏହା ଏକ ଖେଳନା । ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼ିବା - ଖେଳି ଖେଳି ଶିଖିବା - ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିବା ହେଉଛି ଆମର ଜୀବନ ଦର୍ଶନ । ଏସବୁର ସମଷ୍ଟି ହେଉଛି ଜନବିଜ୍ଞାନ ଆନ୍ଦୋଳନ ।

ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଥମ ନିୟମ ହେଉଛି - କାହାକୁ କିଛି ଶିଖାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷକ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନୁହେଁ, ସେ ଜଣେ ସାଥୀ ଓ ସହାୟକ । ଶିକ୍ଷାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ ହେଉଛି ବଢ଼ିତା ଆତ୍ମାଟିର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଗୁଣକୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବାରେ ଓ ମହତ କାମରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସେହି ଗୁଣକୁ ନିଖୁଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।

ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ

ପରିବେଶ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା

ଫୋନା ପ୍ରିନ୍ଟମାନ୍ ଓ ଇଡା ଶାଉର

ସୂଚନା

ଜାଗମରା, ଡାକ: ଖଣ୍ଡଗିରି,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧ ୦୩୦

ପରିବେଶ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା

ପରିବେଶ ବିଷୟରେ ସୁସ୍ଥ ମାନସିକତା
ସୃଷ୍ଟିକରିବା ଦିଗରେ ଏକ ସାଧନ ପୁସ୍ତକ ।

ମୂଳ ଇଂରାଜୀ/ହିନ୍ଦୀ ସଂସ୍କରଣ

ହ୍ୟୁମାନ୍ ରିସୋର୍ସ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍
୭୪ - ବିଜ୍ଞାନ ଲୋକ, ଦିଲ୍ଲୀ ୧୧୦୦୯୨
୧୯୯୦/୧୯୯୩

ଓଡ଼ିଆ ଉପସ୍ଥାପନା/ଅଙ୍କସଜା/ପ୍ରକାଶନ

ସୃଜନିକା

ଜାଗମରା, ଡାକ: ଖଣ୍ଡଗିରି

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୩୦

ଫୋନ୍: (୦୬୭୪)୪୭୦୬୬୪

ମୁଦ୍ରଣ

ଶୋଭନ,

୧୦୬ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୧୩

ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କରଣ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୦୨

Environment and Self-reliance

A resource book for promoting
ecological sanity.

Original English/Hindi Edition:

Human Resource Development Foundation
74, Vigyan Lok, Delhi 110092
1990/1993

Oriya presentation/design/publication:

Srujanika

Jagamara, PO: Khandagiri

Bhubaneswar 751030

Telephone: (0674)470664

Printing:

Shovan

106 Acharya Bihar

Bhubaneswar 751013

Oriya Adaptation:

First published January 2002

ଜନ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଦିରେ ମୂଳ ଉତ୍ସର ସୂଚନା ସହିତ ଏହାର ଚିତ୍ର ଓ ଲେଖା
ପୋଷ୍ଟର, ପ୍ରାଚୀର ପତ୍ରିକା ଆଦି ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ।

ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କରଣର ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବାରୁ ଆମେ ହ୍ୟୁମାନ୍ ରିସୋର୍ସ
ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ଓ ତାହାର ପରିଚାଳକ ଶ୍ରୀ ବି. ଶାନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ କୃତଜ୍ଞ ।

ମୂଲ୍ୟ: କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା

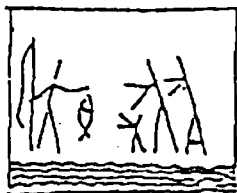
Price: Twenty rupees

ଭୂମିକା

ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ରାଜ୍ୟର ବିକାଶ ମଣିଷର ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ସ୍ୱପ୍ନ । ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ମଣିଷ ଅଲଗା ଅଲଗା ବାଟକୁ ନେଇ କେତେ ପରୀକ୍ଷା କରିଚାଲିଛି । ବିକାଶର ସେହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରାରେ କିନ୍ତୁ ହାନି ଲାଭ ମିଶିକରି ରହୁଛି ଓ ଦୁର୍ଘଟର ଅନୁପାତ ଅଲଗା ହେଉଛି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ମଣିଷ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କେଉଁ ବାଟରେ ଗଲେ ସେ ତା'ର ଜୀବନକୁ ସରସ କରି ରଖିପାରିବ । ତା'ର ସ୍ୱପ୍ନର ସେହି ଧାରାକୁ ଆମେ ଆଜି ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ବା ସଞ୍ଜେନେବଲ ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ ନାମରେ ଜାଣୁଛେ ।

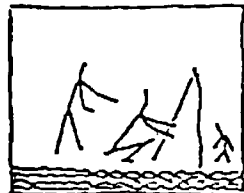
ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ଚିନ୍ତାଧାରାର ମୂଳରେ ରହିଛି ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ଆଦର ଓ ସମ୍ମାନ । କାରଣ ସେହି ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ଜୀବନ ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ସବୁ ଉପାଦାନର ଭଣ୍ଡାର । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ମଣିଷର କାମରୁ ଆସୁଥିବା ସବୁ ପ୍ରକାରର ମଳ ଓ କୁଫଳର ଶିକାର । ଏହି ଦୁଇ ଦିଗରୁ ପ୍ରକୃତିର ବଳ ସୀମିତ । ତାହା ଏକ ଅସରନ୍ତି ଭଣ୍ଡାର ନୁହେଁ । କିମ୍ବା ବିଷାକିତ ପଦାର୍ଥ ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ସହିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତା'ର ଅସୀମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରକୃତି ଆଜି ବିପଦରେ ପଡ଼ିଛି, ଆଉ ତାହା ଫଳରେ ମଣିଷର ବିକାଶ ବିନାଶ ଦିଗରେ ଯିବାର ଭୟ ଆସୁଛି ।

ପ୍ରକୃତି ସହିତ ମେଳରଖି ମଣିଷ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସରସ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ବାଟ ରହିଛି । ସେଥିରୁ କିଛି ଉଦାହରଣ ଏହି ବହିରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତାହାକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଏକ ନୂଆ ଶୈଳୀର ନମୁନା । ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ଧାରା ମଧ୍ୟ ଗଭୀର - ତଥ୍ୟ ତୁଳନାରେ କୌଶଳର ଗୁରୁତ୍ୱ ସେଥିରେ ବେଶୀ । ଚୀନ ଦେଶର ଦାର୍ଶନିକ ଲାଓ ସେଙ୍ଗ କଥାରେ ଆମେ ତା'ର ଛାପ ଦେଖିପାରିବା -



ଲାଓ ସେ କହିଥିଲେ, “ଭୋକିଲା ମଣିଷକୁ ମାଛଟିଏ ଦେବା ଭଲକଥା,

କିନ୍ତୁ ତାକୁ ମାଛ ଧରିବା ଶିଖାଇଦେଲେ ଆହୁରି ଭଲହେବ ।”



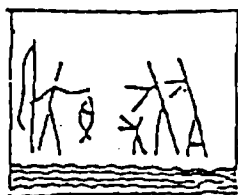
ଏହି ଧାରାରେ ଆମେ ଆଗେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ବିକାଶର ଏକ ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ରାସ୍ତା ଖୋଲିଦେଇ ପାରିବାର ଆଶା ରହିବ ।

ଭୂମିକା

ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ରାଜ୍ୟର ବିକାଶ ମଣିଷର ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ସ୍ୱପ୍ନ । ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ମଣିଷ ଅଲଗା ଅଲଗା ବାଟକୁ ନେଇ କେତେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାଲିଛି । ବିକାଶର ସେହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରାରେ କିନ୍ତୁ ହାନି ଲାଭ ମିଶିକରି ରହୁଛି ଓ ଦୁର୍ଘଟର ଅନୁପାତ ଅଲଗା ହେଉଛି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ମଣିଷ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କେଉଁ ବାଟରେ ଗଲେ ସେ ତା'ର ଜୀବନକୁ ସରସ କରି ରଖିପାରିବ । ତା'ର ସ୍ୱପ୍ନର ସେହି ଧାରାକୁ ଆମେ ଆଜି ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ବା ସଞ୍ଜେନେବଲ ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ ନାମରେ ଜାଣୁଛେ ।

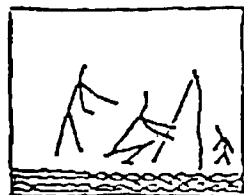
ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ଚିନ୍ତାଧାରାର ମୂଳରେ ରହିଛି ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ଆଦର ଓ ସମ୍ମାନ । କାରଣ ସେହି ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ଜୀବନ ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ସବୁ ଉପାଦାନର ଭଣ୍ଡାର । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ମଣିଷର କାମରୁ ଆସୁଥିବା ସବୁ ପ୍ରକାରର ମଳ ଓ କୁଫଳର ଶିକାର । ଏହି ଦୁଇ ଦିଗରୁ ପ୍ରକୃତିର ବଳ ସୀମିତ । ତାହା ଏକ ଅସରନ୍ତି ଭଣ୍ଡାର ନୁହେଁ । କିମ୍ବା ବିଷାକିତ ପଦାର୍ଥ ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ସହିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତା'ର ଅସୀମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରକୃତି ଆଜି ବିପଦରେ ପଡ଼ିଛି, ଆଉ ତାହା ଫଳରେ ମଣିଷର ବିକାଶ ବିନାଶ ଦିଗରେ ଯିବାର ଭୟ ଆସୁଛି ।

ପ୍ରକୃତି ସହିତ ମେଳରଖି ମଣିଷ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସରସ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ବାଟ ରହିଛି । ସେଥିରୁ କିଛି ଉଦାହରଣ ଏହି ବହିରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତାହାକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଏକ ନୂଆ ଶୈଳୀର ନମୁନା । ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ଧାରା ମଧ୍ୟ ଗଭୀର - ତଥ୍ୟ ତୁଳନାରେ କୌଶଳର ଗୁରୁତ୍ୱ ସେଥିରେ ବେଶୀ । ଚୀନ ଦେଶର ଦାର୍ଶନିକ ଲାଓ ଟୋଙ୍କ କଥାରେ ଆମେ ତା'ର ଛାପ ଦେଖିପାରିବା -



ଲାଓ ଟୋଙ୍କ କହିଥିଲେ, “ଭୋକିଲା ମଣିଷକୁ ମାଛଟିଏ ଦେବା ଭଲକଥା,

କିନ୍ତୁ ତାକୁ ମାଛ ଧରିବା ଶିଖାଇଦେଲେ ଆହୁରି ଭଲହେବ ।”



ଏହି ଧାରାରେ ଆମେ ଆଗେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ବିକାଶର ଏକ ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ରାସ୍ତା ଖୋଲିଦେଇ ପାରିବାର ଆଶା ରହିବ ।

ସୁବାପତ୍ର

ଭୂମିକା	୩
ଉପକ୍ରମ	୫
ପ୍ରଥମ ଭାଗ - ଆମେ ଓ ଆମ ପରିବେଶ	
ଆମ ପରିବେଶ ଆମପାଇଁ ବଡ଼	୯
ଆମ ନିଜ ଦୁନିଆକୁ ଆମେ ଦୃଷ୍ଟି କରୁଛେ	୧୩
ଅଳିଆ ଭିତରେ ଚଳିବା ନାହିଁ	୧୮
ପରିବେଶ ଓ ଗରିବୀ	୨୧
ଅଗଛାରୁ ସମ୍ପଦ	୨୪
ଅଳିଆରୁ ଖାଦ୍ୟ	୨୯
ନିଜର ଜାଳେଣି ଅମଳ କର	୩୨
ସହରି ଅଳିଆ - ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ବଳ	୩୬

ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ - ଅଧିକ ଗଛ ବଢ଼ାଇବା	
ଜଙ୍ଗଲକୃଷି କ'ଣ ?	୪୪
ଜଙ୍ଗଲକୃଷି: କେଉଁ ଜଙ୍ଗଲ ?	୪୭
ଜଙ୍ଗଲକୃଷି: କେଉଁ ଫସଲ ?	୫୦
ଜଙ୍ଗଲଖେତର କିପରି ଯତ୍ନ ଦରକାର ?	୫୨
ଚିନିଆକିଆ ଚାଷ	୫୫
ଅଳ୍ପ ବର୍ଷରେ ଗଛ ବଢ଼ାଇବା	୫୯

ତୃତୀୟ ଭାଗ - ପଢ଼ିଆ ଭୂଇଁରୁ ଖେତ	
ପଢ଼ିଆ ଭୂଇଁରୁ ଭଲ ଜମି	୬୨
ଲୁଣା ଜମିକୁ ଧୋଇବା	୬୭
ଢାଲୁ ଜମିରେ ପାହାଚ କଟା	୭୦
ବର୍ଷାପାଣିକୁ ଧରିରଖିବା	୭୩
ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ବହୁଥିବା ଫସଲ	୭୯

ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ

ବିକାଶ କହିଲେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବଢ଼ିବା ବା ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝାଇଥାଏ । ସଂଖ୍ୟା ବା ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଢ଼ିବା ହୁଏ ସ୍ଥୂଳ ବିକାଶର ସୂଚକ । ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିକାଶରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ ଗୁଣମାନର ବ୍ୟାପକତା ଓ ଗଭୀରତା । ଗୋଟିଏ ପିଲାଙ୍କର ଉଦାହରଣରେ ତା'ର ଆକାର ବଢ଼ିବା ହୁଏ ଦୈନିକ ବିକାଶ । ସେହିପରି ତା'ର ଚିନ୍ତା ଓ ବିଚାର କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ସେ ସବୁକୁ କାମରେ ରୂପାୟିତ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ବଢ଼ିବାକୁ ତା'ର ଗୁଣାତ୍ମକ ବିକାଶ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି ଦିଗ ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଓ ପରିପୁରକ ।

କୌଣସି ସମାଜ ବା ରାଷ୍ଟ୍ରର ସାମୁହିକ ବିକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଟି ଦିଗ ଖୋଜିବାକୁ ହୁଏ । ବସତିର ଆକାର ଓ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସହିତ ଦେଖିବାକୁ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ନିତିଦିନିଆ ଜୀବନର ସରସତା ଓ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣତା, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ଉତ୍କର୍ଷ ଏବଂ ଉପାର୍ଜନ ଓ ଉପଭୋଗ ଭିତରେ ସନ୍ତୁଳନ । ଏହି ସବୁ ଦିଗରୁ ଆଗୁଆ ଥିବା ସମାଜକୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ବିକଶିତ କହିବା ହିଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ ସମୟ ସହିତ ମଣିଷ ପାଇଁ ବିକାଶର ଅର୍ଥ ବଦଳି ଚାଲିଛି । ଆଉ ଆଜି ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ଏକ ସ୍ଥୂଳ ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ଉପଭୋକ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ହିଁ ବିକାଶର ମାପକାଠି ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଅର୍ଥନୀତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଗେଇବାକୁ ହିଁ ବିକାଶ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ଅତି ଆଦିମ କାଳରେ ବେଶୀ ଶିକାର କରିପାରୁଥିବା ମଣିଷ ଯେପରି ଆଗୁଆ ଗଣାଯାଉଥିଲା, ଏବେ ଅଧିକ ଧନ ଠୁଳ କରିଥିବା ଓ ଅଧିକ ସୁବିଧା ଉପଭୋଗ କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ “ବିକଶିତ”ର ମାନ୍ୟତା ପାଉଛି । ଆଉ ଏ ସବୁରେ ଉଣା “ପଛୁଆ” ଗୋଷ୍ଠୀ ବିକଶିତର ସମାନ ହେବାର ନିଶାରେ ବୁଡ଼ିରହିଛି । ବିକାଶ ପାଇଁ ଚାଲିଥିବା ଏହି ଅସରନ୍ତି ଅବିଚାରିତ ଘୌଡ଼ରୁ ଆସୁଥିବା କେତୋଟି ବଡ଼ ବିପଦ ଏବେ ଆହୁରି ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ଏହି ବିପଦରୁ କିଛି ହେଉଛି -

- ପ୍ରାକୃତିକ ଅଜ୍ଞେବ ସମ୍ବଳ ସରିଆସୁଛି - ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ ଜୀବାଣୁ ଇତ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ପାଖେଇ ଆସୁଥିବାର ସୂଚନା ମିଳିଯାଉଛି ।
- ପ୍ରାକୃତିକ ଜ୍ଞେବ ସମ୍ବଳ - ବିଶେଷ କରି ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଜ୍ଞେବ ବିବିଧତା - ଉଭୟ ଗୁଣ ଓ ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କ୍ଷୟ ପାଉଛି ।
- ମଣିଷର କାମ - ମୁଖ୍ୟତଃ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିକାଶପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଧାରା - ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବିଷାକ୍ତ ମଳ ପରିବେଶକୁ ଜୀବଜଗତ ପାଇଁ ଅନୁପଯୋଗୀ କରି ପକାଉଛି ।

ଏହି ସବୁର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରଭାବରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିକାଶ ଯେ କେବଳ ବାଧାପାଉଛି,

ତାହାକୁହେଁ । ଆଶଙ୍କା ଆସୁଛି ଯେ ମଣିଷ ଓ ଅନ୍ୟ ଜୀବଙ୍କର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବିପନ୍ନ ହୋଇପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଜୀବଜଗତ ଓ ପରିବେଶ ପ୍ରତି ବିଳମ୍ବିତ ସଚେତନତା ଓ ଦରଦରୁ ହେଉ ବା ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାର ଚିନ୍ତାରୁ ହେଉ, ମଣିଷ ଏବେ ତା'ର କାମର ସମୀକ୍ଷା କରୁଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ ବାଟ ଖୋଜୁଛି କିପରି ବିଶେଷ କିଛି ନ ଛାଡ଼ି ତା'ର ବିକାଶର ଧାରାକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚଳାଇରଖିହେବ । ଏଥିରୁ ଆସୁଛି ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶର ଆଧୁନିକ ଚିନ୍ତା, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ବେଶୀ ଜଣାଶୁଣା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି - “ନିଜର ଚାହିଦା ଭରଣା କରିବା ଦିଗରେ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ବାଧା ନ ଆଣି ଯାହା ଆଜିର ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିପାରିବ ।” (ବୃଷ୍ଟଲ୍ୟାଣ୍ଟ ରିପୋର୍ଟ)

ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବିଶେଷ କିଛି ନ ଛାଡ଼ି ଚଳେଇନେଇ ପାରିବାର ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ମାନସିକତା । ଆଜିର ପୃଥିବୀରେ ସମ୍ବଳ, ସୁଯୋଗ, ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ଆଦି ସବୁଥିରେ ରହିଥିବା ବ୍ୟାପକ ଅସମତାକୁ ଜାରି ରଖିବା ତେଜାର ଏହା ଏକ ପ୍ରତିଫଳନ - ଯିଏ ଆଗୁଆ ସିଏ କିଛି ବି ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ପଛରେ ରହିଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେ କୌଣସି ବାଟରେ ଆଗେଇଯିବାର ଅଧିକାର ଦାବିକରୁଛି ।

ତେଣୁ ଗଲା ତିରିଶ ବର୍ଷର ବିଚାର ବିମର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀର ଓ ମଣିଷର ଭବିଷ୍ୟତ ଆଜି ବି ଅନିଶ୍ଚିତ । ଏପରିକି ୧୯୯୨ର ଧରିତ୍ରୀ ସମ୍ମିଳନୀ, ଯାହାକୁ ଅନେକ ଲୋକ କହୁଥିଲେ ପୃଥିବୀକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଶେଷ ସୁଯୋଗ, ଠାରେ ଆଗକୁ ବାଟ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହମତି ଆସିପାରିନଥିଲା । ତାହାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଘୋଷଣାମାମାରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ଚିନ୍ତା କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିଛି ମଣିଷ । ପ୍ରକୃତି ସହିତ ମେଳରଖି ଏକ ସୁସ୍ଥ ଓ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ଜୀବନ ବିତାଇବାର ଅଧିକାର ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି । . . . ନିଜର ପରିବେଶ ଓ ବିକାଶ ନୀତି ଅନୁସାରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପରିବେଶରେ ହାନି ନ ଆଣି, ନିଜ ସମ୍ବଳର ବିନିଯୋଗ କରିପାରିବେ ।” କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀର ସାମୁହିକ ସମସ୍ୟା ଓ ପରିବେଶ ଅବସ୍ଥାର ମୂଳ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ଅଛୁଆଁ ରହିଥିଲା ।

ଏହି ଦିଗରେ ଏକ ସମକାଳୀନ ବିକଳ ମତ ଥିଲା ଯେ ଏହି ଅବସ୍ଥାର ମୂଳରେ ଅଛି ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମୂହଙ୍କର, ବିଶ୍ୱବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମୁଦ୍ରାପାଣ୍ଠି ଭଳି ତାଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ଏବଂ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ । ୧୯୯୨ର ସେହି ବିକଳ ଧରିତ୍ରୀ ସମ୍ମିଳନୀର ଜନତା ଧରିତ୍ରୀ ଘୋଷଣାମାମାରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ମଣିଷ ଓ ପ୍ରକୃତିର ଚିନ୍ତାକୁ ବାଦଦେଇ ଆର୍ଥିକ ଓ ଉପଭୋଗକୁ ଆଧାରକରି ଚାଲିଥିବା ବିକାଶ ଧାରାରୁ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଆସିଛି । . . . ଆଜି ପୃଥିବୀର କୋଡ଼ିଏ ଶତାବ୍ଦୀ ମଣିଷ ତାହାର ମୋଟ ସମ୍ବଳର ଅଣୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।”

ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଧାରାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ସମତା ରଖି ପରିବେଶୀୟ ଚିରନ୍ତନତା ଆଣିବା ଏବଂ ନୂଆ ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ ଅର୍ଥନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏବଂ ଆମର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ନୂଆ ରୂପଦେଲେ ହୁଏତ ଏହି ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମାଧାନ ଆସିପାରିବ ଏବଂ ଚିରନ୍ତନ ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ବାଟ ଖୋଲିବ ।

ଏହି ବହିଟିର କଥା

ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଓ ସମ୍ଭାର

'ତଥ୍ୟ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତଥ୍ୟରୂପୀ ଜ୍ଞାନ ସଂଗ୍ରହ କରିନେଲେ ପ୍ରଜ୍ଞା ଆସେ ଆସେ ଆସିଯାଏ', ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଯଦି ସତ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ତା'ର ହାତରେ ଥିବା ବିଜ୍ଞାନର ବିଶାଳ ଜ୍ଞାନ ଭଣ୍ଡାରକୁ ବିଚାରିତ ଭାବରେ କାମରେ ଲଗାଇ ମଣିଷ ପୃଥିବୀରୁ ରୋଗ, ଭୋକ ଓ ଅଭାବ ଆଦିକୁ ଅନେକ ଦିନରୁ ଦୂର କରିସାରିଚାଣି । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ଅସୁବିଧା ଏହା ଯେ ତାହା ଅତି ଜୋରରେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ଏବଂ ସେହି ବେଗରେ ବିଚାରିତ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଆରେ ତାହାକୁ ସଂଯତ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉନାହିଁ । ଫଳରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ବଢ଼ିଚାଲିଥିଲାବେଳେ ମଣିଷର ପ୍ରଜ୍ଞା ଭୀତିପ୍ରଦ ଭାବରେ ପଛରେ ପଡ଼ିଯାଉଛି ।

ବୋଧହୁଏ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଜ୍ଞାର ଏହି ପଛୁଆ ଅବସ୍ଥା ହିଁ ଆଜିର ମଣିଷର ବିଭିନ୍ନ ଦୁରାବସ୍ଥା ପାଇଁ ଦାୟୀ । ଗରିବ, ବେରୋଜଗାରୀ, ଅସମତା, ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ଉପଭୋକ୍ତା ମାନସିକତା, ଦୁର୍ଲଭ ସମ୍ବଳର ନିଷ୍ଠୁର ଲୁଣ୍ଠନ, ପରିବେଶର ଅବସ୍ଥା, ହିଂସା ଓ ଉଗ୍ରତା, ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଅବସ୍ଥା ଆଦିର ଭୟଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ଏସବୁ ଦୁରାବସ୍ଥା ଭିତରେ ରହିଛି । ଏଥିରୁ ନିଷ୍ଠିତ ଯେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନବିଭବକୁ ଯେପରି କାମରେ ଲଗାଯାଉଛି ସେହି ଧାରାରେ କିଛି ଗୁରୁତର ଭୁଲ ରହିଛି । ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବୃହତ୍ତର ହିତପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନକୁ କାମରେ ଲଗାଯାଉନାହିଁ । ବରଂ ନିଜକୁ ବଡ଼କରି ଦେଖାଇବାର ପଣ୍ଡୁ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାପାଇଁ ଅଳ୍ପ କିଛି ମଣିଷ ସେହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନକୁ କବଳିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ତାକୁ ଦୋହନ କରୁଛନ୍ତି ।

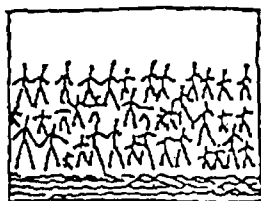
ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଖ୍ୟାତିସମ୍ପନ୍ନ ଛପଟି ଓ ମାନବବାଦୀ ଯୋନା ଫ୍ରୁଟମ୍ୟାନଙ୍କ କାମ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କର ଏହା ବେଶୀ ଦରକାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନକୁ ସିଧାସଳଖ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଅବଦାନ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ନିରକ୍ଷର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାରର ସଙ୍ଗେତ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ - ଡିଜିଟାଲ୍ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଶିକ୍ଷା - ହେଉଛି ତାଙ୍କର ବେଦନାଶିଳ୍ପ ଆତ୍ମାର କ୍ରନ୍ଦନ । ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ମନୁଷ୍ୟସୃଷ୍ଟି ପରିକଳ୍ପ ପରିସ୍ଥିତି ଭିତରେ ମଣିଷ ଜାତିର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇରଖିବା ପାଇଁ ନିଃସହାୟ ଭାବରେ ଯେଉଁ ଲଢ଼େଇ ଚଳାଇଛନ୍ତି ତାହାପ୍ରତି ସମବେଦନା ହେଉଛି ତାଙ୍କର କାମ । ସବୁଠାରୁ ପଛୁଆ ବର୍ଗ, ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିକାଶ ଯୋଜନା ଔପଚାରିକ ଭାବରେ ଚାଲିଛି, ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେ ବିଜ୍ଞାନ ସଂଚାରକୁ ଏହି ନୂଆ ମାନବବାଦୀ ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଫ୍ରୁଟମ୍ୟାନଙ୍କ ଦର୍ଶନର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଯେ ଭୌତିକ ସମ୍ପଦରେ ଦୁର୍ବଳ ଦେଶମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମୌଳିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନ ଓ ଦକ୍ଷତାର ପ୍ରସାର କରାଇ ନିଜର ମାନବ ସମ୍ବଳର

ମାନ ବଢ଼ାଇବା ଉଚିତ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଓ କୌଶଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଖାଦ୍ୟ, ବାସ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଦୁର୍ବିପାକ ସୁରକ୍ଷା ଆଦି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଓ ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ବୋଝ ହେବେନାହିଁ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସୀମିତ ସମ୍ବଳ ଓ ସାଧନ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗିପାରିବ ।

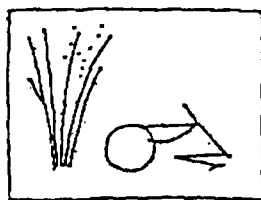
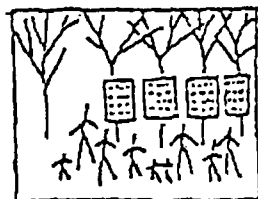
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ସାଧାରଣ ଜୀବନଧାରଣ, ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ଏବଂ ଏକ ଉପଯୋଗୀ ଜୀବ ଭାବରେ ବିକାଶ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ମୌଳିକ ଦକ୍ଷତାର ପ୍ରସାର ବିଷୟରେ ଯୋନା ଫ୍ରାନ୍ସମାନ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଫ୍ରାନ୍ସମାନ ଓ ଇଡା ଶାଉର ଜାତିସଂଘ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନୀ ସଂଗଠନମାନଙ୍କର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସଂସଦର ସହଯୋଗରେ ଗଠିତ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର କେନ୍ଦ୍ର ଗଢ଼ିଥିଲେ । ଫ୍ରାନ୍ସମାନ ଓ ତାଙ୍କର ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଜି ଆଉ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କାମ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ୍ଦର୍ଶକ ଭାବରେ ରହିଛି ।

ଲାଓ ସେ'ଙ୍କ ଦର୍ଶନର ଛାୟାରେ ଫ୍ରାନ୍ସମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ, ଉତ୍ତର ଓ ଧାରା ଥିଲା -



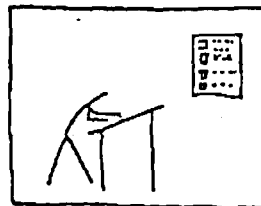
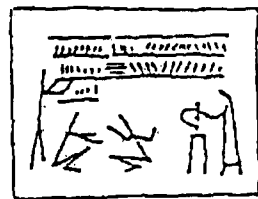
ଯଦି କୋଟି କୋଟି ମଣିଷ ଭୋକିଲା ଥିବେ,
ତେବେ କ'ଣ କରିବା ?

ସବୁଠାରୁ ଭଲହେବ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ନିଜର
ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଶିଖାଇଦେବା ।



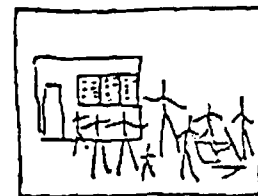
ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଏପରି କୌଶଳ ବାଛି
ଯାହା ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନିଜର ଗୁଡ଼ୁରାଣ
ମେଣ୍ଟାଇବାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରିବ ।

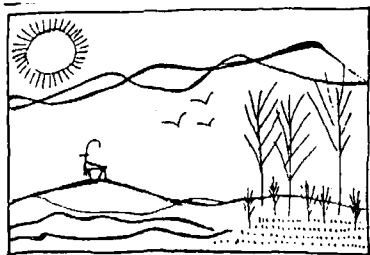
ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଉଭୟ ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ
ଓ ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉ ।



ଅଳ୍ପ ପାଠ ପଢ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା
ପାଇଁ ଆମେ ବେଶୀ ଚିତ୍ର ଓ କମ୍ ଲେଖାର
ମାଧ୍ୟମ କାମରେ ଲଗାଉ ।

ଏହି ସୂଚନାକୁ ପ୍ରାଚୀର ପତ୍ରିକା, ଖବର
କାଗଜ ଆଦିର ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ
ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଉ ।

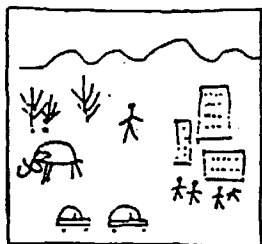




ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଆମେ ଓ ଆମ ପରିବେଶ

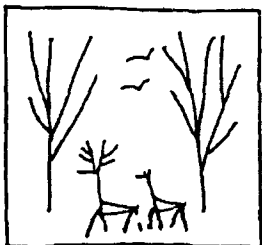
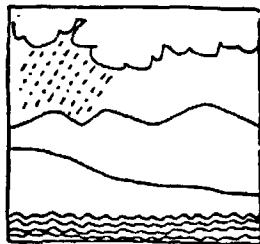
ଆମ ପରିବେଶ ଆମପାଇଁ ବଡ଼

ଆମ ଚାରିପାଖର ସବୁ ଜିନିଷ ମିଶିକରି ପରିବେଶକୁ ଗଢ଼ନ୍ତି ।
ସେସବୁ ନିଜ ନିଜ ସହିତ ଛନ୍ଦା । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ବି
ଅମେଳ ଆସିଲେ ତାହା ଆମର ହାନୀ କରିବ ।



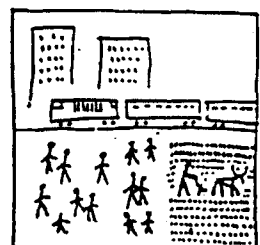
ଆମ ଚାରିପାଖର ସବୁ ଜିନିଷ
ମିଶିକରି ପରିବେଶକୁ ଗଢ଼ନ୍ତି ।

ପାଣି, ପବନ, ମାଟି ଭଳି ସବୁକିଛି
ଭୌତିକ ଜିନିଷ



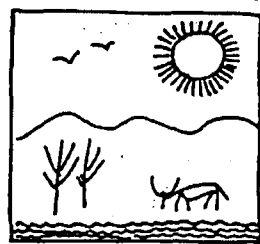
ଓ ଗଛଲତା ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଭଳି
ଜୀବନ୍ତ ଜିନିଷ ।

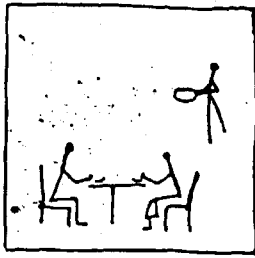
ସବୁ ମଣିଷ ଓ ତାଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ
ଦଳ । ପୁରା ସମାଜ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର
ଏକ ଅଂଶ ।



ପରିବେଶର ସବୁ ଅଂଶ ନିଜ ନିଜ
ସହିତ ଯୋଡ଼ା ।

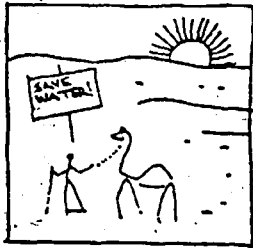
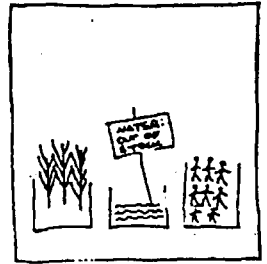
ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ନିର୍ଜୀବ ଭୌତିକ
ଜିନିଷ ବିନା ତିଆରି ପାରିବନାହିଁ ।





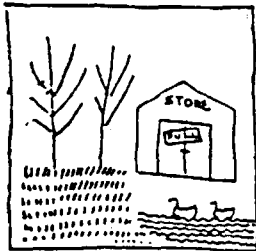
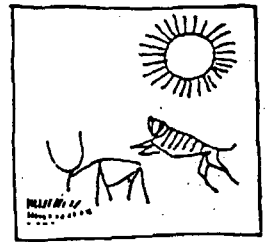
ଆଉ, ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ବିନା ଆମର
ଛୁଟି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରକୃତିରେ ମିଳୁଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ
ଅସରନ୍ତି ନୁହେଁ ।



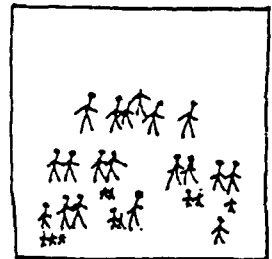
ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିକରି
ଗଢ଼ାହୁଏ, କେବଳ ତାହା ହିଁ
ଚିନ୍ତିରହିପାରେ ।

ସବୁ ଭୌତିକ ଓ ଜୈବିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ
ଶକ୍ତି କ୍ଷୟହୁଏ । ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଓ
ଶକ୍ତି କ୍ଷୟ କରିବା କାମରେ
ଜୀବମାନେ ବହୁତ ରୂପ ବଦଳାନ୍ତି ।



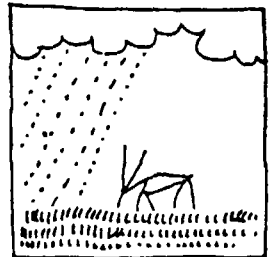
କ୍ଷୟ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ
ରୂପାନ୍ତରଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବସ୍ତୁ
ଥିବା ଯାଏଁ କେବଳ ଜୀବମାନେ
ବଞ୍ଚିପାରିବେ ।

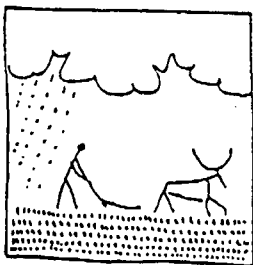
ମଣିଷମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗଠିତ ଦଳକୁ
ସମାଜ କୁହାଯାଏ ।



ସମାଜର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ ହେଉଛି ସବୁ
ସାମିତ ସମ୍ବଳକୁ ଉଚିତ ଭାବରେ
ବାଣ୍ଟିବା (ସୁସମ ବଣ୍ଟନ) ।

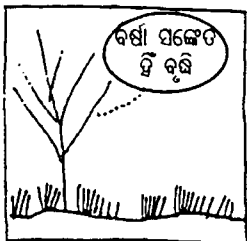
ଏହା ପଛରେ ରହିଛି ମଣିଷକୁ
ବେଶାଦିନ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାର ଆଶା ।





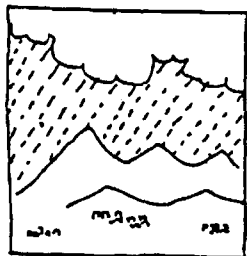
ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ ଚିତ୍ରରେ ଦେଖା
ଯାଇଥିବା ଏହି ଜଟିଳ ଧାରାର
ମୂଳଭିତ୍ତି ହେଉଛି ସଂଯୋଗ ।

ଏହି ସଂଯୋଗ ବନ୍ଧୁ, ଜୀବ ଓ
ମଣିଷ ଆଦି ପରିବେଶର ସବୁ
ଉପାଦାନକୁ ଯୋଡ଼ିକରି ରଖିଥାଏ ।



ଭୌତିକ ବଳ ବା ଜୀବଜନ୍ତୁ ବା
ମଣିଷ ଯତାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମ
ବା ଯଟଣା ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗେତର
କାମକରେ ଓ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟିକରେ ।

ପରିବେଶର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକର
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଖୁବ ଅଲଗା ଅଲଗା
ପ୍ରକାରର ହୋଇପାରେ ।



ଏହିଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ଭୌତିକ ଯଟଣା

ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବରେ
ପ୍ରଭାବିତ କରିଥା'ନ୍ତି ।



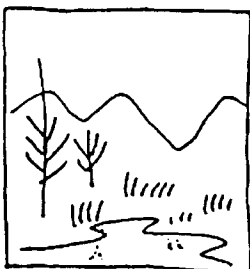
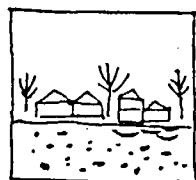
ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ କାମରୁ

ଭୌତିକ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
ଆସିପାରେ ।



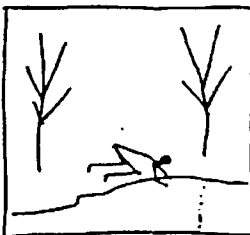
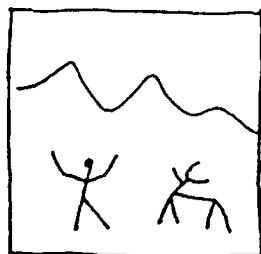
ଆମ ନିଜ ଦୁନିଆକୁ ଆମେ ଦୂଷିତ କରୁଛେ

ଆମର ପରିବେଶକୁ ଦୂଷିତ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆମେ ନିଜର ଓ ଆମ ଚାରିପାଖର ଜୀବମାନଙ୍କର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟପ୍ରତି ବିପଦ ଆଣୁଛେ ।



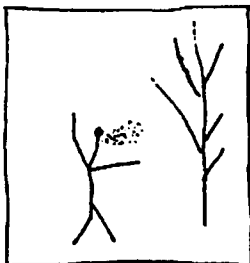
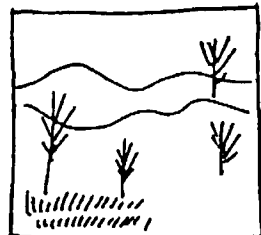
ପରିବେଶ ତାହାର ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ ରହିଲେ

ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଭଲ ତାଜା ପବନ ସେଥିରୁ ମିଳିପାରେ.



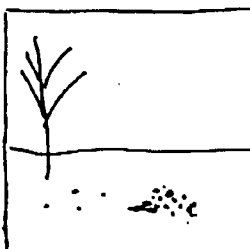
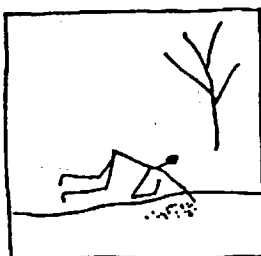
ପିଇବାପାଇଁ ଭଲ ସଫାପାଣି ମିଳେ

ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ଓ ପରିଷ୍କାର ଜମି ମିଳେ ଯାହାର ଉତ୍ପାଦନ ଚିରନ୍ତନ ହୁଏ ।



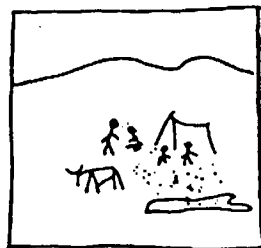
ନିଶ୍ଵାସରେ ଯେଉଁ ପବନ ବାହାରେ ତାହା ଥରେ କାମରେ ଲାଗିଯାଉଛି;

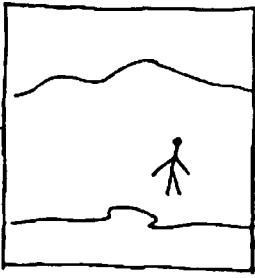
ଆମେ ଧୋଇହେଲାବେଳେ ଆମ ଦେହର ମଇଳା ମିଶି ପାଣିର ସଫାପଣ କମିଯାଏ;



ଆମର ନିତିଦିନିଆ ଜୀବନର ଅଳିଆ ମାଟିକୁ ଖରାପ କରେ ।

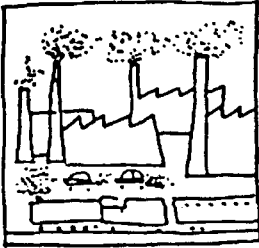
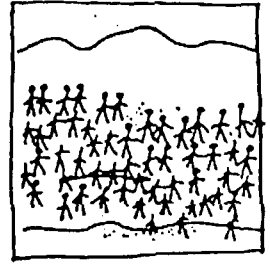
ଆମ ଜୀବନ ହିଁ ମାଟି, ପାଣି, ପବନକୁ ଦୂଷିତ କରେ ।





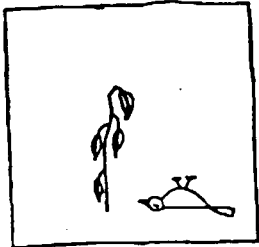
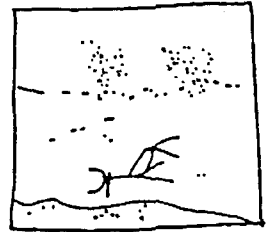
କେବଳ ଜଣେ ମଣିଷ, ଗୋଟିଏ
ଜାଗାରେ ରହି ସବୁ ମାଟି, ପାଣି,
ପବନକୁ ଦୂଷିତ କରିଦିଏନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ କୋଟି କୋଟି ମଣିଷ ମାଟି,
ପାଣି ଓ ପବନକୁ ମଇଳା କରନ୍ତି,
ତେଣୁ ତାହା ବଡ଼ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ।



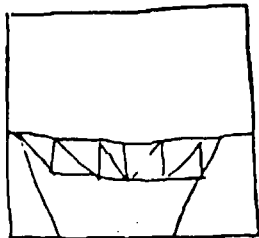
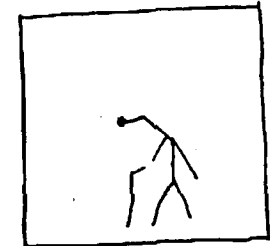
ସେହି କୋଟି କୋଟି ମଣିଷଙ୍କର
କଳକାରଖାନା ଓ ଗାଡ଼ିମଟର
ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇଦିଏ ।

ଥରେ ଦୂଷିତ ହୋଇଗଲେ ମାଟି,
ପାଣି, ପବନ ଆଦିର ଜୀବନ
ସହାୟକ ଉପଯୋଗୀତା କମିଯାଏ ।



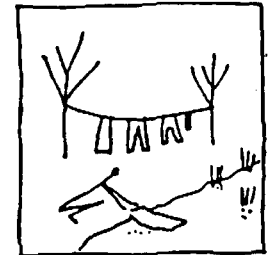
ପ୍ରଦୂଷିତ ପବନ ଯୋଗୁ ମରୁଥିବା
କିଛି ଜୀବ ଆମର ଜୀବନ ପାଇଁ
ଅତି ଦରକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି;

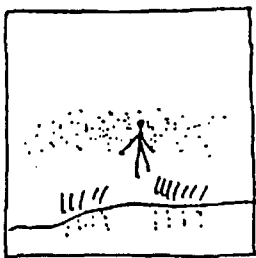
ଦୂଷିତ ପବନ ମଣିଷଙ୍କୁ ଅସୁସ୍ଥ
କରିଦିଏ;



ଏବଂ ଲୁହା, ପଥର ଓ କାଠ ଭଳି
ନିର୍ଜୀବ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ
ସମ୍ଭବିତ ପ୍ରଦୂଷଣ ।

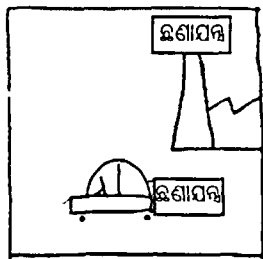
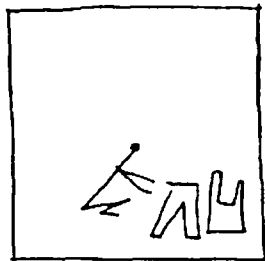
ଲୁଗା ସଫାକରିବା ବେଶ୍ କଷ୍ଟ କାମ ।



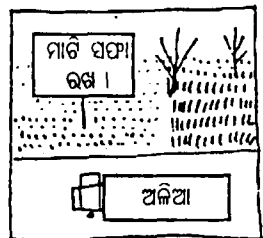
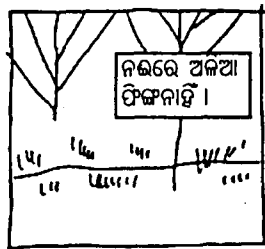


କିନ୍ତୁ ମାଟି, ପାଣି, ପବନକୁ ସଫା
କରିବା ହେଉଛି ଖୁବ ବେଶୀ
କଞ୍ଚର କଥା ।

ଲୁଗାକୁ ଧୋଇବା ଅପେକ୍ଷା ମୂଳରୁ
ସଫା ରଖିବା ସହଜ ।

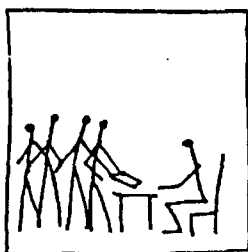


ପବନ ପାଇଁ ବି ଏହି କଥା ଠିକ୍ ।
ପାଣି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ।



ପ୍ରଦୂଷିତ ମାଟିକୁ ପରେ ସଫା
କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତାକୁ ପ୍ରଦୂଷଣରୁ
ମୁକ୍ତ ରଖିବା ହିଁ ଭଲ ।

ପରିବେଶକୁ ସଫା ରଖିବା ପାଇଁ
ଆମେ ନିଜେ କିଛି କରିପାରିବା ।



ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଚାପଦେଲେ
କାରଖାନାର ପ୍ରଦୂଷଣ ସେମାନେ ବନ୍ଦ
କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

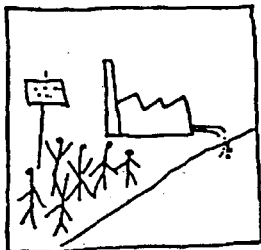
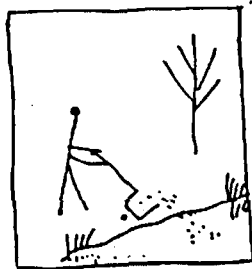
ପ୍ରଦୂଷଣ କରୁଥିବା ଶିଳ୍ପର ଉତ୍ପାଦ
କେହି ନିକିଶିଲେ ସେମାନେ
ପ୍ରତିବାଦ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ ।





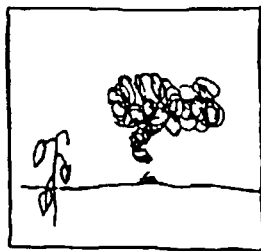
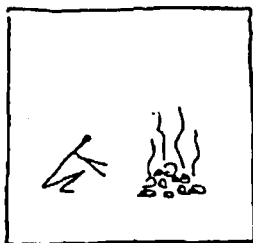
ଯଦି ଆମେ, ଆମର ପଡ଼ୋଶୀ ଓ
ସାଙ୍ଗମାନେ ପ୍ରଦୂଷଣ ନକରିବା ତେବେ
ଆମର ପରିବେଶ ସଫା ରହିବ ।

ପାଣିରେ ବା ପଡ଼ିଆରେ ଅଳିଆ
ଫିଙ୍ଗିବାନାହିଁ



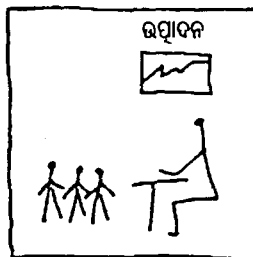
କେଉଁ କାରଖାନା ଖୋଲାରେ
ଅଳିଆ ଫିଙ୍ଗୁଥିଲେ ତାହାର କଡ଼ା
ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ।

ଯଦି ଆମକୁ ବା କାରଖାନାକୁ
ନିହାତି ଅଳିଆ ପୋଡ଼ିବାକୁ ହୁଏ,



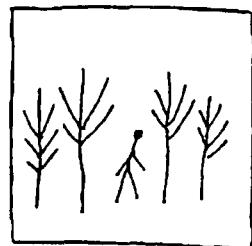
ତେବେ ନିଃସିତ କରିବା ଦରକାର ଯେ
ସେହି ଧୂଆଁ ଆମପାଇଁ ବା ଆଉ କେଉଁ
ଜୀବପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ନୁହେଁ ।

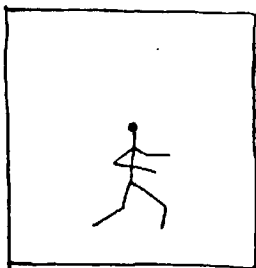
ଏବେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍
ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ତେଣୁ ଅନେକ
ସମୟରେ ଆମେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଦୂଷଣ
ବନ୍ଦ କରିପାରିବା ନାହିଁ ।



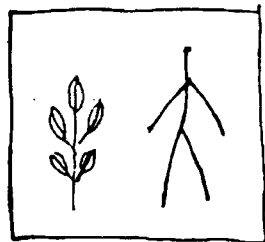
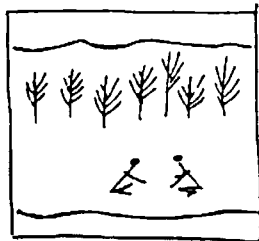
କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା
ଭିତରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରିବା ।

ଅନ୍ତତଃ ଆମେ ରହୁଥିବା ଜାଗାର
ଆଖପାଖରେ ।

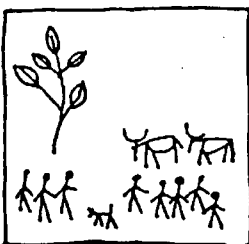
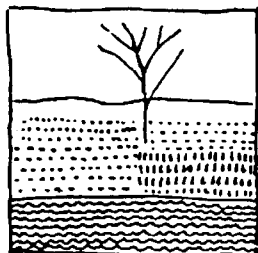




ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଆମେ ପରିବେଶକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଲେ



ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ।
ମାଟି, ପାଣି ଓ ପବନ ସଫା ରହିଲେ



ଗଛଲତା, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ମଣିଷ
ବଞ୍ଚିବାପାଇଁ ଏଭଳି ଏକ ପରିବେଶ
ପାଇବେ ଯାହା ସବୁ ଦିଗରୁ
ସୁଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ ।

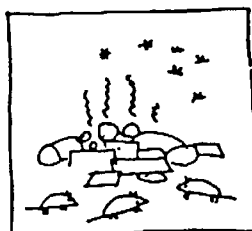
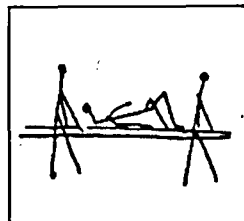
ଅଳିଆ ଭିତରେ ଚଳିବା ନାହିଁ

ଏଣେତେଣେ ଅଳିଆ ଜମିଲେ ତାହା ପରିବେଶକୁ ଅପରିଷ୍କାର
ଓ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର କରିଦିଏ । ତେଣୁ ଆମର ନିଜର ଭଲପାଇଁ
ତାହାକୁ ବୋହିନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାଗାରେ ପକାଇବା ଉଚିତ ।



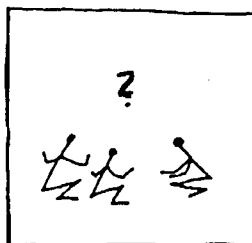
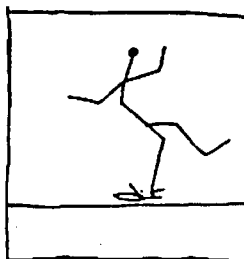
ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଅଳିଆ ଯୋଗୁଁ
ବସତି କଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।

ଏହା ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବିପଦ
ମଧ୍ୟ ଆଣେ ।



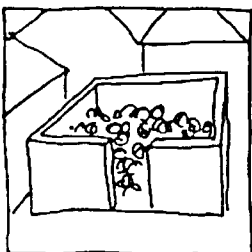
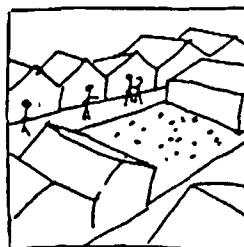
ଏହା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଦିଏ ଏବଂ ମାଛି ଓ
ମୂଷାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ।

ବାଟରେ ଅଳିଆ ଫିଙ୍ଗିଲେ
ଚାଲିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୁଏ । ତେଣୁ
ରାସ୍ତାକୁ ଅଳିଆରୁ ସଫା ରଖିବା ।



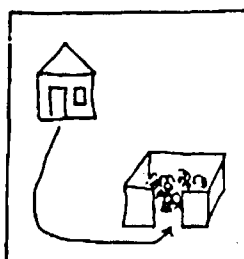
ତେବେ ଅଳିଆକୁ ନେଇ କରିବା କ'ଣ ?

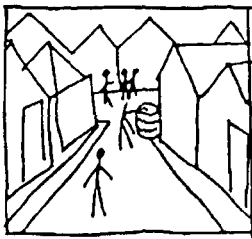
ପ୍ରଥମେ ଅଳିଆ ପକାଇବା ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ଜାଗା ଖୋଜିବାକୁ ହେବ ।



ତାହା ଚାରିପଟେ କାନ୍ଥ ଗଢ଼ିଦେଲେ
ଭଲ ହେବ, କାରଣ ଅଳିଆ ଭଲ
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଗନ୍ଧହୁଏ ।

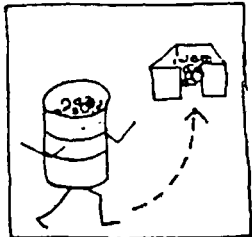
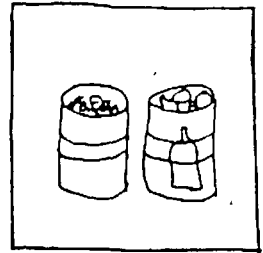
ଘରର ଅଳିଆ ସବୁ ଅଳିଆପକା
ଜାଗାକୁ ଆସିବ କିପରି ?





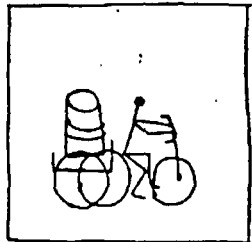
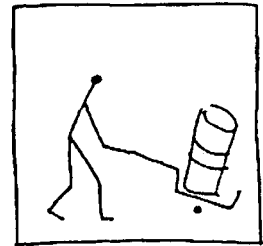
ପ୍ରତି ଗଳିରେ ଟିଣ ଡ୍ରମ୍ ରଖି
ସେଥିରେ ଅଳିଆ ପକାଯାଇ ପାରେ ।

ଦୁଇଟି ଟିଣ ରଖି ଗୋଟିକରେ
ପୁରା ଅକାମି ଅଳିଆ ଓ ଆରଟିରେ
କାଟ, ଟିଣ ଭଲି ପୁଣି କାମରେ
ଲାଗିପାରିବା ଜିନିଷ ପକାଇବା ।



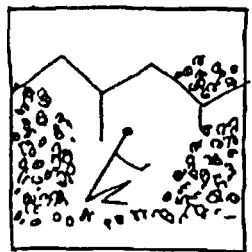
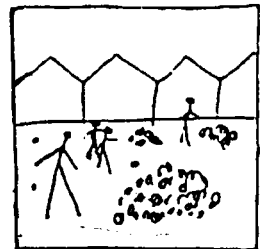
ଅଳିଆଭରା ଟିଣଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି
ଅଳିଆପକା ଜାଗାକୁ ଯିବ କିପରି ?

ଗୋଟିଏ ଠେଲା ଗାଡ଼ିରେ ଏହାକୁ
ନେଇହେବ ବା



ଗୋଟିଏ ତିନିଚକିଆ ଗାଡ଼ିରେ
ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ବା ସକାଳେ
ନେଇହେବ ।

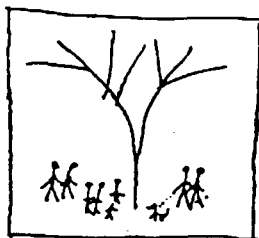
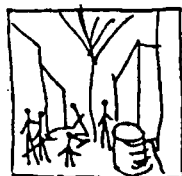
ଅବଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠିକରି
ସାହିପଡ଼ିଶାର ଅଳିଆ ସଫାକରିବା
ସହଜ ହେବନାହିଁ ।



କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏବେ ଏହା ନକଲେ
ମୁନିସିପାଲିଟି କରିବା ବେଳକୁ
କେତେ ବର୍ଷ ହୁଏତ ଲାଗିଯିବ ।

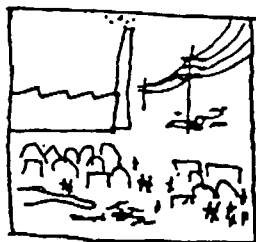
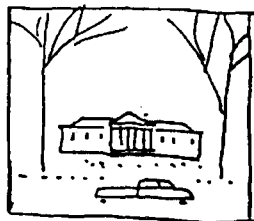
ପରିବେଶ ଓ ଗରିବୀ

ଧନୀ ଲୋକମାନେ ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶ ଭିତରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଧନୀ ବୋଲି ସୂଚାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ ଓ କ୍ଷୟପ୍ରାପ୍ତ ପରିବେଶର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି ଗରିବ ମଣିଷମାନେ ।



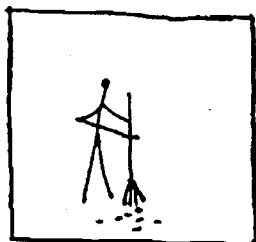
ପରିବେଶ ଉପରେ ଉଭୟ ଧନୀ ଓ ଗରିବଙ୍କର ଅଧିକାର ରହିଛି ।

କିନ୍ତୁ ଧନୀମାନେ ଭଲ ପରିବେଶରେ ରହୁଥିଲାବେଳେ



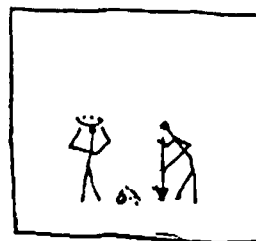
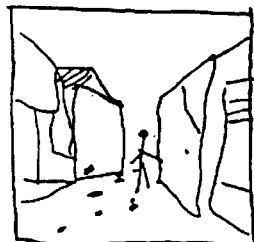
ଗରିବ ବସତିର ପରିବେଶ ଅସୁନ୍ଦର ଓ ଦୂଷିତ । କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଧନୀ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏହି ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ ଆସିଥାଏ ।

ଗରିବ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଖରାପ ପରିବେଶରେ ରହନ୍ତି



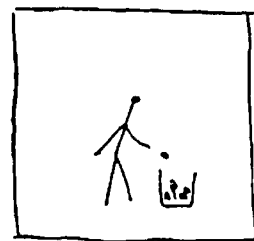
ସେହି ପରିବେଶକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ବା ଆହୁରି ଖରାପ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ଭବ ବା ମନୋବଳ ନଥାଏ ।

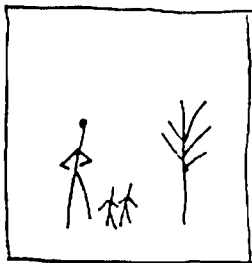
ଫଳରେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କର ପରିବେଶ ବେଶୀ ଖରାପ ହୋଇଚାଲେ । ତେବେ ଏହା ଯେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ତାହା ନୁହେଁ ।



ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବା ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବସତିର ଶ୍ରମକୁ ଲଗାଇ ମଧ୍ୟ ପରିବେଶକୁ ସୁଧାରିହେବ ।

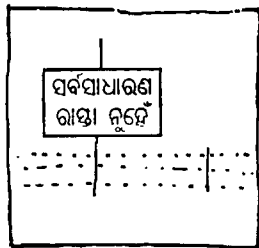
ଏଥିପାଇଁ ନିଜକୁ କେତେ ବାଟରେ ଶୁଦ୍ଧାଳିତ କରିବାକୁ ହେବ





ଏବଂ ପରିବେଶ ପାଇଁ ଆଦର ଓ
ଯତ୍ନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ ଅତି ଗରିବ ପରିବେଶରେ
ଅନେକ ସମୟରେ



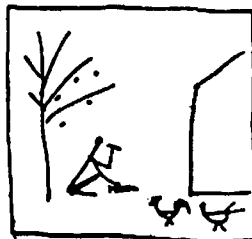
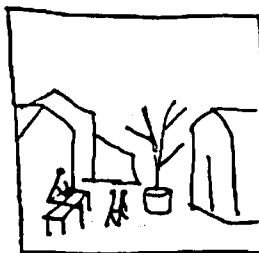
ପରିବେଶକୁ ସଜାଡ଼ିବାର ଅନୁମତି
ସେଠାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ମିଳେନାହିଁ ।

କାରଣ ଅନ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ
ଅଳିଆ ଗଦାକରନ୍ତି ।



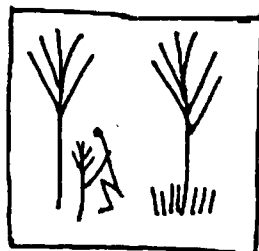
ବେଳେ ବେଳେ ବାସିନ୍ଦାମାନେ
ଜାଗାଟିକୁ ବାଗେଇବା ଯାଏଁ
ଜମିବିକାଳୀ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦିଅନ୍ତି ।

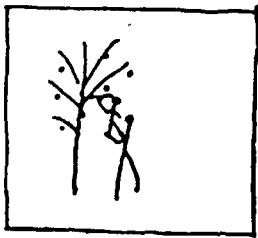
ପରିବେଶକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାର ଅର୍ଥ
ନୁହେଁ ଯେ ତାହା କେବଳ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖାଯିବ ।



ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ତାହା ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ
ପାଇଁ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର ଓ ଉପଯୋଗୀ
ହେବା ଦରକାର ।

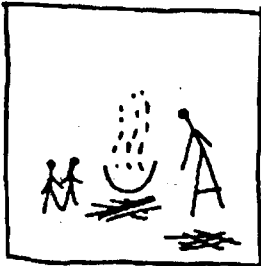
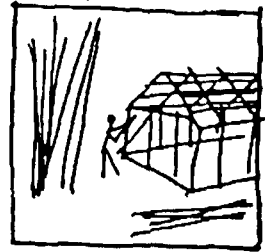
ପରିବେଶକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାର ମୁଖ୍ୟ
ଉପାୟ ହେଉଛି ଗଛ ଲଗାଇବା ।





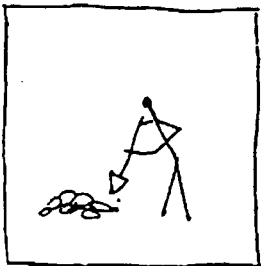
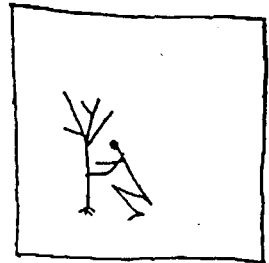
ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଦିଗରୁ
ଉପଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି । ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ
ସେଥିରୁ ଫଳ ମିଳେ ।

ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ବାଉଁଶ ଭଳି
ଜିନିଷ ମିଳେ ।



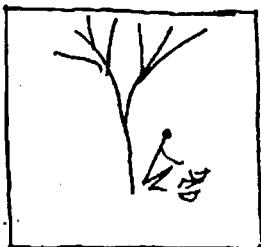
ଗଛର ତାଳ କାଠି ଜାଳେଣୀ ହୁଏ
ଓ ପତ୍ରକୁ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଖାଆନ୍ତି ।

ଘର ପାଖରେ ଗଛ ଲଗାଇବା
ବେଳେ



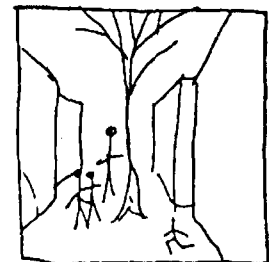
ଗଛ ତଳର କାଠିପତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ
ଜୈବିକ ଅଳିଆକୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ କଲେ
ତାହା ଗଛ ପାଇଁ ଖତ ହେବ ।

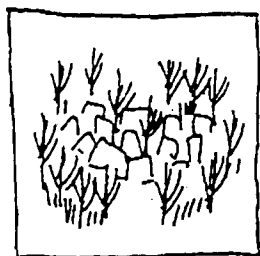
ଅଳିଆ ପଟାକାଗଜ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ,
ଚୁକ୍କଡ଼ା କାଠ ଓ ଧାତୁ ଆଦି
ସ୍ଥାନୀୟ କାରିଗରମାନେ କାମରେ
ଲଗାଇପାରିବେ ।



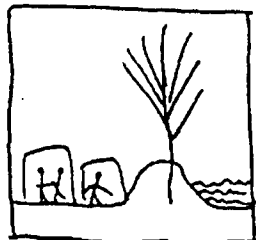
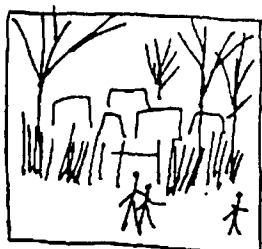
ଗଛ ଛାଇରେ ବସି କାରିଗରମାନେ
କାମ କରିପାରିବେ ।

ରାସ୍ତା ମଝିରେ ଗଛ ଲଗାଇ
ତାହାକୁ କେବଳ ପାଦଚଲାଳୀଙ୍କ
ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇପାରେ ।

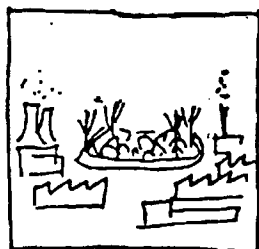




ବସତି ଚାରିପଟେ ଗଛ ଲଗାଇଲେ
ତାହା ବାହାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଓ
ଝଡ଼ପବନରୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଏ ।

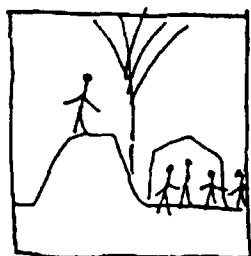
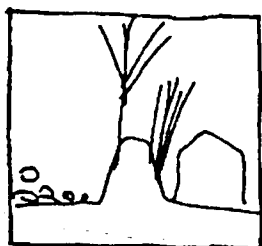


ବଢ଼ି ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଟି ଉଜ୍ଜ କରି
ବନ୍ଧ ଭଳି ଗଛ ଲଗାଇ
ବସତିକୁ ଘେରା ଯାଇପାରେ ।



ବସତି ଚାରିପାଖର ପରିବେଶକୁ
ବଦଳାଇବାର କ୍ଷମତା ଗରିବ
ଲୋକ ହାତରେ ନଥାଇପାରେ ।

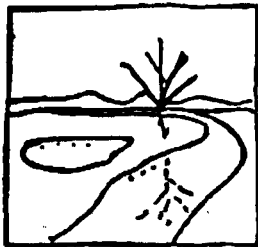
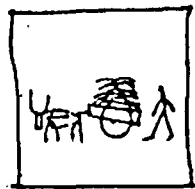
କିନ୍ତୁ ବସତିର ଭିତରକୁ ଆମେ
ନିଜେ ଭଲ କରିପାରିବା ।



ଗଛର କାଛ ବା ବନ୍ଧ ଏଥିରେ
ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

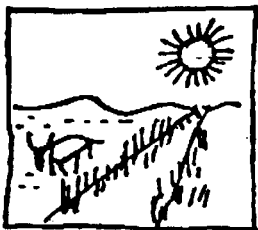
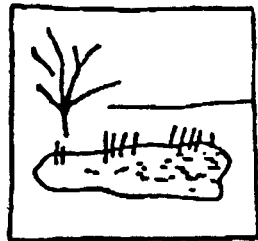
ଅଗଛାରୁ ସମ୍ପଦ

ପାଣିର ଦଳ ଅଦରକାରୀ ଓ ଅସୁବିଧା ଆଣୁଥିବା ଅଗଛରେ
ଗଣାହୁଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଗୋଖାଦ୍ୟ, କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଓ ଜାଳେଣୀ
ଭାବରେ କାମରେ ଲାଗିପାରେ ଓ ସେଥିରୁ ଟୋକେଇ ବା
ମଶିଣା ବୁଣା ଯାଇପାରେ ।



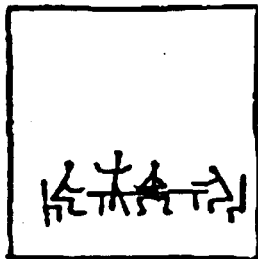
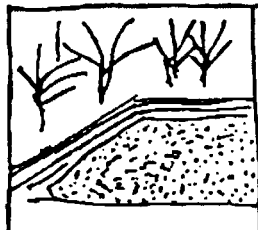
ଗାଡ଼ିଆ, ପୋଖରୀ, ହ୍ରଦ ଓ ନଳି
ଆଦିରେ

ଅନେକ ସମୟରେ ଦଳ
ମାଡ଼ିଯାଏ ।



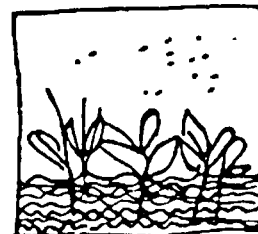
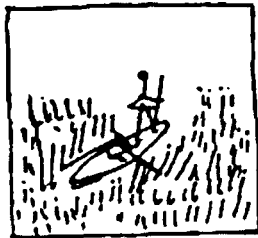
ଦଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଖିକ
ଭାବରେ

ବା ପୁରା ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଯାଏ ।



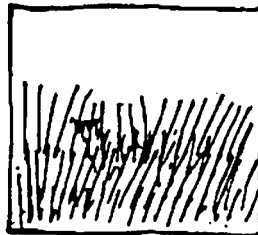
ଅଧିକାଂଶ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଓ
କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦଳକୁ ଅସୁବିଧାକାରୀ
ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ।

ଦଳ ମାଡ଼ିଲେ ତଙ୍ଗା ଆଦି
ଚାଲିବାରେ ବାଧା ଆସେ



ମଶା ଭଳି ହାନୀକାରକ କୀଟ
ବଢ଼ିବାରେ ତାହା ସାହାଯ୍ୟ କରେ,

ଅନ୍ୟ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ
ଦିଏ । ଦଳ ଯୋଗୁଁ ଏହିଭଳି
ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପନ୍ନେ ।





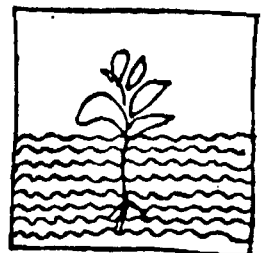
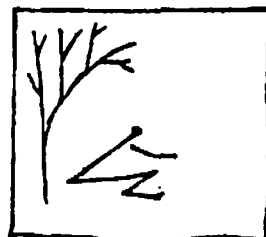
କିନ୍ତୁ ତାହା ହିତକାରୀ ମଧ୍ୟ
ହୋଇପାରିବ ।

ସବୁ ଉଭିଦ ଭଳି ତାଙ୍କ ଦେହରେ
ବି ଅନେକ ଦରକାରୀ ଉପାଦାନ
ରହିଛି ।



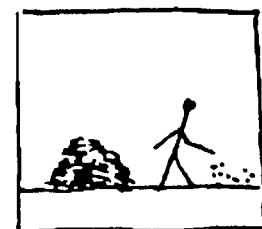
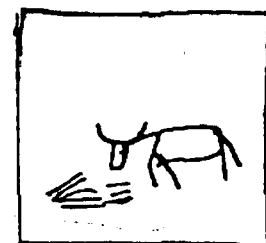
ଠିକ୍ ବାଟରେ କାମରେ ଲଗାଇଲେ
ଦଳ ଅନେକ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟବାନ
ହୋଇପାରିବ ।

ଦଳର ଗୋଟିଏ ସୁବିଧା ହେଉଛି
ବିନା ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯତ୍ନରେ ଏବଂ
ଶୁଖିଲା ଜାଗା ମାଡ଼ିନବସି ତାହା
ବେଶ୍ ପରିମାଣରେ ମିଳେ ।



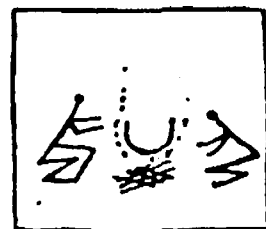
ଏହାର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ
ହେଉଛି ବିଲାତି ଦଳ ବା ଷ୍ଟର
ହାଏପିଛ ।

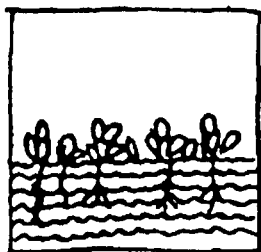
ଏହା ଗୋଷାଦ୍ୟ ହୁଏ ।



ଜମିକୁ ଉର୍ବର କରିବାପାଇଁ
କମ୍ପୋଷ୍ଟ ହୁଏ ।

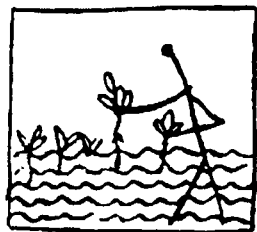
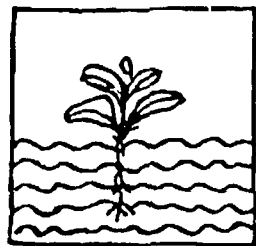
ଶୁଖିଲାରେ ତାହା ଜାଳେଣୀ ହୁଏ
ବା ବାୟୋଗ୍ୟାସ୍ ଉତ୍ପାଦନରେ
ଲାଗିପାରେ ।





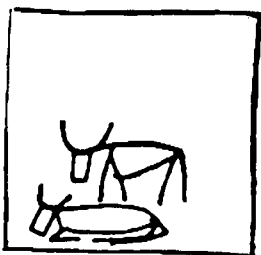
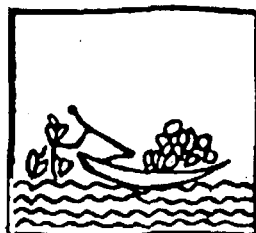
ଅଗଭୀର ବା ଗଭୀର ସବୁ
ପାଣିରେ ବିଲ୍ଲାତି ଦଳ ବଢ଼େ ।

ଏହା ପାଣିରେ ଭାସୁଥାଏ ଓ
ତାହାର ଚେର ମାଟିରେ
ଲାଗିନଥାଏ ।



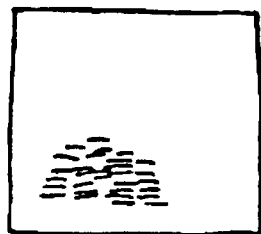
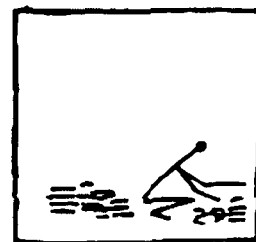
ତେଣୁ ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ହାତରେ
ଭିଡ଼ିକରି ବା

ଡଙ୍ଗା ବା ଭେଳାରେ ଲଦିକରି
ଏହାକୁ ସହଜରେ ବାହାର
କରିହୁଏ ।



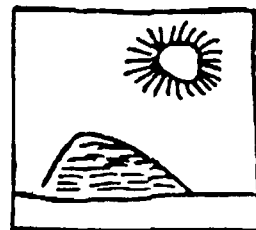
ଗୋଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ

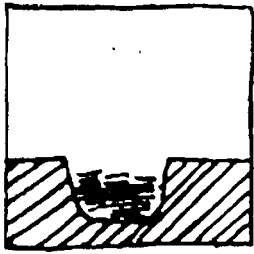
ତାହାକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି
କାଟିବାକୁ ହୁଏ ।



କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଚୁନା
କରି କଟାଯାଏ ।

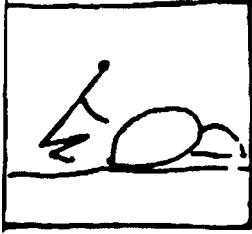
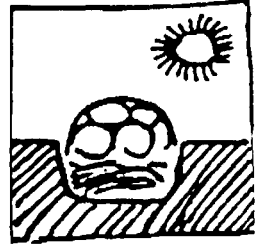
କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦାରେ ତାହାକୁ
ସଢ଼ିବାକୁ ରଖାଯାଏ ଓ ଅନେକ
ଥର ଓଲଟାଇବାକୁ ହୁଏ ।





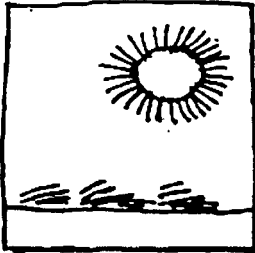
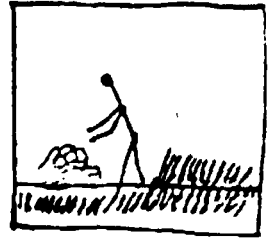
ବାୟୋଗ୍ୟାସ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ନିରୁଦ୍ଧ ଗାତରେ ଦଳକୁ ସଜାଯାଏ ।

ବଡ଼ ବାଉଁଶ ଝୁଡ଼ିରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍
ଚାଦର ଲଗାଇ ପବନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ ଓ ସେହି ଗାତ
ଉପରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ ।



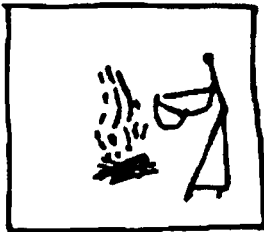
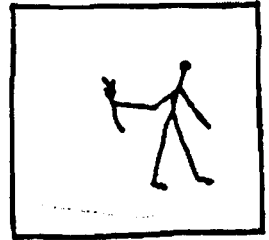
ସେଥିରୁ ବାୟୋଗ୍ୟାସ୍ ବାହାରି
ରନ୍ଧା ବା ଆଲୁଅଳା କାମରେ
ଲାଗିଲାପରେ

ସଜ୍ଜା ଦଳ ତଳ ଖତ ଭାବରେ
କାମଦିଏ ।



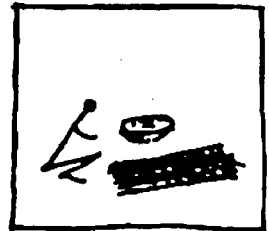
ବିଲାତି ଦଳକୁ ଖରାରେ
ଶୁଖାଇହେବ ।

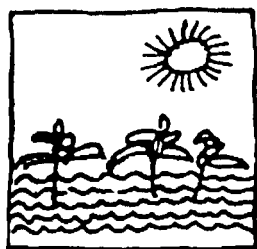
ଶୁଖିଗଲାପରେ ତାହାର ଓଜନ
ଶତକଡ଼ା ୯୦ ଭାଗ କମିଯାଏ ।



ଏବେ ତାହା ରାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଜାଳର
କାମଦିଏ ।

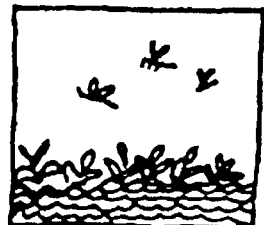
ତାହାର ଶୁଖିଲା କାଣ୍ଡରେ ମରିଣା,
ଟୋକେଇ ବା ସେଭଲି ଅନ୍ୟ
ଜିନିଷ ତିଆରି କରାଯାଏ ।





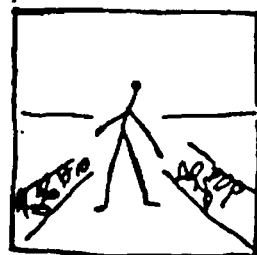
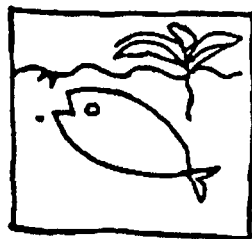
ବିଲାତି ଦଳ ମାଡ଼ିଥିବା ପୋଖରୀରୁ
ଖରାରେ କମ୍ ପାଣି ବାନ୍ଧହୋଇ
ଚାଲିଯାଏ ।

କାରଣ ପାଣିର ପୃଷ୍ଠକୁ ଏହାର ପତ୍ର
ଛାଇକରେ ।



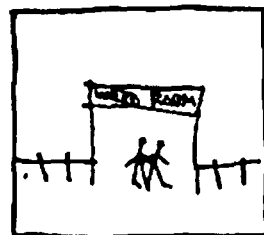
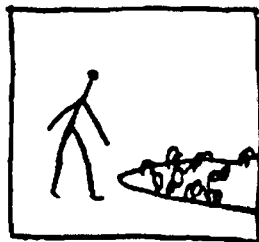
ଦଳମତ୍ତା ପାଣିରେ ଯଦି ମଶା
ବଢ଼ୁଛି,

ମଶାର ଶୁକ ଖାଉଥିବା ମାଛ କିଛି
ଛାଡ଼ିଦେଲେ ତାହା ବନ୍ଦ
ହୋଇଯିବ ।



ଆମର ଆଖପାଖରେ ଅନେକ
ଜାଗାରେ ବିଲାତି ଦଳ ବଢ଼ୁଥାଏ ।

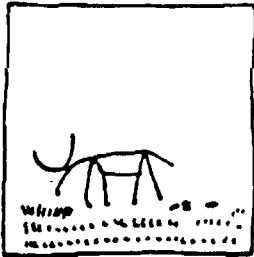
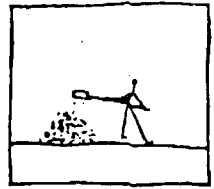
ତାହାକୁ ଅଗଛ ଭାବରେ ଦେଖିବା
ନାହିଁ ।



ବରଂ ଆମ ଜୀବନକୁ ଉନ୍ନତ
କରିବାପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ସମ୍ଭାଳ
ଭାବରେ ଦେଖିବା ।

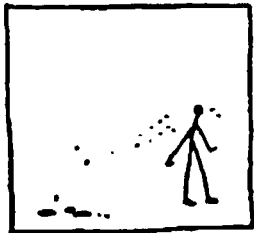
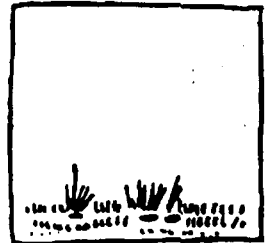
ଅଳିଆରୁ ଖାଦ୍ୟ

ଜୈବିକ ମଳ ଆମ ପରିବେଶକୁ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର କରେ । କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଗଛପାଇଁ ଉପକାରୀ ଖତ ମିଳିଯାଏ ।



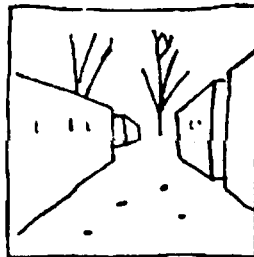
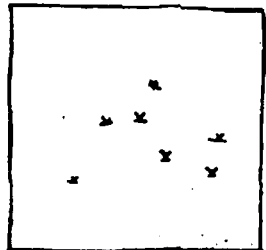
ପ୍ରତି ଜୀବ ଖାଇଥିବା ଜିନିଷରୁ କିଛି ଅଂଶ ଜୈବିକ ମଳ ରୂପରେ ନିଜ ଦେହରୁ ବାହାର କରିଦିଏ ।

ମାଟିକୁ ଉର୍ବର କରି ଗଛକୁ ବଢ଼ାଉଥିବାରୁ ସେହି ଜୈବିକ ମଳ ବେଶ୍ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୁଏ ।



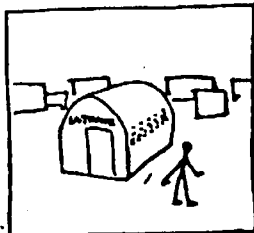
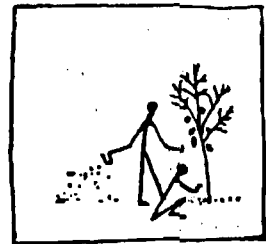
ଜୈବିକ ମଳ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗର ଏକ ବିପଦଜନକ ଉତ୍ସ ହୋଇପାରେ ।

ମାଛି ଓ ଅନ୍ୟ କୀଟଙ୍କ ଜରିଆରେ ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ଆଖପାଖର ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଖେଳିଯାଏ ।

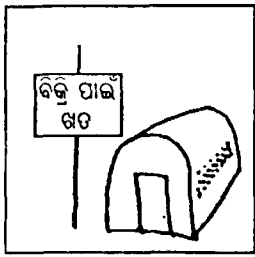


ସବୁ ଜନ୍ତୁଙ୍କ ମଳଭଳି ମଣିଷର ମଳ ମଧ୍ୟ ଏକ ଜୈବିକ ମଳ । ତାହାକୁ ଖୋଲାରେ ଛାଡ଼ିଦେବାହୁଁ ।

କିନ୍ତୁ ମଣିଷର ମଳକୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ପୋଷ୍ଟ କରିହେବ ଏବଂ ତାକୁ ଲଗାଇ ଖାଦ୍ୟ ବଢ଼ାଇହେବ ।

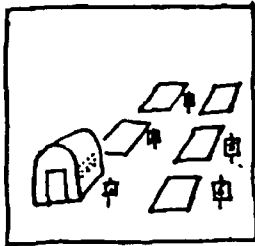
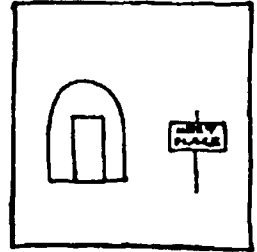


ସର୍ବସାଧାରଣ ପାଇଖାନା ଦୁଇଟି ଦିଗରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ତାହା ମଳକୁ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇରଖେ



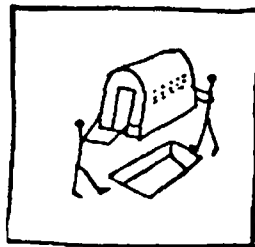
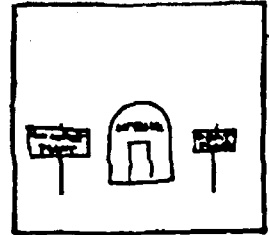
ତାହା ଏକ କମ୍ପୋଜ୍ଡ ଉତ୍ପାଦକର
କାମ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ପାଇଖାନାର ଜାଗା ବଦଳାଇବା
ପାରୁଥିଲେ ତାହା ବେଶୀ
ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ।



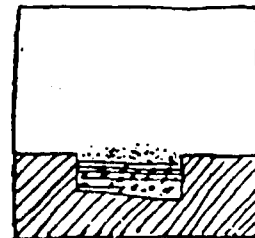
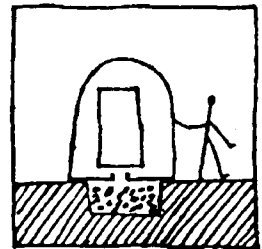
ବସତିର ଧାରରେ କେତେ ଖଣ୍ଡ
ଜାଗା ଏଥିପାଇଁ ଛାଡ଼ିହେବ । ପ୍ରତି
ଜାଗାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର
ପାଇଁ ଆଗ ପାଇଖାନା ବସାଯିବ ।

ପାଇଖାନା ଉଠିଗଲାପରେ ତାହା
କମ୍ପୋଜ୍ଡ ଖାତର କାମଦେବ ।



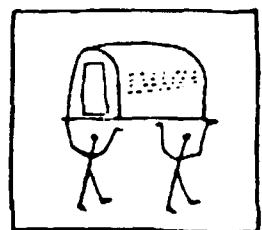
ଏଥିପାଇଁ ପାଇଖାନା ଘରଟି
ହାଲୁକା ହେବା ଦରକାର ।
ତାହେଲେ ଦୁଇଜଣ ମଣିଷ ତାକୁ
ଉଠାଇ ଜାଗା ବଦଳାଇପାରିବେ ।

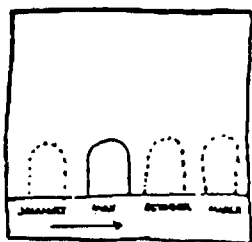
ମଳ ଜମିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ଗଭୀର
ଖାତଟିଏ ଖୋଳି ତାହା ଉପରେ
ପାଇଖାନା ଘରଟିକୁ ରଖିହେବ ।



କିଛି ମାସପରେ ଖାତଟି ଭରିଗଲେ
ପାଇଖାନା ଘରକୁ ଉଠାଇ ଭରା
ଖାତରେ ମାଟି ଘୋଡ଼ାଇ କିଛିଦିନ
ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ହେବ ।

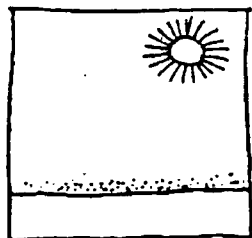
ପାଇଖାନା ଘରକୁ ଅନ୍ୟ ଖାତ
ଉପରେ ରଖି ବ୍ୟବହାର କରିହେବ ।





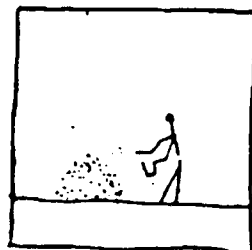
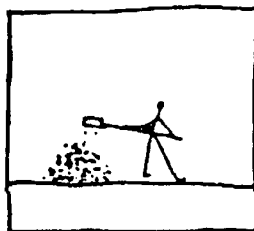
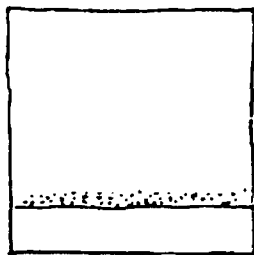
ଏହି ଭାବରେ ବର୍ଷସାରା
ପାଇଖାନାଟି ଗୋଟିଏ ଜାଗାରୁ
ଅନ୍ୟ ଜାଗାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଏ ।

କିଛିଦିନ ପରେ ପୁରୁଣା ଖାତର
ମଳ ଶୁଖି ଆସିବ । ତାକୁ କାଢ଼ିକରି
ବାହାରେ ବିଛାଇ ଦିଆଯିବ ।



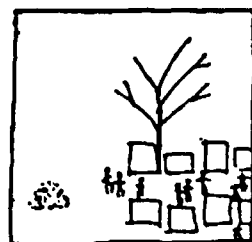
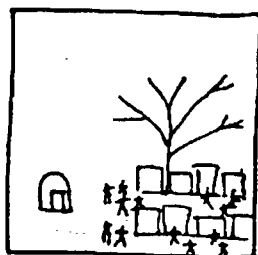
ଖରା ଖାଇକରି ତାହା ଏବେ ପୁରା
ଶୁଖିଯିବ ।

ଶୁଖିଗଲାପରେ ସେହି ଖାତରେ
ମାଟି ମିଶାଇ ଫେଣ୍ଟିବାକୁ ହେବ ।



ଆଉ କେତେଥର ପାଣି ଛିଞ୍ଚି,
ମିଶାଇ ଶୁଖାଇଦେଲେ ବ୍ୟବହାର
ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ ।

ଏହି ବାଟରେ ଚଳନ୍ତା ପାଇଖାନାଟି
ମଳକୁ ବସତିର ବାହାରେ ରଖେ ।



ମଳରେ ଭରିଗଲେ ତାହା କମ୍ପୋଷ୍ଟ
ସୋଗାଏ ।

ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ତାହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର
ହୁଏ ଏବଂ ଖାତ ରୂପରେ କିଛି ଲାଭ
ମଧ୍ୟ ଦିଏ ।



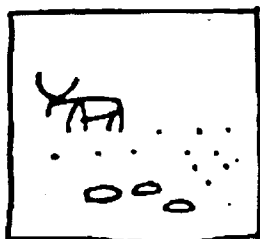
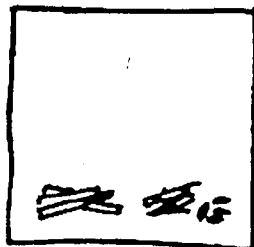
ନିଜର ଜାଲେଣି ଅମଳ କର

ଖେତରେ ସାଧାରଣ ଫସଲ ସହିତ କିଛି ଜାଲେଣି ଗଛ ମଧ୍ୟ
ସୁବିଧାରେ ବଢ଼ାଯାଇପାରେ ।



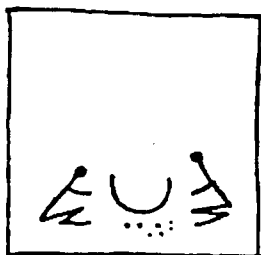
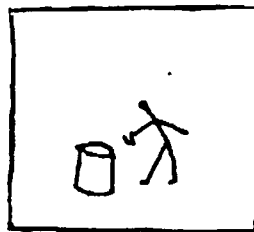
ନିଆଁ ବିନା ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧି
ହେବନାହିଁ ।

ତେଣୁ ରନ୍ଧା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ
ହେଲେ ଆମକୁ କାଠ, ଝାଡ଼ି,
କୋଇଲା



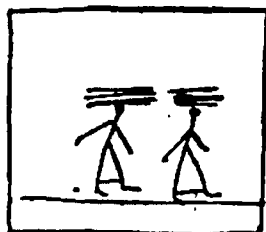
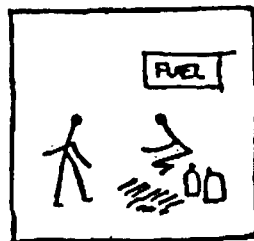
ବା ଗୋବର ଘଷି

କିମ୍ବା କିରାସିନି ବା ଗ୍ୟାସ
ଜାଳିବାକୁ ହେବ ।



ଶସ୍ତା ଜାଲେଣି ପାଇବା ସହଜ
ନୁହେଁ ।

କାଠ, କୋଇଲା, କିରାସିନି ବା
ଗ୍ୟାସ ସବୁ ମହଙ୍ଗା ।

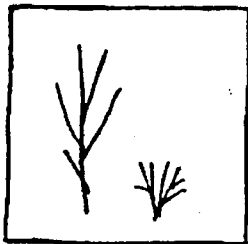
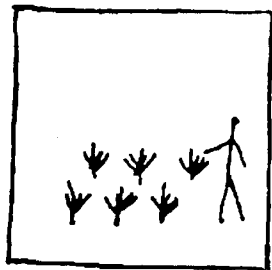


ଝାଡ଼ି ବା କାଠିକୁଟା ଘରଠାରୁ
ବେଶ୍ ଦୂରରୁ ଆଣିବାକୁ ହୁଏ ।



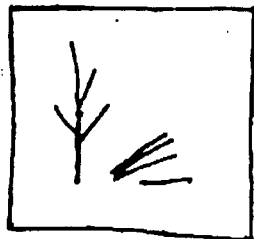
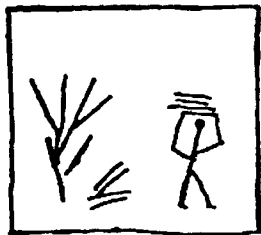
ଗୋବରକୁ ଜାଳିବା ବଦଳରେ
ଖେତକରି ଜମିରେ ଲଗାଇବା ବେଶୀ
ଭଲ ।

ଖେତ ବା ବଗିଚା ଥିଲେ ଆମେ
ନିଜର ଜାଳେଣି ବଢ଼ାଇପାରିବା ।



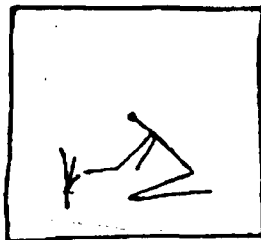
ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ୁଥିବା
ବଡ଼ ବା ବୁଢ଼ା ଗଛ ଅଛି ।

ତାହା ଆମକୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି
ଜାଳେଣି ଯୋଗାଇପାରିବ ।



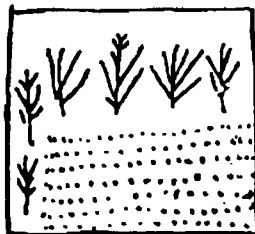
ଆମକୁ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ହେବ
କେତେ ସମୟ ଛଡ଼ାରେ କେତେ
ତାଳ କାଟିବା ଉଚିତ ।

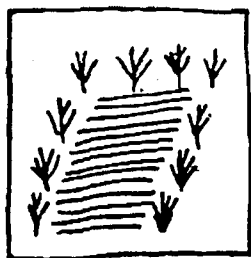
ଜାଳେଣି ଗଛ ବା ବୁଢ଼ା ଗୋଟିଏ
ମୂଲ୍ୟବାନ ଫସଲ ।



ତାହା ଆମ ବଗିଚା ଚାରିପଟେ
ବାଡ଼ ଭାବରେ ଲଗାଯାଇପାରେ ।

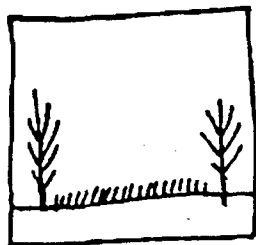
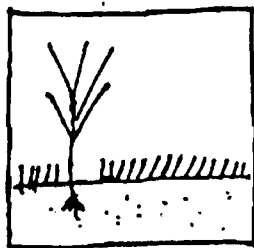
ଖେତର ଚାରିକଡ଼ରେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ
ଲଗାଇହେବ ।





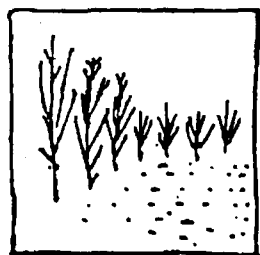
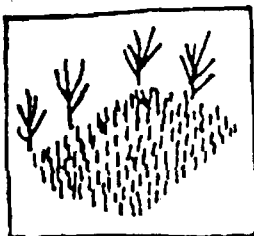
ଖେତ ଚାରିପଟେ ଜାଳେଣି ଗଛ
ଲଗାଇଲେ

ତାହା ବେଶୀ ଜାଗା ମାଡ଼ି
ବସିବନାହିଁ ।



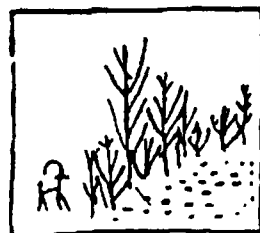
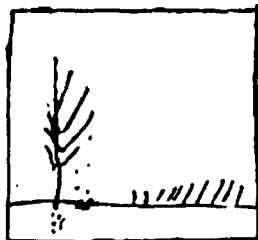
ବାଡ଼ ଭିତରର ଜାଗା

ଆମ ଫସଲ ପାଇଁ ଖାଲି ରହିବ ।



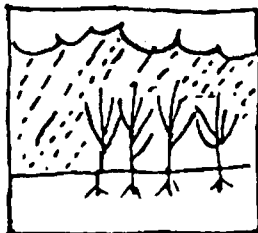
ଜାଳେଣି ଗଛର ବାଡ଼ରେ ଅନ୍ୟ
ଲାଭ ବି ରହିଛି ।

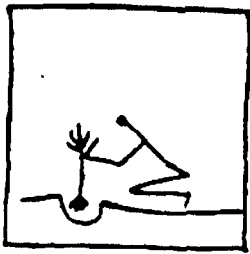
କେତେ ଜାତିର ଜାଳେଣି ଗଛ
ଯବସାରଜାନ ଓ ପତ୍ର ଖତିର
ଯୋଗାଇ ମାଟିକୁ ଉର୍ବର କରେ ।



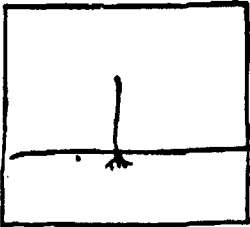
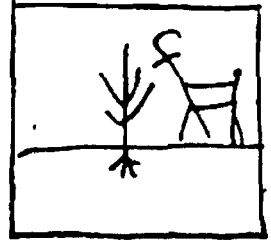
ବାଡ଼ ଯୋଗୁ ପଶୁଙ୍କ ଦାଉରୁ ଫସଲ
ରକ୍ଷାପାଏ ।

ଗଛ ଥିଲେ ଜମିରୁ ମାଟି
ଧୋଇଯାଏନାହିଁ ଓ ଅଧିକ ବତର
ରହେ ।



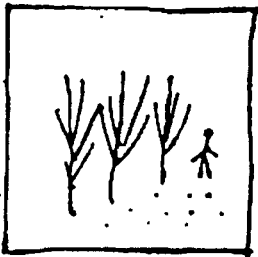
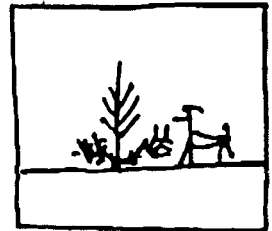


ଜାଳେଣି ଗଛ ଲଘୁ ସଫଳନଳକ୍ଷ
ଛୋଟ ଗଛକୁ ଗାଈଛେଳିଙ୍କଠାରୁ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ।

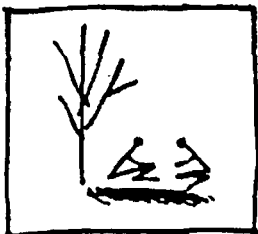
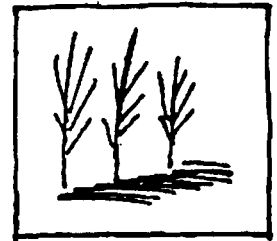


ନତେତ ତାକୁ ସେମାନେ
ଖାଇଯିବେ ।

ଏଥିପାଇଁ ଛୋଟ ଗଛକୁ କଣ୍ଟା
ଘେରାଯାଇପାରେ ।

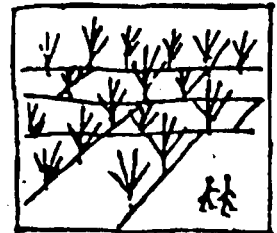


ଜାଳେଣି ଗଛର ବାଡ଼ ବଢ଼ିଗଲେ
ତାହା ଛାଇ ଯୋଗାଇବ ।



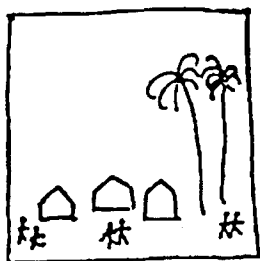
ଖରାବେଳେ ସେହି ଛାଇରେ
ବିଶ୍ରାମ କରିହେବ ।

ତେଣୁ ଖେତର ବିଭିନ୍ନ ଫସଲ
ଭିତରେ କିଛି ଜାଳେଣି ଗଛ
ମିଶାଇବା ଭଲ ।



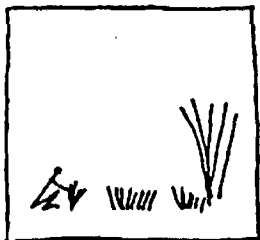
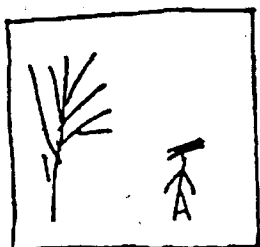
ସହରି ଅଳିଆ - ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ବଳ

କମ୍ପୋଜ୍ ପାଇଁ ଏବଂ ଘର ବା ଅନ୍ୟ କେତେ ଦରକାରୀ ଜିନିଷ ତିଆରି ପାଇଁ ସହରି ଅଳିଆ କାମରେ ଲାଗିପାରେ ।



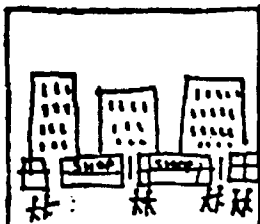
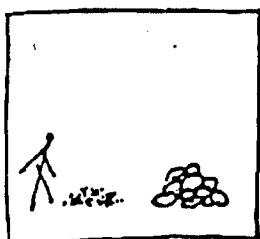
ଗାଁର ଲୋକମାନେ କେତେ ଉପଯୋଗୀ ଜିନିଷ ମାଗଣାରେ ପାଇପାରନ୍ତି ।

ଗଛରୁ କାଠ ମିଳିପାରେ,



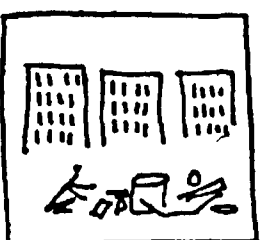
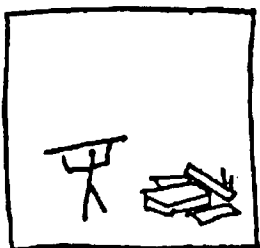
ଘାସ, ବାଉଁଶ ବି ମିଳେ,

ଘର ତୋଳିବା ପାଇଁ ମାଟି ପଥର ବି ମିଳିଯାଏ ।

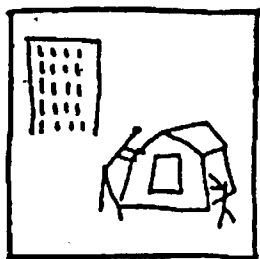


କିନ୍ତୁ ସହରି ଲୋକଙ୍କୁ ଏସବୁ କିଣିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ତଥାପି ସହରରେ ଏପରି କିଛି ଜିନିଷ ମିଳିପାରେ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ପଇସା ପଡ଼େନାହିଁ ।

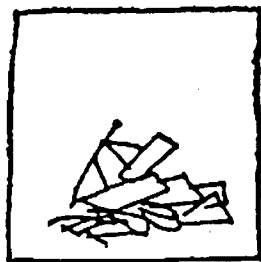


ଏହା ହେଉଛି ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପ ପୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିବା କେତେ ଜିନିଷ ।



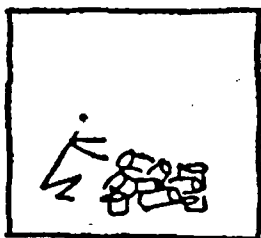
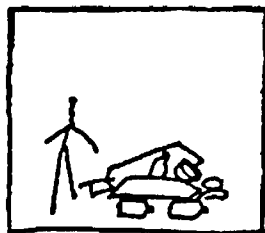
ତାଙ୍କର ଏହି ଅଦରକାରୀ ଜିନିଷ
ମାଗଣାରେ ମିଳିପାରେ ଓ ଅନେକ
ବାଟରେ କାମଦିଏ ।

ସହୁରି ଅଳିଆରେ ସହଜରେ ମିଳେ
- କାଗଜ ଓ ପତାକାଗଜ,



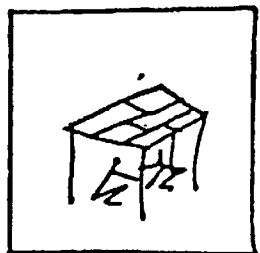
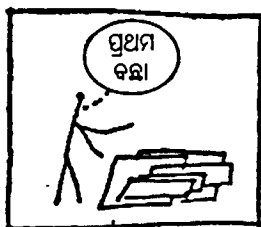
ତୁକୁରା କାଠ,

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଜିନିଷ, ତୁକୁରା ଧାତୁ,
କାଚ ବୋତଲ



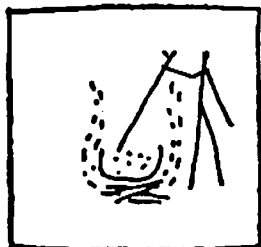
ଖାଲି ଟିଶ ତବା ଓ ସେହିଭଳି ଆଉ
କେତେ ଜିନିଷ ।

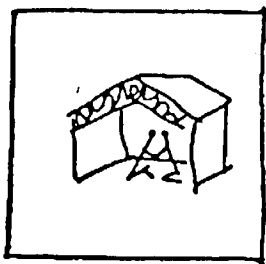
ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର
କାମରେ ଲଗାଇହେବ ।



କାଗଜରେ କେତେ ଜିନିଷ ତିଆରି
କରାଯାଇପାରିବ ।

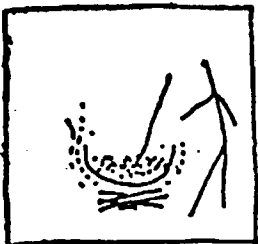
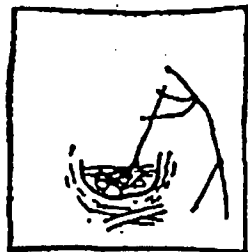
କାଗଜମଣ୍ଡ ତିଆରିରେ ବି ଏହି
କାଗଜ ଲାଗିପାରିବ ।





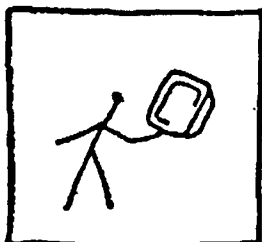
ଧଣ୍ଡା-ଗରମରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ
କାଗଜକୁ ଟିଣ ତଳେ ଦେଇହେବ ।

କାଗଜମଣ୍ଡ ପାଇଁ କିଛି ଅଠା
ମିଶାଇ କାଗଜକୁ ପାଣିରେ ଗରମ
କରିବାକୁ ହେବ



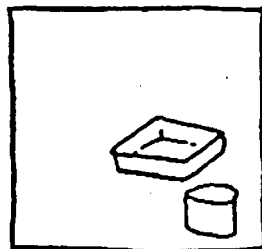
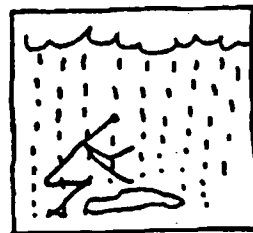
ଯେପରି ତାହା ବହଳିଆ ଜାଉଭଳି
ହୋଇଯିବ ।

ଏହି ମଣ୍ଡକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତିର
ଛାଞ୍ଚରେ ଢଳାଯାଇପାରିବ ।



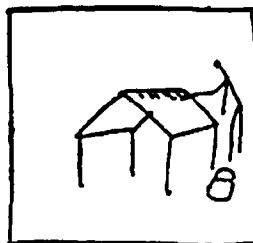
ଧଣ୍ଡାହୋଇ ଶୁଖିଲାପରେ ସେହି
ମଣ୍ଡ ଟାଣ ହେବ ଓ ଛାଞ୍ଚର
ଆକୃତି ରଖିବ ।

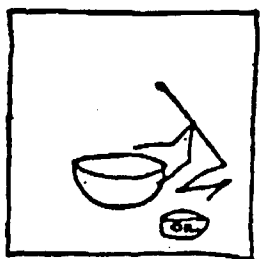
କାଗଜମଣ୍ଡ ପାଣି ସହିବନାହିଁ ।
ଓଦାହେଲେ ତାହା ପୁଣି ନରମ
ହୋଇଯିବ ।



ତେଣୁ ବାକ୍ସ ବା ତବା ଭଳି ଶୁଖିଲା
କାମରେ ତାହାର ବ୍ୟବହାର ଭଲ ।

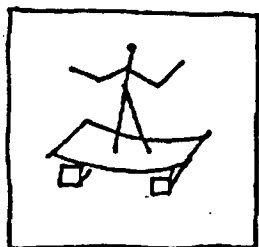
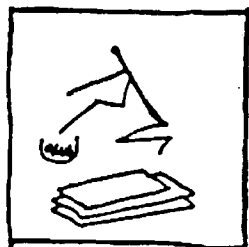
ପାଣିରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ
କାଗଜମଣ୍ଡର ଜିନିଷ ଉପରେ





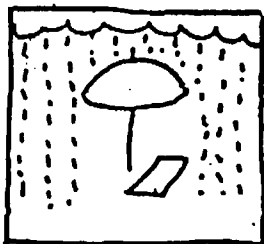
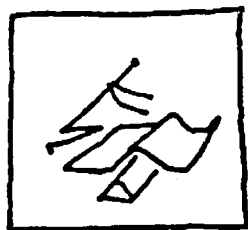
ଗ୍ରିନ୍, ତେଲ ବା ରଙ୍ଗ ଭଳି
ଜଳରୋଧୀ ଲେପ ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

କାଗଜ, କାଗଜମଣ୍ଡ ବା
ପଟାକାଗଜକୁ ଅଠାରେ ଡର ଡର
ଯୋଡ଼ି କାଗଜପଟା କରିହେବ ।



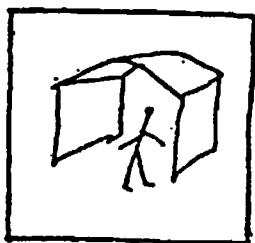
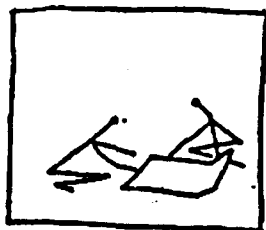
କାଗଜପଟା ବେଶ୍ ଶକ୍ତ ହୁଏ

ଏବଂ ଅଠା ଶୁଖିବା ଆଗରୁ
ସହଜରେ କାଟିହୁଏ ବା ଆକୃତି
ବଦଳାଇହୁଏ ।



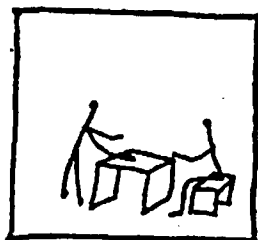
ତେବେ ସାବଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ
ସେପରି ସେଥିରେ ପାଣି ନଧରେ ।

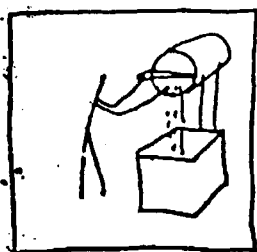
ଏଥିରେ ଅନେକ ଉପଯୋଗୀ
ଜିନିଷ କରିହେବ ।



କାଛ ବା ଛାତ କରିହେବ, କିନ୍ତୁ
ଜଳରୋଧୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ ।

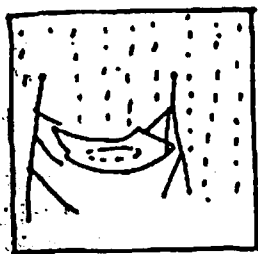
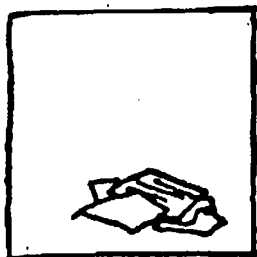
ଚେବୁଲ, ଆଲମାରୀ ବା ଅନ୍ୟ
ଉପକରଣ ବି ଗଢ଼ାଯାଇପାରିବ ।





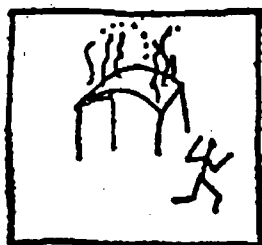
ଏସବୁ ଆମର ନିତିଦିନିଆ କାମରେ
ଲାଗିପରିବ ।

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ମୁଣି ଓ ଖୋଳ ଆଜି
ସବୁଆଡ଼େ ପଡ଼ୁଛି ।



ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଚାଦର ଗୋଟିଏ ଭଲ
ଜଳରୋଧୀ ଜିନିଷ ।

ପଟାକାଗଜର ଛାତକୁ ଏହା ପାଣିରୁ
ବଞ୍ଚାଇପାରିବ ।



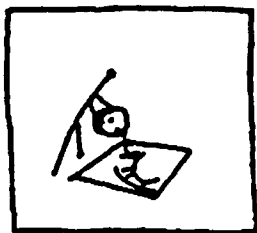
କିନ୍ତୁ କିଛି ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସହଜରେ
ଜଳିଉଠେ । ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ
ସାବଧାନ ହେବା ଦରକାର ।

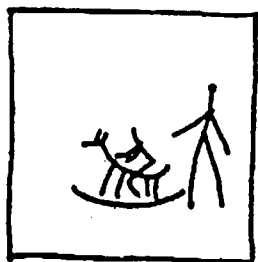
ଗରମ ପାଇଲେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ନରମ
ହୋଇଯାଏ । ଅତି ଗରମରେ
ଅଧିକାଂଶ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକରୁ ବିଷାକ୍ତ ଧୂଆଁ
ବାହାରେ ।



ନରମ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକକୁ
ହାତରେ ବଞ୍ଚାଇହେବ

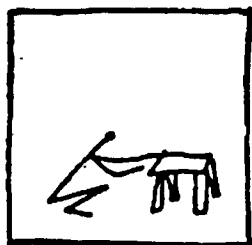
କିମ୍ବା ଛାଞ୍ଚରେ ଭାଜି ଆକୃତି
ଦିଆଯାଇପାରିବ ।





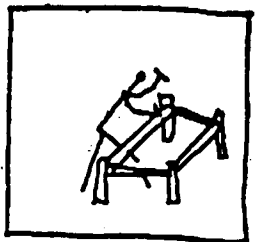
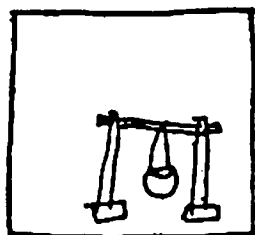
ଥଣ୍ଡାହେଲା ପରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପୁଣି
ଟାଣ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ନୂଆ
ଆକୃତି ରଖିବ ।

କାଠଖଣ୍ଡ ବା ଭଙ୍ଗା ପେଟିକୁ
ଲଗାଇ



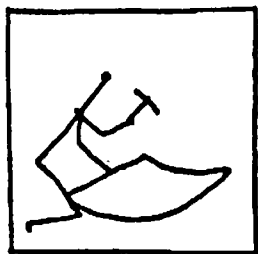
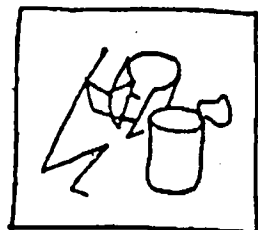
ଅନେକ ଜିନିଷ କରିହେବ ।

ଅତିକମ୍ରେ ତାହା ଜାଳେଣି
ହୋଇପାରିବ ।



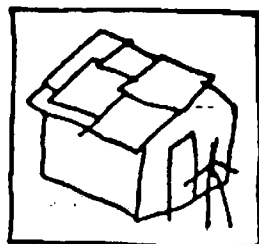
କାଠରେ କେତେ ପରକରଣ
ଜିନିଷ ଗଢ଼ିହେବ ।

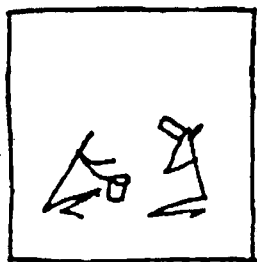
ଖାଲି ଟିଣ ତବାକୁ କାଟି



ସିଧା କରିହେବ

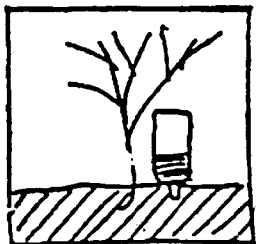
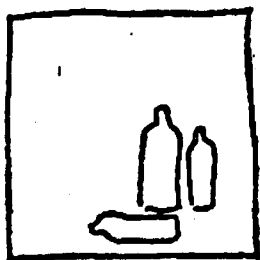
ଓ ଛାତରେ ପକାଯାଇପାରିବ ।





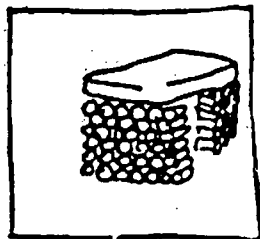
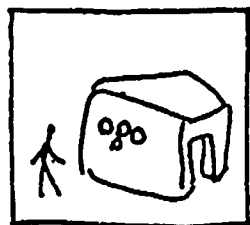
କେତେ ଡବା ଥାଳି ତାଟିଆର କାମ
ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ।

କାତ ବୋତଲ ବିଭିନ୍ନ କାମରେ
ଲାଗିପାରେ ।



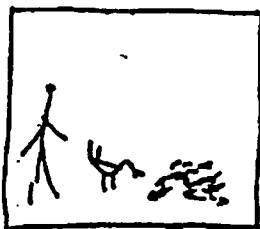
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝା ଜଳସେଚନ
କାମରେ ଲଗାଯାଇପାରିବ ।

ଇଟା ବା ମାଟିର କାନ୍ଥରେ ଆଲୁଅ
ଆସିବା ପାଇଁ କାତ ବୋତଲ
ଲଗାଇହେବ ।



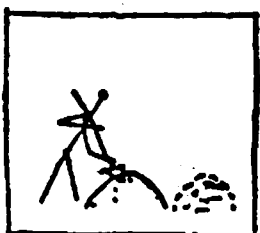
ବହୁତ ବୋତଲ ଥିଲେ ଇଟା
ବଦଳରେ ଏଥିରେ ବିଶେଷ
ଧରଣର କାନ୍ଥ ଗଢ଼ିହେବ ।

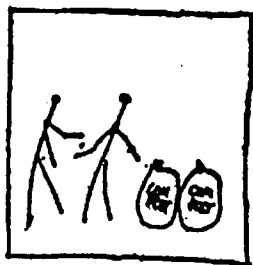
ଏସବୁ ଛଡ଼ା ରୋଷେଇଘରର
ଜୈବିକ ଅଳିଆ ବି ମିଳେ ।



ଅଜୈବ ଜିନିଷ ସବୁ
କାଢ଼ିଦେଲାପରେ ସେଥିରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ
ତିଆରି କରିହେବ ।

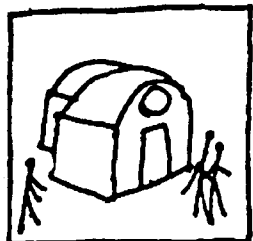
ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ ଓଢ଼ା ମାଟିରେ
ମିଶାଇ, ପାଣି ଛିଞ୍ଚି କିଛିଦିନ ପାଇଁ
ସଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ ।





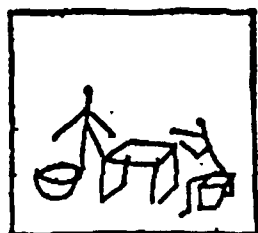
ବେଶ୍ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେଥିରୁ
ଆମର ବଗିଚା ପାଇଁ ବା ବିକ୍ରି ପାଇଁ
ଭଲ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖାତ ମିଳିବ ।

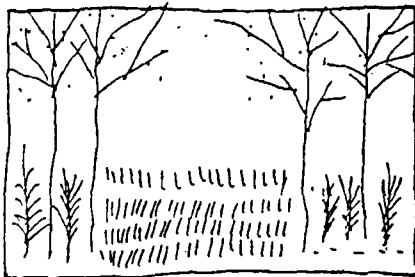
ଏହି ଭାବରେ ସହୁରି ଅଳିଆ
ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷର ଗୋଟିଏ
ଛୋଟକାଟିଆ ଖଣି ।



ସେହି ଜିନିଷରୁ ଘର,

ଘରକରଣା ଜିନିଷ ବା ବିକ୍ରି ପାଇଁ
କେତେ ଜିନିଷ ତିଆରି କରିହେବ ।

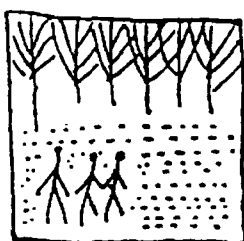




ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ ଅଧିକ ଗଛ ବଢ଼ାଇବା

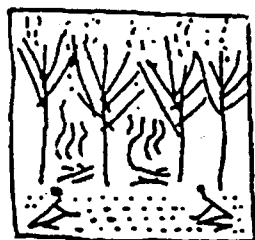
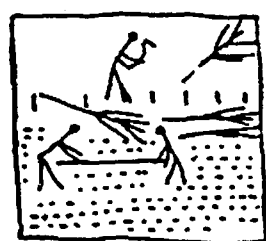
ଜଙ୍ଗଲକୃଷି କ'ଣ ?

କୈଣସି ଗଛ ନକାଟି ମଧ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲରେ ଖେଳ କରିହେବ ।
ଗଛ ଓ ତଳିଆ ଫସଲର ମିଶ୍ରଣରୁ ଏକାଧିକ ଫସଲ
ମିଳିପାରିବ ।



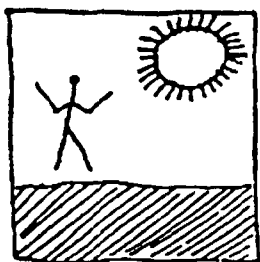
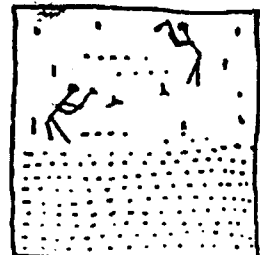
ନୂଆ ଚାଷଜମି ଖୋଜୁଥିବା
ଲୋକମାନେ

ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଗଛ କାଟି



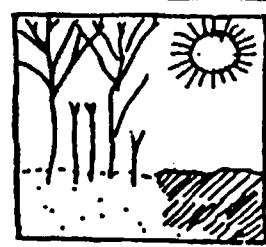
ବା ନିଆଁ ଲଗାଇ ଜଙ୍ଗଲ
ସଫାକରିଦିଅନ୍ତି ।

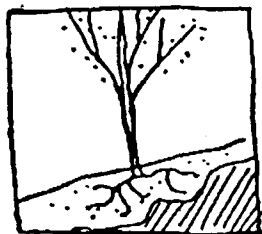
ସଫା ଜମିରେ ସେମାନେ ଚାଷ
କରନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି
ବିପଦ ଦେଖାଯାଉଛି ।



କିଛି ପ୍ରକାରର ମାଟି କଟା ଖରାରେ
ପଥର ଭଳି ଟାଣ ହୋଇଯାଏ ।

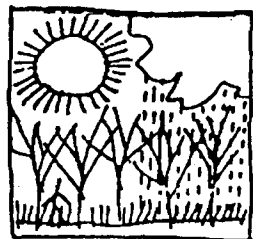
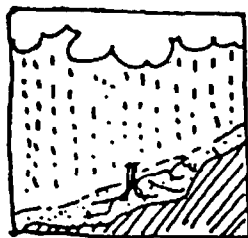
ଗଛର ଛାଇ ବିନା ଏଭଳି ଟାଙ୍ଗର
ପାଇବୁଥିବା ସେହି ମାଟିରେ କିଛି
ଫସଲ ହୁଏନାହିଁ ।





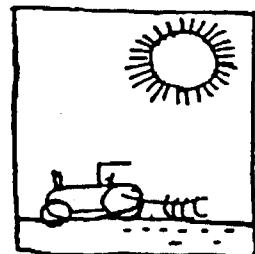
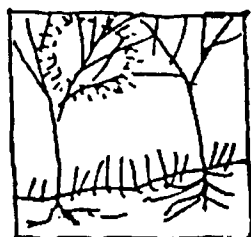
ଗଛର ଚେର ଉର୍ବର ମାଟିକୁ
ଧରିରଖେ । ଢାଲୁ ଭୂଇଁରେ ଏହା
ବିଶେଷ କାମଦିଏ ।

ଗଛ କାଟିପକାଇଲେ ବର୍ଷାରେ
ଉର୍ବର ମାଟି ଧୋଇଯାଏ ଓ ଢାଲୁ
ଅଞ୍ଚଳ ଟାଙ୍ଗର ପାଲଟିଯାଏ ।



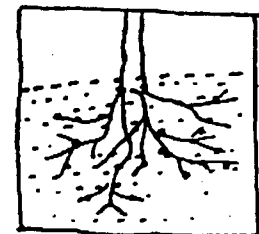
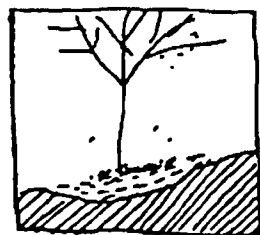
ଅତି ଶୁଖିଲା ବା ଜୋର ବର୍ଷା
ଜଳବାୟୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ହିଁ
ଭଲ ଫସଲ କରିହେବ ।

ଜଙ୍ଗଲର ଗଛ ମାଟି ଡରକୁ
ଧରିରଖେ ଓ ତା'ର ଉର୍ବରତା
ବଢ଼ାଏ ।



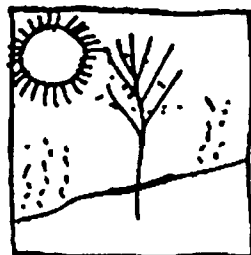
ଆଧୁନିକ କୌଶଳ ସାହାଯ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଚାଷୀ ତାହା ସହିତ ତାଳ
ଦେଇପାରେନାହିଁ ।

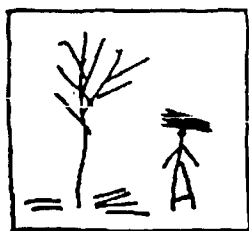
ଗଛ ତା'ର ଚାରିପଟର ମାଟିର
ଉର୍ବରତାକୁ ଅନେକ ବାଟରେ
ବଢ଼ାଇପାରେ । ଗଛର ପତ୍ର ଖତିର
ଓ ଶିଉଳି ମିଶି ମାଟି ଉର୍ବର ହୁଏ ।



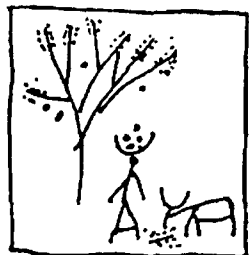
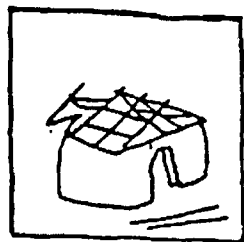
ଅନେକ ସମୟରେ ଗଛର
ଚେରରେ ମାଟିକୁ ଉର୍ବର କରୁଥିବା
ଅଣୁଜୀବ ରହିଥା'ନ୍ତି ।

ଗଛ ମାଟିରୁ ପାଣି ଉଠିଯିବାକୁ
ଜମାଏ ଓ ତାହାକୁ ଓଡ଼ା ରଖେ ।



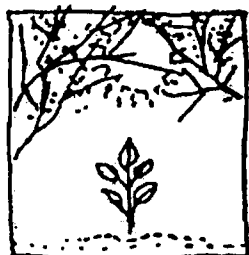
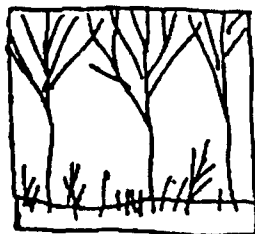


ମାଟିକୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା
ସହିତ ଗଛରୁ ଜାଳେଣି କାଠ ମିଳେ
ବଢ଼େଇଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟମାଲ ମିଳେ



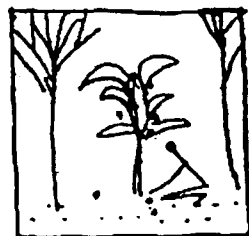
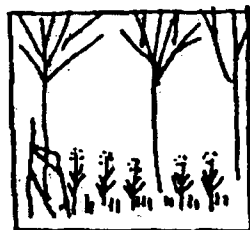
ମଣିଷ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ
ମିଳେ ।

ଜଙ୍ଗଲରେ କେବଳ ଗଛ ନଥାଏ ।
ଯେଉଁଠି ସଥେଙ୍ଗ ଆଲୁଅ ମିଳେ



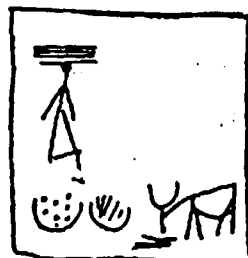
ସେଠାରେ ତଳର ମାଟିରେ ଆହୁରି
କେତେ ଉଦ୍ଭିଦ ବଢ଼ିଥାଏ ।

ଜଙ୍ଗଲ ବାସର ସଠିକ ଧାରା
ହେଉଛି ତଳିଆ ଉଦ୍ଭିଦ ବଦଳରେ
ଆମ ପ୍ରସନ୍ନର ଫସଲ ଲଗାଇବା ।



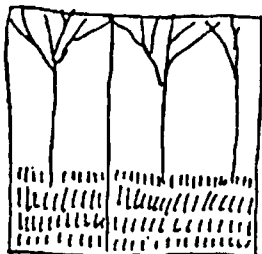
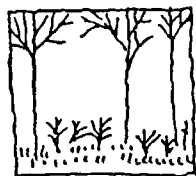
ବାସରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ
କିଛି ମୂଳ ଗଛର ଜାଗାରେ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାରର ଗଛ ଲଗାଯାଇପାରେ ।

ତଳିଆ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ଗଛମାନେ
ନିଜନିଜର ପରିପୂରକ । ଦୁହେଁ ମିଶି
ଆମକୁ ଫଳ, ଚାଲି, ପରିବା,
ଗୋଖାଦ୍ୟ ଓ ଜାଳେଣି ଦିଅନ୍ତି ।



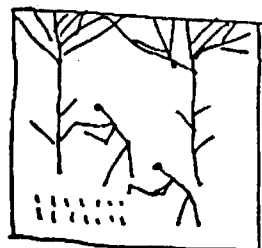
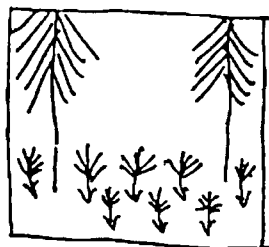
ଜଙ୍ଗଲକୁ: କେଉଁ ଜଙ୍ଗଲ ?

ଜଙ୍ଗଲ ସଫାକରି ଚାଷ କରିବାରେ ଯେତିକି ଲାଭ ମିଳିଥାଏ,
ଜଙ୍ଗଲର ଯତ୍ନନେଇ ତାହା ଭିତରେ ଫସଲ କଲେ ଅଧିକ
ଅମଳ କରିହୁଏ ।



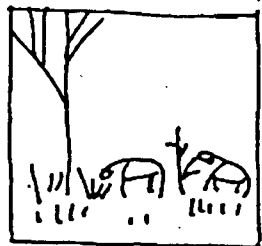
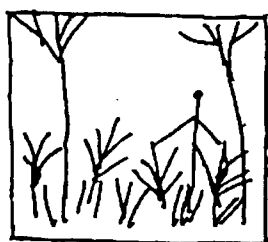
ଜଙ୍ଗଲକୁ ଖେତ ଭାବରେ କାମରେ
ଲଗାଇବା ପାଇଁ

ଜାଣିବାକୁ ହେବ କେଉଁ ପ୍ରକାରର
ଜଙ୍ଗଲରେ କେଉଁ ତଳିଆ ଫସଲ
ଭଲ ବଢ଼ିବ ।



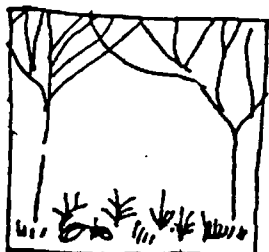
ବାଷକାମ ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲକୁ
ବାଗେଇବାର ସହଜ ବାଟ ହେଉଛି

ତଳିଆ ଉଦ୍ଭିଦକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖି
ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ ତାକୁ



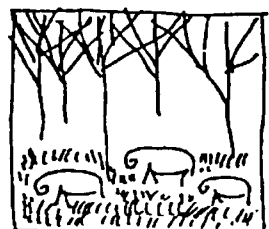
ସୀମିତ ଭାବରେ ଛେଳି, ମେଣ୍ଟା ବା
ଗାଈଙ୍କ ପାଇଁ ଚାରଣଭୂମି କରିବା ।

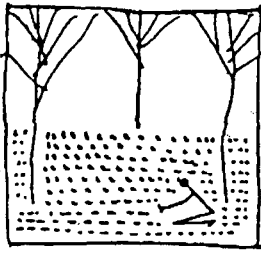
ବିଭିନ୍ନ ଜଙ୍ଗଲରେ ତଳିଆ ଉଦ୍ଭିଦ
ଅଲଗା ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ହୁଏ ।
ପ୍ରାୟ ଏସବୁ ଗୋଟର ହୋଇପାରେ ।



କିଛି ପ୍ରକାରର ତଳିଆ ଉଦ୍ଭିଦ
ଗୋଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ କାମ ଦେବ ।

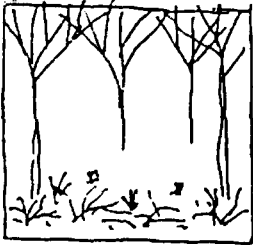
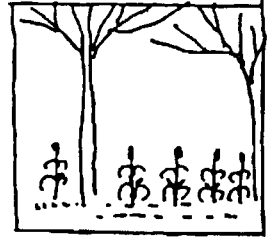
ତାହାକୁ ଗୋଟର କରିବା ସହଜ ହୁଏ
ଓ କମ ପରିଶ୍ରମ ଦରକାର କରେ ।





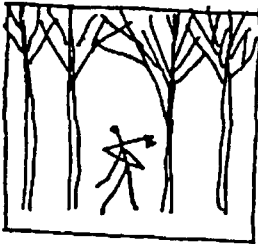
କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ଖାଦ୍ୟ
ଫସଲ ବଢ଼ାଇବା ବେଶୀ ଆଗ୍ରହର
କଥା ହୋଇପାରେ ।

ଖାଦ୍ୟ ଫସଲ ତଳିଆ ଉଭିଦ
ଭାବରେ କିମ୍ବା ପୁରୁଣା ଗଛ ସହିତ
ମେଳ ଖାଉଥିବା ନୂଆ ଗଛ
ଭାବରେ ଲଗାଯାଇପାରେ ।



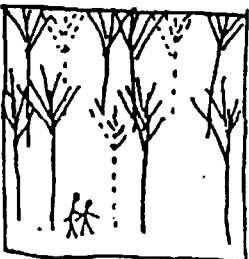
ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ଆଗରୁ ଥିବା
ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ନକାଟିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବା ।

ଗଛ ତଳର ଖାଲି ଜାଗାରେ ଖାଦ୍ୟ
ଫସଲ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବେଶୀ
ପରିଶ୍ରମ ଦରକାର ହୁଏନାହିଁ ।



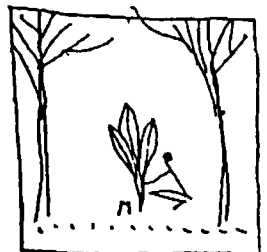
ତେବେ ତଳିଆ ଫସଲ ବଢ଼ାଇବା
ପାଇଁ ସଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲ ଭଲ ନୁହେଁ ।

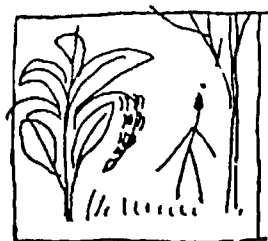
ସେଠାରେ କିଛି ଗଛ କାଟିକରି
ଫାଙ୍କା ଜାଗା କରାଯାଇ ପାରିବ ।



ତିନି-ଚାରିଟି ଗଛରେ ଗୋଟିଏ
ଗଛ କାଟିକରି ୧୦ ମିଟର
ଓସାରର ପଟି କରିବା ଭଲ ।

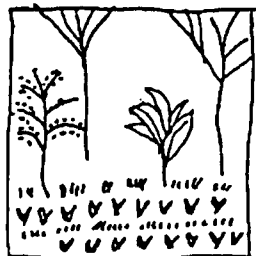
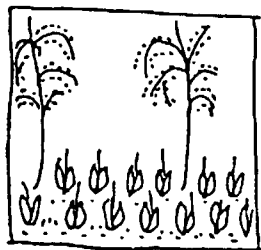
କିଛି ନୂଆ ଗଛ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ
ଲଗାଯାଇପାରିବ





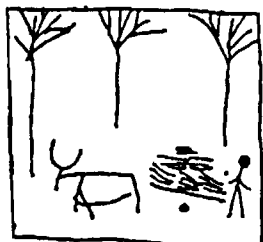
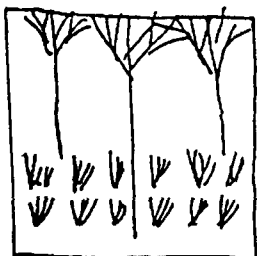
ଯେଉଁଥିରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ
ମିଳିପାରିବ ।

ଏବଂ ସାହା ପାଖରେ ଆମେ
ଲଗାଇଥିବା ତଳିଆ ଫସଲ ଭଲ
ବଢ଼ିପାରିବ ।



କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଗଛ ବା
ତଳିଆ ଫସଲ ଲଗାଇବା ଭଲ ନୁହେଁ ।

ଆମ ଜଙ୍ଗଲ ଖେତକୁ ଠିକ
ଭାବରେ ଚଳାଇପାରିଲେ



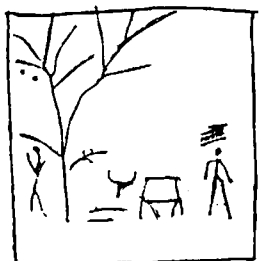
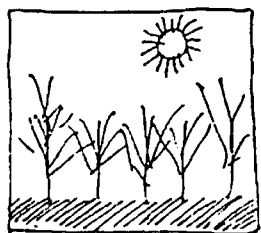
ତାହା ସାଧାରଣ ଚାଷଜମିଠାରୁ ବି
ବେଶୀ ଅମଳ ଦେଇପାରିବ ।

କିନ୍ତୁ ଚାଷଜମିର ମୂଲ୍ୟକୁ ହିସାବ
କଲେ ଜଙ୍ଗଲଖେତରୁ ଲାଭ ବେଶ୍
ଅଧିକ ହେବ । ଜଙ୍ଗଲ କାଟି ଖେତ
କଲେ ଏତେ ଲାଭ ମିଳେନାହିଁ ।



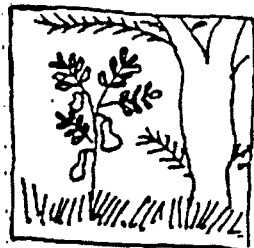
ଖରା ଅଟକାଇ ଗଛମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ
ଜଳବାୟୁକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରନ୍ତି ।

ଶେଷରେ, ଗଛରୁ ଫଳ,
ଗୋଷାଦ୍ୟ, ଜାଳେଣି, କାଠ ଓ
ଅନ୍ୟ କେତେ ଜିନିଷ ମିଳିଥାଏ ।
ଏସବୁ ମିଶି ଜଙ୍ଗଲଚାଷୀକୁ ଅନେକ
ଲାଭ ଦିଏ ।



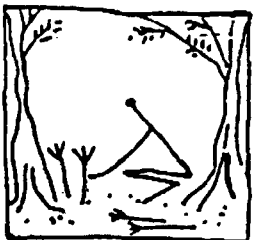
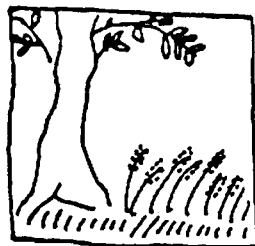
ଜଙ୍ଗଲକୃଷି: କେଉଁ ଫସଲ ?

ସ୍ଥାନୀୟ ଜଳବାୟୁ, ମାଟି ଓ ଗଛର ପ୍ରକାର, ଲୋକଙ୍କର ଚାହିଦା, ସେଠାର ଗଛଙ୍କ ସହିତ ତାଳଦେଇ ବଢ଼ିପାରୁଥିବା ତଳିଆ ଉଦ୍ଭିଦ ଆଦିକୁ ଆଖିରେ ରଖି ସେ କୌଣସି ଜଙ୍ଗଲରେ ଖେତି କରିହେବ ।

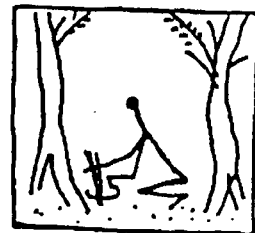


ଜଙ୍ଗଲ ଖେତି ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଗଛ ସହିତ ମେଳ ଖାଉଥିବା ଫସଲ ବାଛିବା ଅତି ଜରୁରୀ ।

କାରଣ ଜଙ୍ଗଲର ଗଛ ତଳେ ସବୁ ଫସଲ ଭଲ ବଢ଼ିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

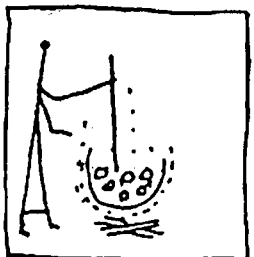
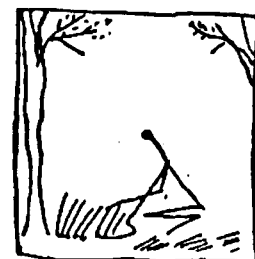


ଗଛଙ୍କ ଭିତରେ ଫସଲ ଲଗାଇବା ଓ ଅମଳ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ ।



ଏଥିପାଇଁ ପରିପରିବା ଓ ତାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲ ଭଲ କାମଦିଏ ।

ଖୋଲା ଜମିରେ ବଢ଼ୁଥିବା ଧାନ, ଗହମ ଆଦି ପାସଭଳି ଫସଲ ଜଙ୍ଗଲରେ ଭଲ ବଢ଼େନାହିଁ ।

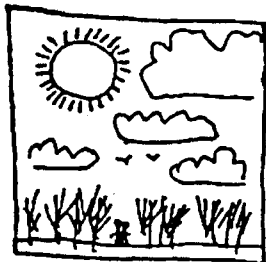


ଅନେକ ସମୟରେ ପରିବା ଓ ତାଲି ବେଶୀ ପୁଷିକର ହୁଏ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ରାନ୍ଧିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ।



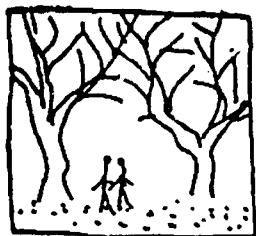
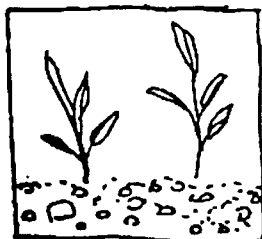
ବିନ୍ ଭଳି ଲତା ଫସଲ ଜଙ୍ଗଲକୃଷି
ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଭଲ, କାରଣ ତାହା
ଗଛରେ ମାଡ଼ିକରି ବଢ଼େ ।

ଏହି ଲତାଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ ତଳିଆ
ଉଦ୍ଭିଦ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିପାରନ୍ତି ।



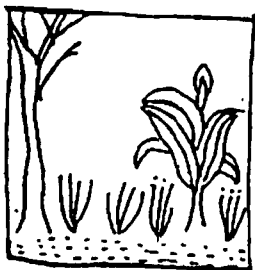
ଅବଶ୍ୟ, କେଉଁ ଫସଲ ଜଙ୍ଗଲବାସ
ପାଇଁ ଠିକ୍ ତାହା ନିର୍ଭର କରିବ
ସେଠାର ଜଳବାୟୁ ଉପରେ

ମାଟିର ପ୍ରକାର ଉପରେ.



ଜଙ୍ଗଲର ଗଛ ଉପରେ

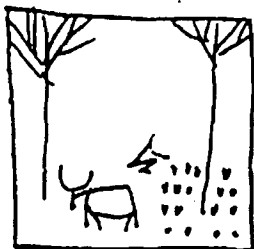
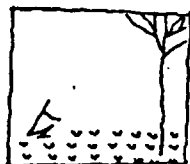
ଓ ଆମର ବାସ୍ତିବା ଉପରେ ।



ସବୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାସ କରାଯାଇ
ପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ
ଫସଲ ବାଛିବାକୁ ହେବ ଓ କିଛି
ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ ଜାଗାରେ ଆମ
ପସନ୍ଦର ଗଛ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ।

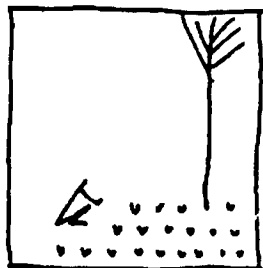
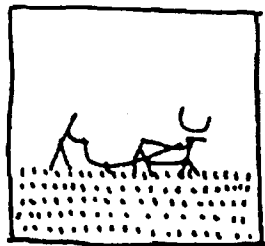
ଜଙ୍ଗଲଖେତର କିପରି ଯତ୍ନ ଦରକାର ?

ଗୋଟିଏ ଭଲ ଜଙ୍ଗଲଖେତ ପାଇଁ ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ
ତୁଳନାରେ ଦେଖାଦେଖି କରିବା ବେଶୀ ଦରକାର ।



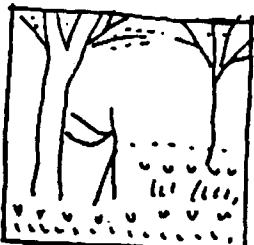
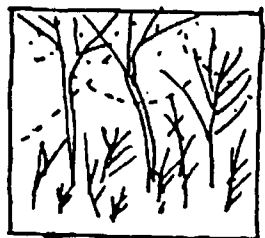
ଜଙ୍ଗଲରେ ଖାସ କରିବାକୁ ହେଲେ

ସାଧାରଣ ଜମି ତୁଳନାରେ ଅଲଗା
ପ୍ରକାରର ଯତ୍ନ ଦରକାର ହେବ ।



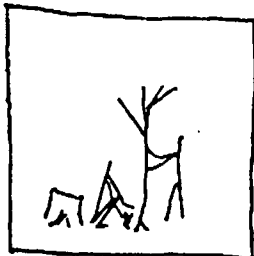
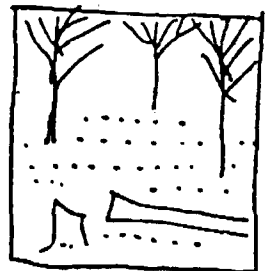
ଅଧିକ ଦେଖାଶୁଣା କିନ୍ତୁ କମ୍
ସନ୍ଧ୍ୟାପାତି ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦରକାର ।

ପ୍ରଥମେ ସେଠାରେ ଆଗରୁ ଥିବା
କଙ୍କାଳୀ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ
ଦେବାକୁ ହେବ ।

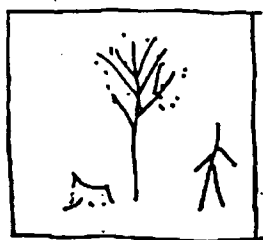


ଦରକାରୀ ଜିନିଷ ଦେଉଥିବା ଗଛ
ବାଛିକରି ହେକ୍ଟର ପିଛା ୬୦ରୁ
୭୦ଟି ସୁସ୍ଥ ଗଛ ରଖିବା ।

ଦୁର୍ବଳ, ରୋଗୀଶା ଓ ମଲା
ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ କାଟିଦେବା ।

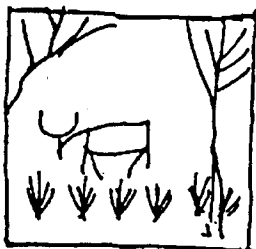
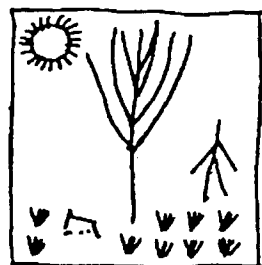


କଟାଯାଉଥିବା ଗଛର ବଦଳରେ
ସେହି ଜାଗାର ପାଖାପାଖି



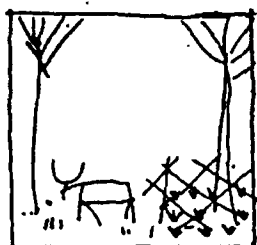
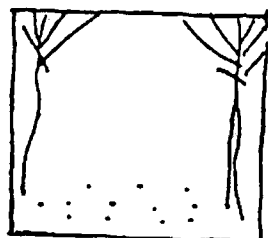
ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଦରକାରୀ ଗଛ
ଲଗାଇବା ।

ନୂଆ ଗଛର ପାଖର ଖୋଲା
ଜାଗାରେ ଦେଶୀ ଆଳୁଅ ମିଳେ ।
ସେହି ଅନୁସାରେ ଭାବିକରି
ସେଠାରେ ଫସଲ ଲଗାଇବା ।



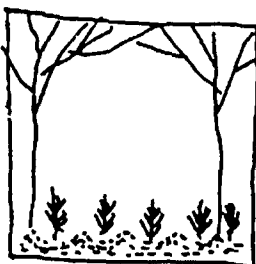
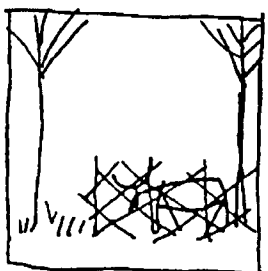
ତଳିଆ ଭୂମିର ସବୁ ମଧ୍ୟ
ନେବାକୁ ହେବ ।

ସେଠାରେ ଗାଈଛେଳିଙ୍କ ଚରିବାକୁ
ଜଗିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ତାହା
ଠିକ ଭାବରେ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ କିଛି
ଫାଙ୍କା ସମୟ ଦରକାର ।



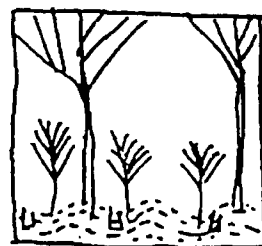
ଗାଈଗୋରୁଙ୍କୁ ସାରା ଜଙ୍ଗଲରେ
ଚରିବାପାଇଁ ଖୋଲା ଛାଡ଼ିବାନାହିଁ ।

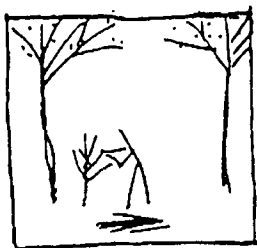
ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବାଡ଼ ବୁଲାଇ
କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେଠାରେ
ଚରାଇବା । ତାହେଲେ ଖତପାଇଁ
ସେଠାରୁ ଗୋବର ମିଳିପାରିବ ।



ଆମର ଚରିବା ବା ଖେତ ଭଳି
ଗଛତଳେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଫସଲର
ସବୁ ନେବାକୁ ହେବ ।

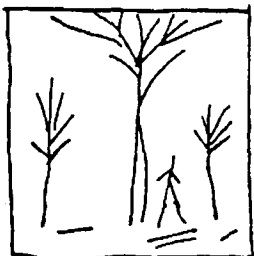
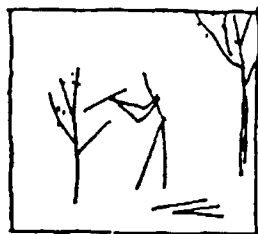
ପାଣି ମଡ଼ାଇବା, ଖତ ଦେବା ଓ
ପୋକ ଜଗିବା ଆଦି କାମ
କରିବାକୁ ହେବ ।





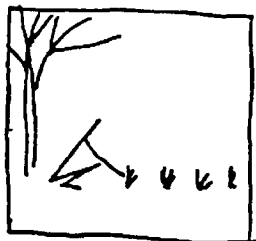
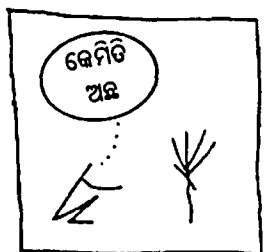
ବଡ଼ ଗଛ ବା ବୁଢ଼ାରୁ ଜାଲେଣି
କାଟିବାରେ ସାବଧାନ ହେବାକୁ
ପଡ଼ିବ ।

ଗୋଟିଏ ଗଛରୁ ସବୁ ତାଳ
କାଟିନେଲେ ବା ଅଳ୍ପଦିନ ଛଡ଼ାରେ
ତାଳ କାଟିତାଲିଲେ ଗଛ ମରିଯିବ ।



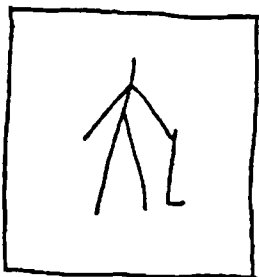
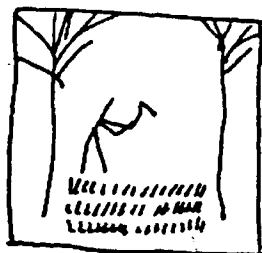
ଅଲଗା ଅଲଗା ଗଛରୁ ଅଳ୍ପ କରି
ତାଳ କାଟିଲେ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଠିକ
ରହିବେ ।

ଜଙ୍ଗଲଖେତର ସବୁ ଗଛ ଓ
ଫସଲ ଦେଖାଦେଖି ପାଇଁ ବେଶ୍
ସମୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।



କିନ୍ତୁ ବେଶୀ ସମୟ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବନାହିଁ ।

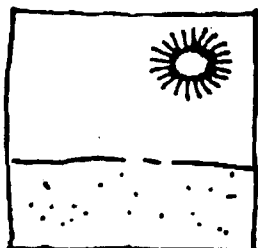
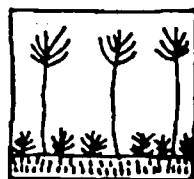
ଖେତଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ହୋଇଥିବାରୁ
ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଚାଷ ଉପକରଣ ସେଠାରେ
ପ୍ରାୟ କାମ ଦିଏନାହିଁ ।



ଜଙ୍ଗଲକୁଣି ପାଇଁ ହାତ ଉପକରଣ,
ବଳଦ, କଠିନ ପରିଶ୍ରମ,
ଖୋଲାଆଖି ଓ ଚାଲକ ମନ
ଦରକାର ।

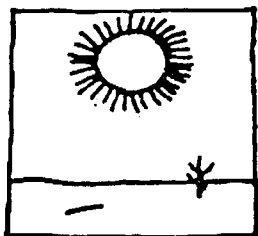
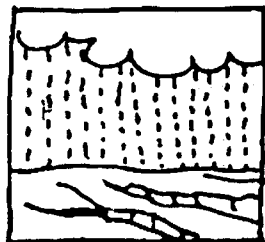
ତିନିଥାକିଆ ଚାଷ

ନିଜନିଜ ସହିତ ମିଶିକରି ବଢ଼ିପାରୁଥିବା ତିନି ଅଲଗା ଅଲଗା
ଉଚ୍ଚତାର ଗଛ - ଘାସ ଜାତୀୟ, ବୁଫା ଓ ବଡ଼ ଗଛ -
ଲଗାଇଲେ ଆମ ଚାଷଜମି ଖରାପ ହେବନାହିଁ ଓ ମୋଟ
ଅମଳ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେବ ।



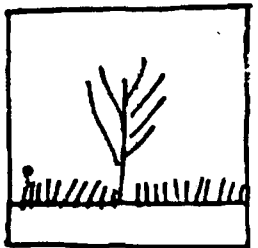
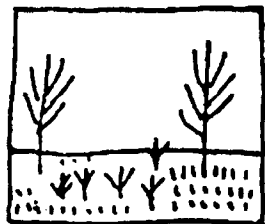
ମାଟିରେ କିଛି ବଢ଼ୁନଥିଲେ ଟାଣ
ଖରାରେ ତାହା ପୁରା ଶୁଖିଯାଏ ଓ
ତାହାର ଗୁଣ କମିଯାଏ ।

ଯଥେଷ୍ଟ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲେ ବି
ଉର୍ବର ମାଟି ଧୋଇଯାଏ ଓ ଜମିର
ଗୁଣ କମିଯାଏ ।



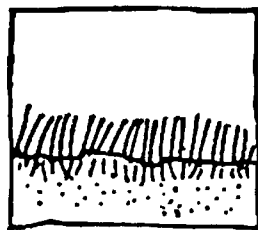
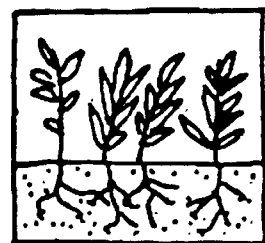
ଗଛ ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସବୁବେଳେ
ଖରା ଖାଇଲେ କିଛି ମାଟି ଟାଙ୍ଗରା
ପାଲଟିଯାଏ ।

ମୃତ୍ତିକାକ୍ଷୟ ରୋକିକରି ଗଛ
ଆମର ଜମିକୁ ସୁରକ୍ଷାଦିଏ ।

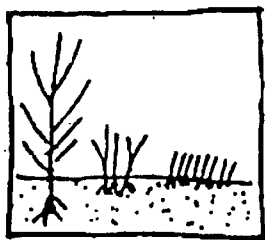


ଗଛ ଥିଲେ ମାଟିକୁ ଛାଇମିଳେ ।

ଚେର ମଧ୍ୟ ମାଟିକୁ ବାନ୍ଧିରଖେ ।

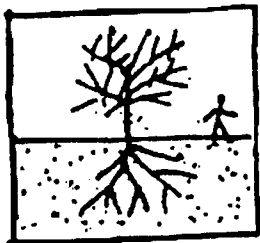
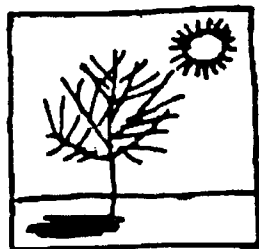


ଗଛ ଥିଲେ ମାଟିରେ ଭଲ ବତର
ରହେ ।



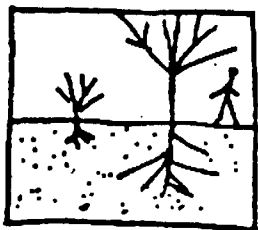
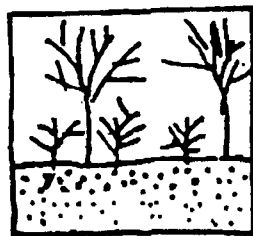
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗଛଲତା ମିଶିଲେ
ଏହି ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକ ହୁଏ ।

ବଡ଼ ଗଛ ଯଥେଷ୍ଟ ଛାଇ ଦିଏ ।



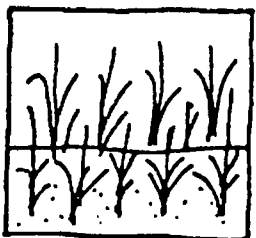
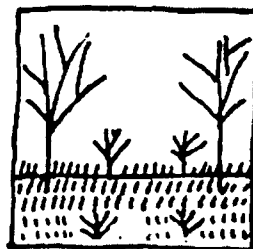
ତାଙ୍କର ଚେର ଗଭୀରକୁ ଯାଏ ।

ବଡ଼ ଗଛ ଭିତରେ ବୁଢ଼ା ଗଛ
ବଢ଼ିପାରେ ।



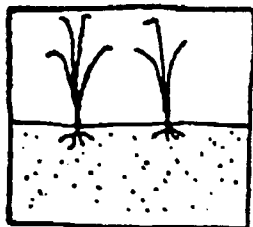
କାରଣ ତାଙ୍କ ଚେର ବେଶୀ
ଗଭୀରକୁ ଯାଏନାହିଁ ।

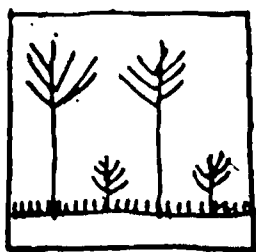
ବଡ଼ ଗଛ ଓ ବୁଢ଼ାର ଫାଙ୍କରେ



ସାସ ଜାତିର ଉଦ୍ଭିଦ ବଢ଼ିବାକୁ
ବେଶ୍ ଜାଗା ପାଆନ୍ତି ।

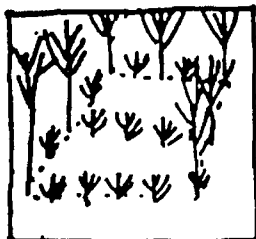
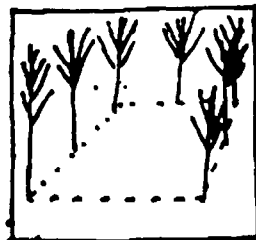
ବଡ଼ ଗଛ ଓ ବୁଢ଼ାର ଚେର ନଥିବା
ଉପର ମାଟିରେ ତାଙ୍କର ଚେର
ମାଡ଼େ ।





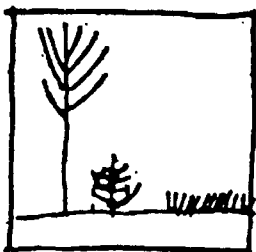
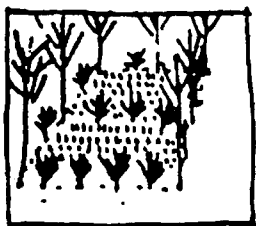
ଏହି ବାଟରେ ଆମର ଜମିରେ
ଚିନିଆକିଆ ଫସଲ କରିହେବ ।

ଖେତର ଧାରରେ ଫଳ ଓ
ଜାଳେଣି ଦେଉଥିବା ବଡ଼ ଗଛ
ଲଗାଯାଇପାରେ ।



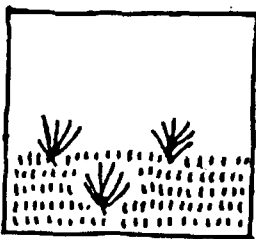
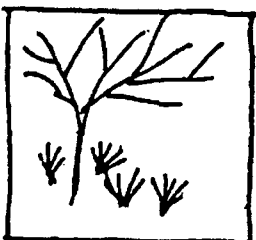
ଉପଯୋଗୀ ପତ୍ର, ଫଳ ବା ମଞ୍ଜି
ଦେଉଥିବା ବୁଢ଼ା ଗଛର ବାଡ଼
କରାଯାଇପାରେ ।

ଭିତର ଜାଗାରେ ସାସ ଜାତୀୟ
ଶସ୍ୟ ଆମେ ଲଗାଇ ପାରିବା ।



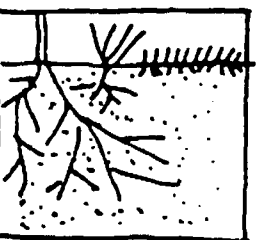
ଏଭଳି ଚିନି ପ୍ରକାରର ଗଛ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟର ବଢ଼ିବା
ପରିବେଶକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି ।

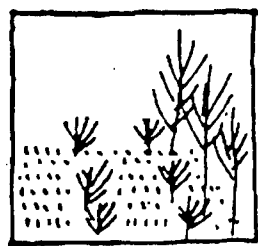
କିଛି ବୁଢ଼ା ଓ ବଡ଼ ଗଛ ଏବଂ



ଶସ୍ୟ ଓ ତାଲି ଭଳି କିଛି ବୁଢ଼ା ଓ
ସାସ ମଧ୍ୟ ଏହି ବାଟରେ

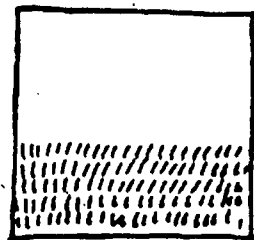
ଗୋଟିଏ ଆରତି ପାଇଁ ମାଟିକୁ
ଉର୍ଦ୍ଧର କରନ୍ତି ।





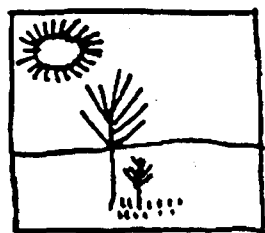
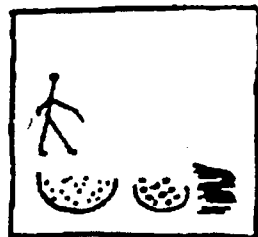
ମୋଟ ଅମଳକୁ ଦେଖିଲେ
ତିନିଆକିଆ ଚାଷରେ

ସାଧାରଣ ଚାଷ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ମିଳିଥାଏ ।



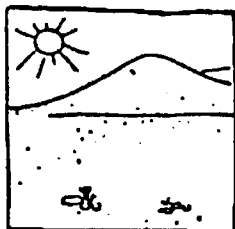
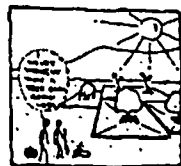
ପାଣିପାଗ ଭଲ ନଥିଲେ ବି
ତିନିଆକିଆ ଚାଷରୁ କିଛି ଅମଳ
କରିହୁଏ ।

ଏଣୁ ତିନିଆକିଆ ଚାଷ ଆମର
ଜମିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ ଓ ଅଧିକ
ଫସଲ ମଧ୍ୟ ଦିଏ ।



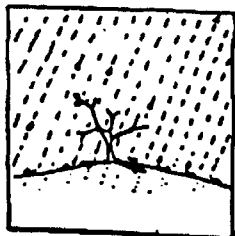
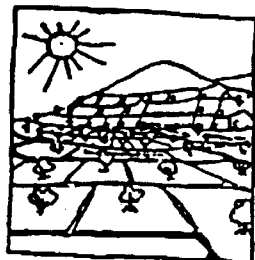
ଅଳ୍ପ ବର୍ଷରେ ଗଛ ବଢ଼ାଇବା

କେତେ ଜାଗାରେ ଗଛଲତା ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବର୍ଷା ହୁଏନାହିଁ । ସେଠାରେ ଛୋଟ ଅଞ୍ଚଳର ବର୍ଷାପାଣି ଅଟକାଇ ସହଜରେ ଗଛ ଓ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଭିଦ ବଢ଼ାଇହେବ । ଏହା ଅର୍ଥକରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।



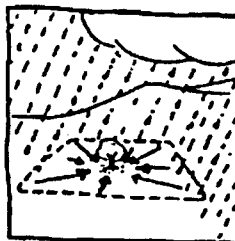
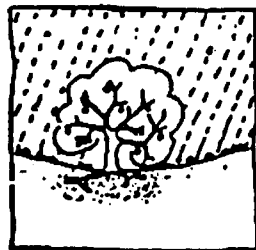
ଗଛଲତା ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବର୍ଷା ହେଉନଥିବା ଜାଗାରେ ମଧ୍ୟ ତେଜାକଲେ ଚାଷ କରିହେବ ।

ଫଳ ଗଛ, ପଶୁଖାଦ୍ୟ, ଜାଳେଣି କାଠର ଗଛ ବା ଫସଲ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ।



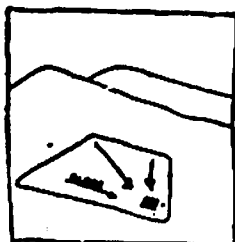
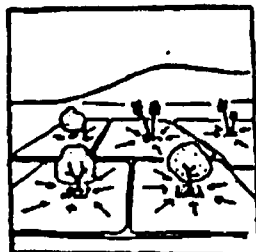
ଶୁଖିଲା ଅଞ୍ଚଳରେ କେବଳ ନିଜ ପାଖରେ ପଡୁଥିବା ବର୍ଷାପାଣିରେ ଗଛମାନେ ବଞ୍ଚିବା କଷ୍ଟ ।

କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଥିବା ଖାଲୁଆ ଜାଗାରେ ବର୍ଷାପାଣି ଗଡ଼ିଆସି ଜମାହୁଏ ଓ ଗଛ ବଢ଼ିପାରେ ।

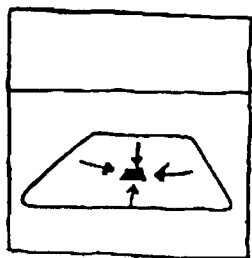


ପାଣି ଯୋଗାଉଥିବା ଜାଲୁ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏକ ସୁଦ୍ର-ଅଧିତ୍ୟକା ବା ମାଇକ୍ରୋକ୍ୟାଚ୍‌ମେଣ୍ଟ କୁହାଯାଏ ।

ଏଣୁ ପ୍ରତି ସୁଦ୍ର-ଅଧିତ୍ୟକାରେ ଖଣ୍ଡିତ ବଡ଼ ଜାଗା ଓ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଉର୍ବର ଖେତ ରହିଥାଏ ।

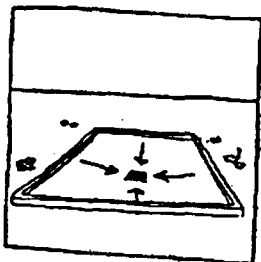


ପ୍ରାକୃତିକ ଗଡ଼ାଣିର ସୁବିଧାନେଇ ସୁଦ୍ର-ଅଧିତ୍ୟକା ସୃଷ୍ଟି କରିହେବ ।



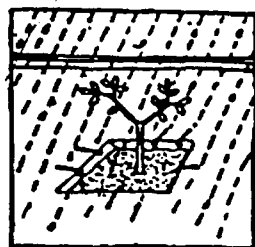
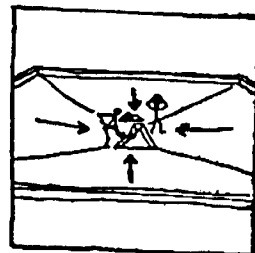
ସମତଳ ଜାଗାରେ ମାଟି ଖୋଳି
ଗଡ଼ାଣିଆ କରି ଅଧିତ୍ୟକା ସୃଷ୍ଟି
କରିହେବ । ଏଥିପାଇଁ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ
ଗଡ଼ାଣି ସାଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

ଢାଲୁ ଜମିରୁ ଜିମା ପଥର ସଫା
କରିହେବ କିମ୍ବା ତାକୁ ପ୍ରାକୃତିକ
ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଇହେବ ।



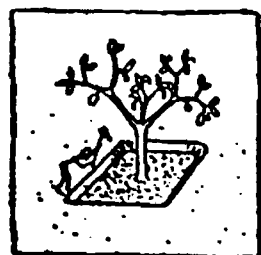
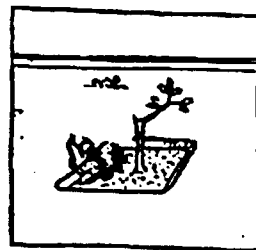
ପ୍ରତି କ୍ୟାବ୍‌ମେଣ୍ଟ ଚାରିପଟେ
ଜିମାର ବା ମାଟିର ଛୋଟ ବନ୍ଧଟିଏ
କରିଦେଲେ ମାଟି ଧୋଇଯିବାରୁ
ତାହା ରକ୍ଷାପାଇବ ।

ଅଧିତ୍ୟକାର ସବୁଠାରୁ ଖାଲୁଆ
ଜାଗାରେ ୧-୨ଫୁଟ ଗଭୀରର
ଖାତଟିଏ କରିବାକୁ ହେବ



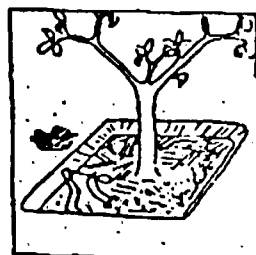
ଯେଉଁଠିରେ ଗଡ଼ିଆସୁଥିବା ପାଣି
ରହିପାରିବ । ଖାତର ମାଟି ବେଶ୍
ଭର୍ବର ହୋଇଯିବ ଓ ସେଥିରେ
ଗଛ ସହଜରେ ବଢ଼ିବ ।

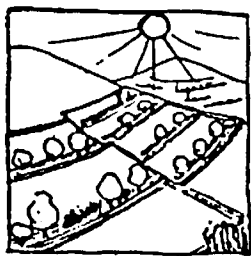
ତେବେ ଗଛ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବାପାଇଁ ସେଥିରେ ଖାତ
ଦିଆଯାଇପାରିବ ।



ଖାତର ମାଟିକୁ ହାଲୁକା ରଖିଲେ
ପାଣି ସହଜରେ ଭେଦିପାରିବ ।

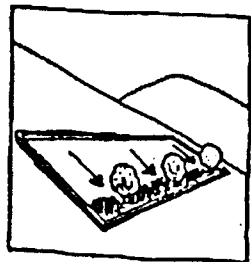
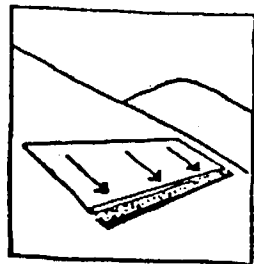
ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପରସ୍ତ କୁଟା
ବା ପତର ଆଦି ପକାଇଦେଲେ
ପାଣି ଭଡ଼ିବା କମିଯିବ ।





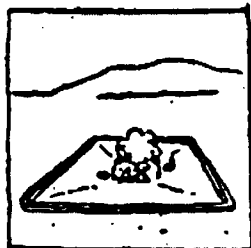
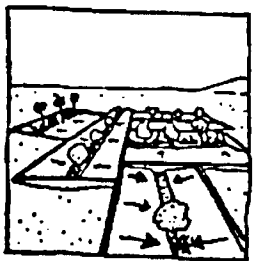
ପାହାଡ଼ତଳି ତିଖା ଭୂଇଁରେ
ସୁତ୍ର-ଅଧିତ୍ୟକା ଅଲଗା ରୂପ ନିଏ ।
ଏଠାରେ ସରୁ ଓ ଲମ୍ବା ଖାତରେ
ପତ୍ର ମାଟି ଜମାହୁଏ ।

କ୍ୟାବମେଣ୍ଟର ତଳ ଧାରରେ ପତ୍ର
ଭଳି ଖାତଟିଏ ଖୋଳାଯାଏ ।



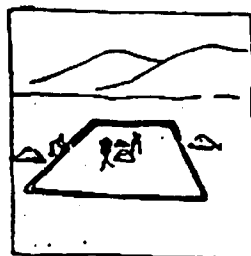
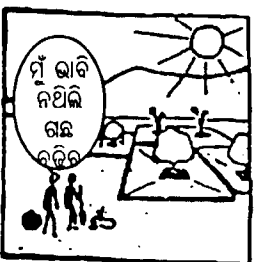
ସେଥିରେ ଗଛ ଓ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଭିଦ
ବଢ଼ାଯାଇପାରେ ।

ସମତଳ ଭୂଇଁରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିହେବ । ଏଠାରେ ଖାତର
ଦୁଇପଟେ ଜଳଧାରୀ ଜମି ରହିପାରିବ ।



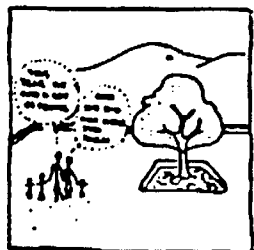
ସୁତ୍ର-ଅଧିତ୍ୟକା କୌଶଳର ଗୋଟିଏ
ବଡ଼ ଅସୁବିଧା ରହିଛି । ଏଥିରେ
ଗୋଟିଏ ଗଛ ପାଇଁ ବହୁତ ଜମି
ଦରକାର ହୁଏ ।

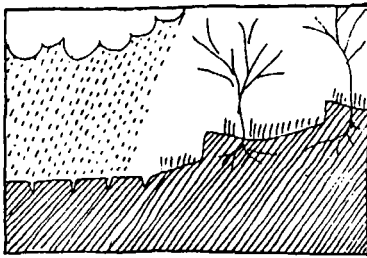
କିନ୍ତୁ ଏହାର ଲାଭ ବେଶ୍ ଅଧିକ ।
କାରଣ ତାହା ଟାଙ୍ଗରା ଭୂଇଁକୁ
ଫଳନ୍ତା କରାଏ ।



ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଅନ୍ୟ ସବୁ
କୌଶଳ ତୁଳନାରେ ଏହା ବେଶ୍
ଶକ୍ତା ପଡ଼େ ।

ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଆମେ ଏଥିରୁ କିଛି
ଲାଭ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବା ।

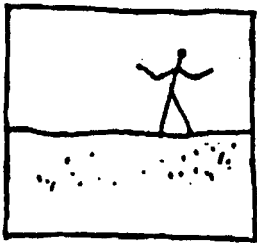




ତୃତୀୟ ଭାଗ ପଡ଼ିଆ ଭୂଇଁରୁ ଖେଳ

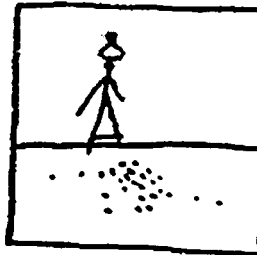
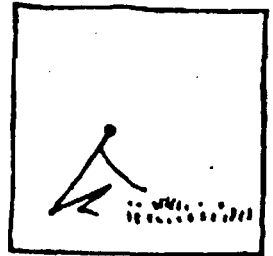
ପଡ଼ିଆ ଭୂଇଁରୁ ଭଲ ଜମି

ପଡ଼ିଆ ଲୁଣାମାଟିକୁ ବର୍ଷାପାଣିରେ ଧୋଇକରି ଫଳନ୍ତି ଜମି ସୃଷ୍ଟି କରିହେବ ।
ଉପର ମାଟି ଧୋଇଯିବାରୁ ଭୂଇଁ ଯଦି ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେଥିରେ
କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଦେଇ, ଉପଯୁକ୍ତ ଗଛ ଓ ଫସଲ ବଢ଼ାଇ ତାହାକୁ ଉର୍ବର କରିହେବ ।



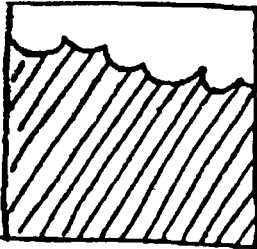
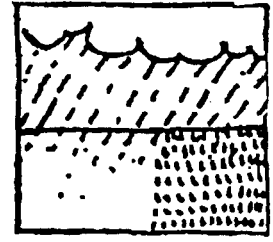
ଆମ ଦେଶରେ ବେଶ୍ ପରିମାଣର
ଜମି ରହିଛି ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର
ଅବସ୍ଥାରେ ଚାଷ କରିହେବନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ବେଶ୍ କିଛି ଭାଗକୁ
ଚାଷଜମି ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଣିହେବ ।



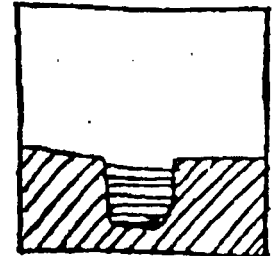
ଏଥିପାଇଁ କିଛିବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ କରି
ତାହାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ହେବ ।
ପଡ଼ିଆ ଜମିକୁ ଭଲ କରିବା ପାଇଁ
ପ୍ରଥମେ ଦରକାର ହେବ ପାଣି ।

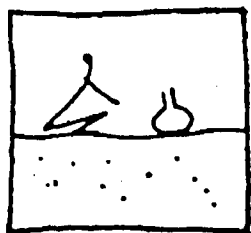
ଅତି କମ୍ ହେଲେବି ସବୁ ଜମିରେ
କିଛି କିଛି ବର୍ଷା ପଡ଼େ ।



ପଡ଼ିଆ ଜମିକୁ ଫଳନ୍ତି କରିବାପାଇଁ
ସେତିକି ପାଣି ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ,

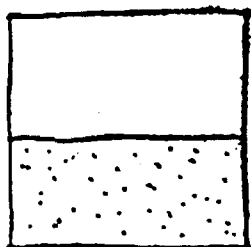
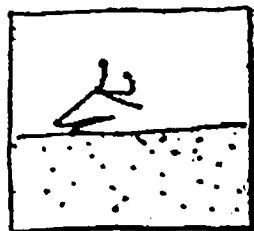
ଯଦି ଆମେ ଜାଣିବା ତାହାକୁ
କିପରି ଅଟକାଇ ଜମିର ଯେତେ
ସମ୍ଭବ ପାଖରେ ରଖିହେବ ।





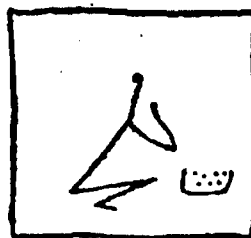
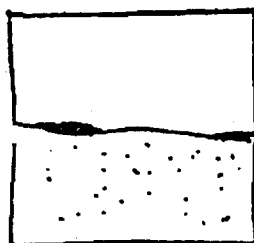
ତେବେ ଖାଲି ପାଣି ମିଳିଗଲେ
ତାହା ଜମିକୁ ଫଳନ୍ତି କରିବା ପାଇଁ
ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ ।

ଆମକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ସେ
ଜମି ପଡ଼ିଆ ହୋଇଛି ।



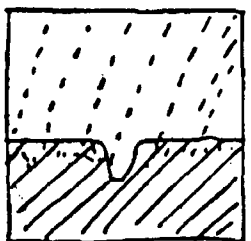
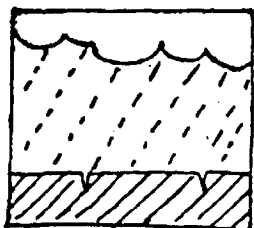
ଲୁଣା ମାଟି ଯୋଗୁ ତାହା ପଡ଼ିଆ
ହୋଇଥାଇପାରେ ।

କିମ୍ବା ପାଣି ପବନରେ ଉର୍ବର
ଉପର ମାଟି ଧୋଇଯିବାରୁ ତାହା
ସେପରି ହୋଇଥାଇପାରେ ।



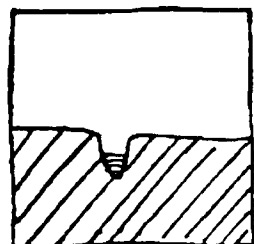
ମାଟିରେ ଯଦି ଲୁଣ ଥାଏ, ତେବେ
ବର୍ଷାରେ ତାକୁ ଧୋଇହେବ ।

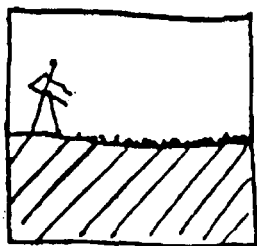
ଅଳ୍ପ କେତେ ଫୁଟ ଛଡ଼ାରେ
ଗଭୀର ନଳା ଖୋଳିଲେ ତାହା
ପାଣି ନିଗିଡ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବ ।



ବର୍ଷାବେଳେ ପାଣି ଉପର ମାଟିରେ
ଭେଦିକରି ଲୁଣକୁ ଧୋଇନେବ ଓ
ନାଳରେ ବାହାରିବ ।

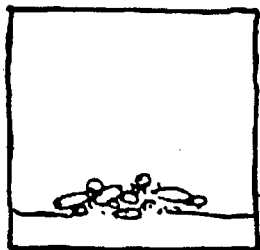
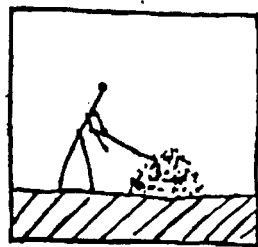
ଧୀରେ ଧୀରେ ନାଳଗୁଡ଼ିକର
ମଝିରେ ଥିବା ଜମିରୁ ଲୁଣ
ବାହାରିଯିବ ।





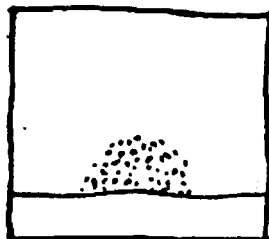
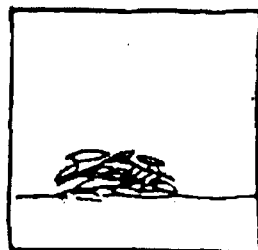
ଜମିରୁ ଉର୍ବର ମାଟି
ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ତାକୁ ଧୋଇବା
ବଦଳରେ ଖୁଆଇବା ଦରକାର -
ଉପରେ ଭଲ ମାଟିର ଚାଦରଟିଏ
ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦରକାର ।

ଏଥିପାଇଁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇପାରେ ।



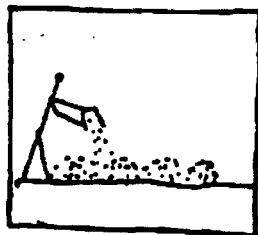
ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ମଳ, ଗଛପତ୍ର,
ରୋଷେଇଘରର ଅଳିଆ ଆଦିରୁ
ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିହେବ ।

କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ପୋଖରୀର ଦଳ
ମଧ୍ୟ କାମଦେବ ।



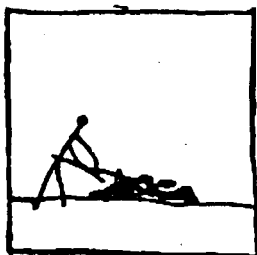
ଜୈବିକ ମଳରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ କରିବା
କିଛି କଷ୍ଟ କାମ ନୁହେଁ ।

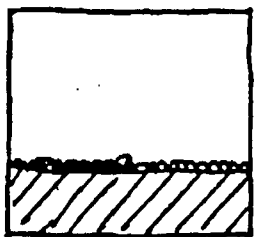
ଅଳିଆକୁ ଗଦାକରି ସେଥିରେ
କେତେଦିନ ଛଡ଼ାରେ ପାଣି
ଛିଞ୍ଚିଚାଲିଲେ ତାହା ସଜ୍ଜିଯିବ ।



ଗଦାଟିକୁ ମଝିରେ ମଝିରେ
ଓଲଟାଇବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ସବୁ
ଅଂଶରେ ପବନ ବାଜିପାରିବ ।

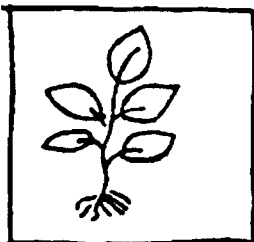
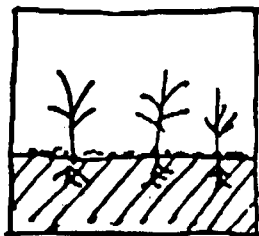
ଖଟ ପାକଳ ହୋଇଗଲେ ତାକୁ
ଆମ ଜମିର ଉପର ଭାଗରେ
ମିଶାଇଦେବା ।





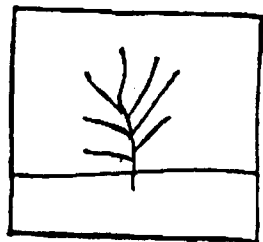
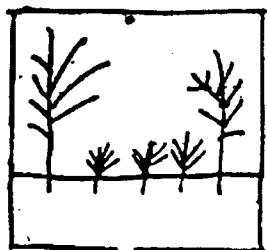
ପ୍ରଥମ କେତେ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେହି
ଧୂଆ ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ମିଶା ଜମିରେ
ଏଭଳି ଫସଲ କରିବା

ଯାହା ନିରସା ମାଟିରେ ବଢ଼ିପାରିବ
ଓ ସେ ମାଟିକୁ ଉର୍ବର ମଧ୍ୟ
କରିପାରିବ ।



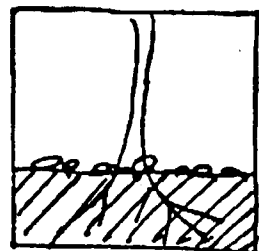
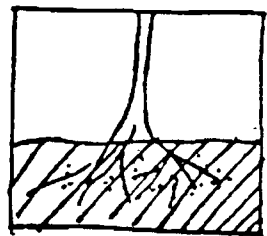
ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ଏହି ଫସଲ
ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇଥାଏ ।

ତେବେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ କିଛି
ବଡ଼ ଗଛ ବା ବୁଢ଼ାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରିବା ଭଲ ।



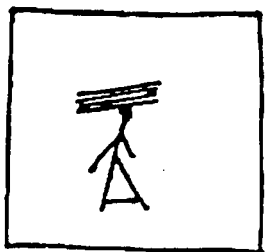
କେତେ ବଡ଼ ଗଛ ନିରସା ମାଟିରେ
ଭଲ ବଢ଼ନ୍ତି ।

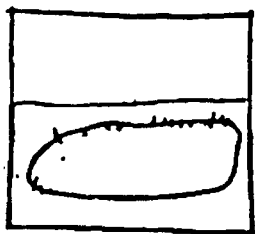
ସେଥିରୁ କିଛି ମାଟିକୁ ଅଧିକ ଉର୍ବର
ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।



ତାଙ୍କର ପତ୍ରରେ ନୂଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ
କରିହେବ ।

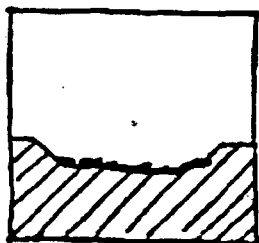
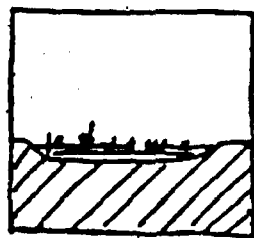
ସେହି ସବୁ ଗଛରୁ ହୁଏତ ଫଳ ଓ
ଜାଳେଣି ମଧ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ।





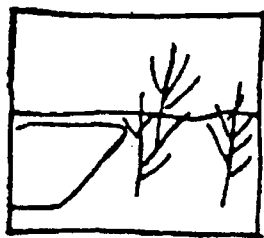
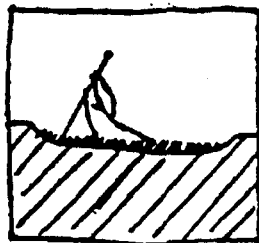
ପଡ଼ିଆ ଜମିକୁ ଭଲ କରିବା ପାଇଁ
ଅନ୍ୟ ବାଟ ଅଛି । ଯଥେଷ୍ଟ ବର୍ଷା
ହେଉଥିଲେ ତାହାକୁ ବର୍ଷକ ପାଇଁ
ପୋଖରୀ କରିଦେଇ

ସେଥିରେ ଦଳ (ଓ ମାଛ ମଧ୍ୟ)
ବଢ଼ାଇଦେବା । ବିଲାତି ଦଳ
ଏଥିପାଇଁ କାମଦେବ ।



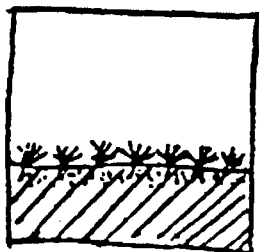
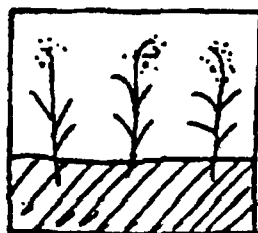
ଖରାଦିନେ ପାଣି ଜମିଗଲେ ବା
ଶୁଖିଗଲେ

ସେହି ଖାଲରେ ଦଳକୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ
କରିହେବ । ଏହା ସେହି ଜମିକୁ
ଚାଷ ଉପଯୋଗୀ କରିଦେବ ।



ଟାଙ୍ଗରା ଭୂଇଁକୁ ଉର୍ବର କରିବା
ପାଇଁ ଏହିଭଳି ଅନେକ ବାଟ ଅଛି ।

ନିରସା ଜମିରେ ବଢ଼ିପାରୁଥିବା କେତେ
ପ୍ରକାରର ଗଛଲତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।



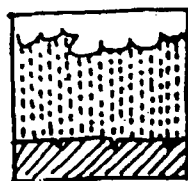
ଜମିକୁ ଉର୍ବର କରୁଥିବା ଗଛ କିଛି
ବର୍ଷ ପାଇଁ ବଢ଼ାଇଲେ ଆମକୁ ଲାଭ
ନମିଳିଲେ ବି ମାଟି ସରସା ହେବ ।

ଆଉ କେତେ ବର୍ଷ ପରେ ଆମେ
ଗୋଟିଏ ଭଲ ଚାଷଜମି ପାଇବା ।



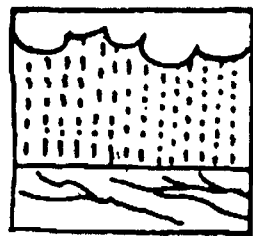
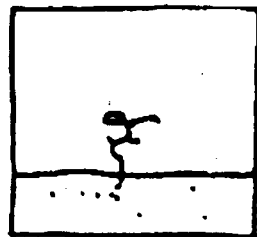
ଲୁଗା ଜମିକୁ ଧୋଇବା

ଟାଙ୍ଗରା ଲୁଗା ମାଟିର ଲୁଗା ଅଂଶକୁ ବର୍ଷାପାଣିରେ
ଧୋଇହେବ । ଠିକ ଭାବରେ ନାନ କାଟିଦେଲେ ଲୁଗାମିଶା
ପାଣି ବାହାରି ଚାଲିଯିବ ।



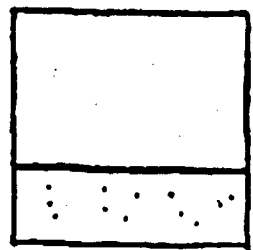
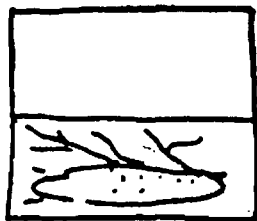
ଅନେକ ସମୟରେ ଟାଙ୍ଗରା
ଭୂଇଁରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖଣିଜ
ଲବଣ ରହିଥାଏ ।

ତେଣୁ ସେଥିରେ ଗଛ ସହଜରେ
ବଢ଼ିପାରେନାହିଁ ।



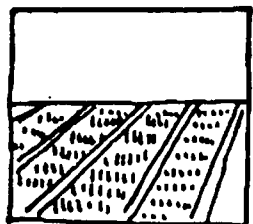
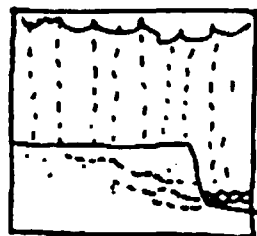
ସେହି ଖଣିଜ ଲବଣରୁ କିଛି
ବର୍ଷାପାଣିରେ ଚାଲିଯିବ,

ଯଦି ସେହି ପାଣିକୁ ବାହାରକୁ
ଛାଡ଼ିଦେଇହେବ ।

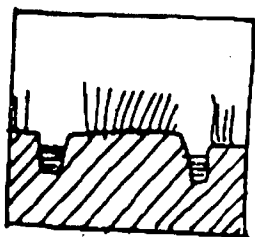


ଲୁଗାକୁ ଧୋଇନେବାକୁ ହେଲେ

ଜମିରୁ ପାଣି ନିଗିଡ଼ିବା ଦରକାର ।

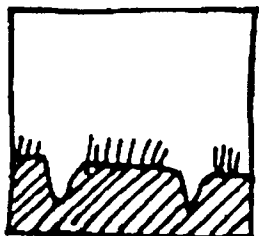
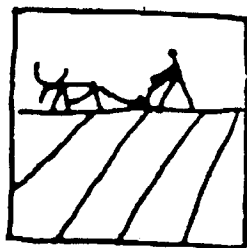


ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅଗଭୀର ନାନୀ
ଖୋଳିଦେଲେ



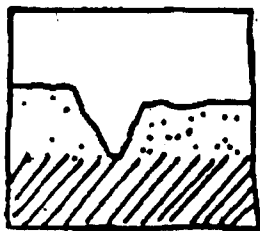
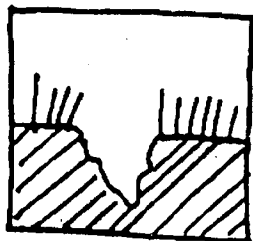
ମାଟିକୁ ଧୋଉଥିବା ପାଣି ସେଥିରେ
ପଡ଼ିବ ।

ନାଳୀ କରିବାର ଗୋଟିଏ ସହଜ
ଉପାୟ ହେଉଛି ଲଙ୍ଗଳରେ
ଗଭୀର ଶିଆର କାଟିବା ।



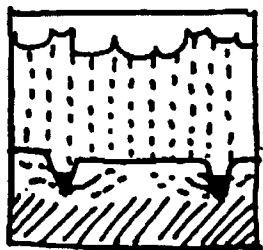
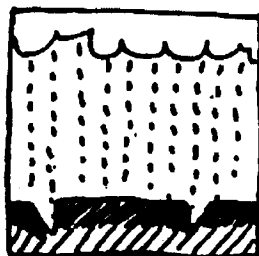
ଦୁଇଟିନି ଫୁଟ ଚଉଡ଼ାର ପଟି
ଛାଡ଼ିକରି

ପ୍ରାୟ ଏକ ଫୁଟ ଗଭୀର ଶିଆର
କାଟିବାକୁ ହେବ ।



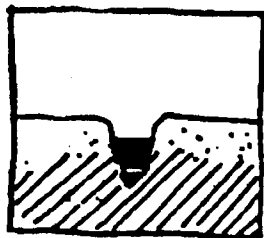
କେତେ ତଳ ଯାଏ ମାଟି ଧୁଆଯିବ
ତାହା ଉପରେ ନାଳୀର ଗଭୀରତା
ନିର୍ଭର କରିବ ।

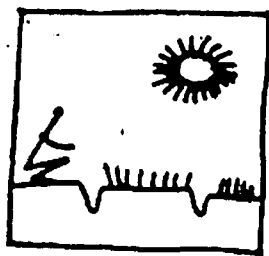
ବର୍ଷାପାଣି ଉପର ମାଟିରେ ଭେଦିବ,



ସେହି ମାଟିକୁ ଧୋଇକରି

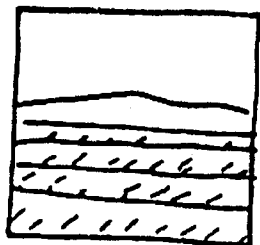
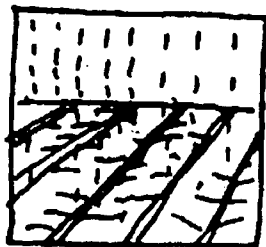
ନାଳୀରେ ବାହାରି ଜମାହେବ ।





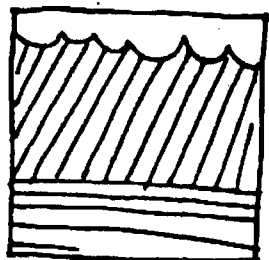
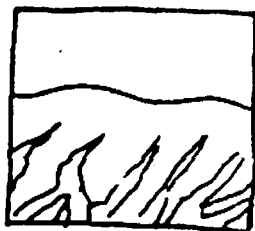
ଲୁଣା ଜମିକୁ ଧୋଇବା କାମ ଶୀଘ୍ର
ହୋଇଯିବନାହିଁ ।

ମାଟିକୁ ଧୋଉଥିବା ପାଣି ଅତି
ଶୀଘ୍ର ଜମି ଉପରେ ଗଡ଼ିଯିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ ।



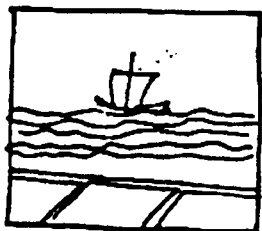
ନାଳୀରେ ମଧ୍ୟ ପାଣି ଧୀରେ
ବୋହିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଗଡ଼ାଣି
ସହିତ ଲମ୍ବ ଭାବରେ ଶିଆର
କାଟିବାକୁ ହେବ ।

ନହେଲେ ଭଲ ଉପର ମାଟି ସବୁ
ଧୋଇହୋଇ ଚାଲିଯିବ ।



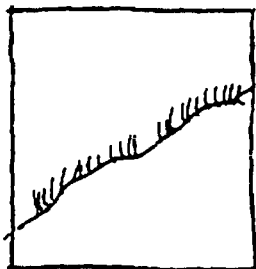
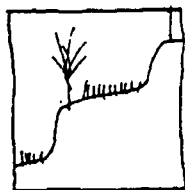
ସଧେଇ ବର୍ଷା ହେଉଥିବା
ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୁଇ ତିନି ବର୍ଷରେ
ଲୁଣିମାଟିକୁ ଧୋଇହେବ ।

ସମୁଦ୍ର ପୋତିକରି ପାଇଥିବା ଜମିକୁ
ଧୋଇବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଛଅ ବର୍ଷ
ଲାଗିଯିବ ।



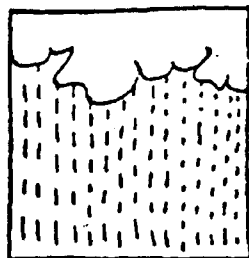
ଜାଲୁ ଜମିରେ ପାହାଚ କଟା

ତୀଖା ଜମିର ଥାକରେ ଧାଡ଼ିକରି ଗଛ ଲଗାଇଲେ ତାହା
ମାଟିକୁ ଅଟକାଇ ରଖିବ ଓ ଜମିକୁ ବର୍ଷା ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା
କରିବ ।



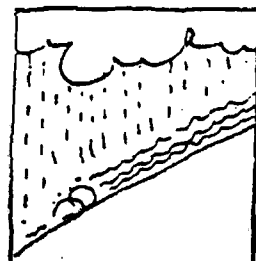
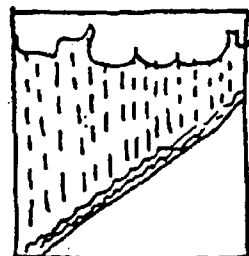
ପାହାଡ଼ତଳି ଜମିରେ

ବେଶୀ ପରିମାଣରେ ବା ଜୋରରେ
ବର୍ଷା ହେଉଥିଲେ



ଉପରର ଉର୍ବର ମାଟି ଧୋଇହୋଇ

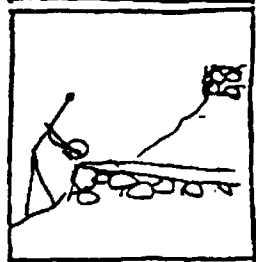
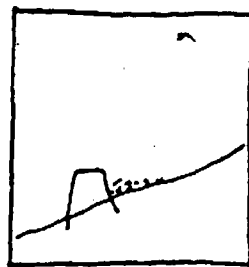
ବର୍ଷାପାଣିରେ ଭାସିଯାଏ ।



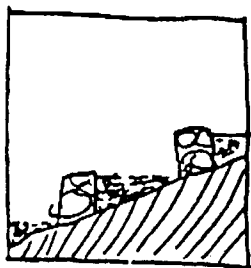
ପାଣିର ବେଗକୁ ଧୀର କରିଦେଲେ

ସେଥିରେ ଅଳ୍ପ ମାଟି ଯିବ ।

ପାଣିକୁ ଧୀର କରିବା ପାଇଁ ଓ
ସେଥିରେ ଭାସିଯାଉଥିବା ଉର୍ବର
ମାଟିକୁ ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆମେ
'ମାଟିଜନ୍ତା' ଗଢ଼ିପାରିବା ।

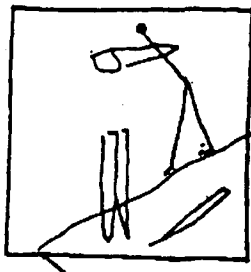
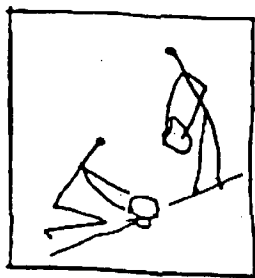


ଗଡ଼ାଣିକୁ ଲମ୍ବ କରି ଅଳ୍ପ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଧ
ବାନ୍ଧିଲେ ତାହା ଏକ ପ୍ରକାରର
ମାଟିଜନ୍ତା ହେବ ।



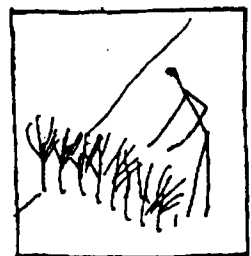
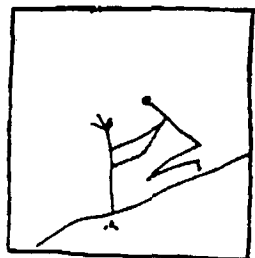
ବର୍ଷାପାଣିରେ ଭାସିଆସୁଥିବା ମାଟି
ଏହି ବନ୍ଧର ଉପର ପଟରେ ଅଟକି
ରହିବ । ସେହି ମାଟି ଜମି ଜମି
ଗୋଟିଏ ସମତଳ ପାହାଚ
ହୋଇଯିବ ।

ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏଭଳି ମାଟିଜଳା
ଜିମାପଥରେ ରେ ଗଢାଯାଏ ।



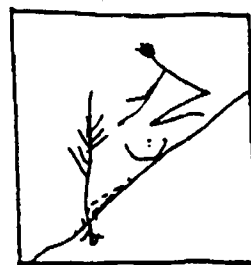
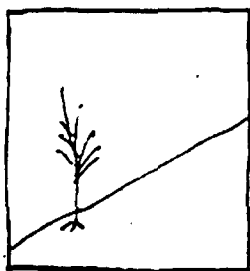
କିମ୍ବା କାଠର ବାଡ଼ ଦେଇ ତିଆରି
କରାଯାଏ ।

ମାଟିଜଳା ତିଆରି ପାଇଁ ଆଉ
କେତେ ବାଟ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏଥିରୁ
ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଗଛ ଲଗାଇ ବନ୍ଧ
ଭଳି ବାଡ଼ଟିଏ କରିବା ।



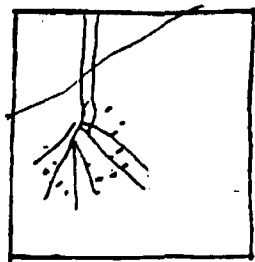
ଶୀଘ୍ର ବଢୁଥିବା କମ୍ ଉଚ୍ଚତାର
ଝଙ୍କାଳିଆ ଗଛ ଏଥିପାଇଁ ଭଲ ।

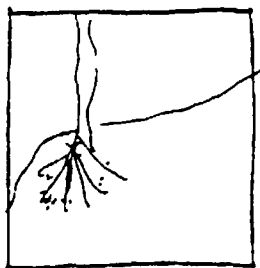
ଗଛ ଲଗାଇ ମାଟିଜଳା ଗଢ଼ିବାରେ
ଅନେକ ଲାଭ ରହିଛି ।



ସେ ଗଛରୁ ଫଳ, ପତ୍ର ଓ ଜାଳେଣି
ମିଳିବ ।

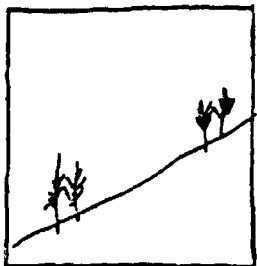
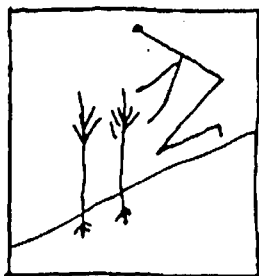
ଆଉ, ତାଲି ଜାତୀୟ ଗଛ
ହୋଇଥିଲେ ତାହା ମାଟିକୁ
ଯବସାରଜାନ ସାର ଯୋଗାଇବ ।





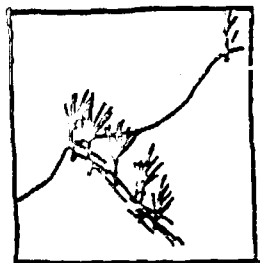
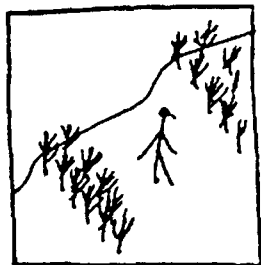
ତୃତୀୟରେ, ବନ୍ଧଗଛର ଚେର
ମାଟିକୁ ଧୋଇଯିବାରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ।
ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଗଛ ଲଗାଇ ବନ୍ଧ
କରିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ।

୩୦ରୁ ୬୦ ସେ-ମି- ଛଡ଼ାରେ ଦୁଇ
ଧାଡ଼ି ବାବୁଲ ବା ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟ
ଗଛ ଲଗାଇ ବନ୍ଧ କରିହେବ ।



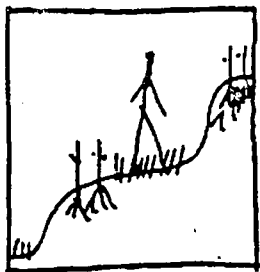
ପ୍ରତି ବନ୍ଧ ଭିତରେ ୬ମିଟର ଦୂରତା
ରହିବ । ବେଶୀ ତୀଖା ଜମିରେ ଦୂରତା
ଆହୁରି କମ୍ ହେବା ଦରକାର ।

ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ପାଖାପାଖି କରି,
୮-୧୦ ସେ-ମି- ଛଡ଼ାରେ, ଲଗାଯିବ ।



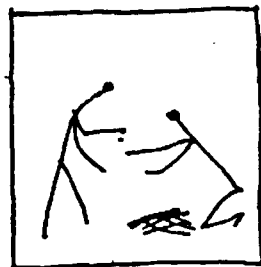
ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଟିକିଏ ବଢ଼ିଗଲେ ତାଙ୍କ
ମୂଳରେ ଲମ୍ବ ଭାବରେ ତାଳ କାଠି
ଆଦି ପକାଯାଇପାରିବ ।

ପାହାଚ ଜମିଗଲେ ବାଡ଼ ଗଛର
ଅଗ କାଟିନେଇହେବ ।



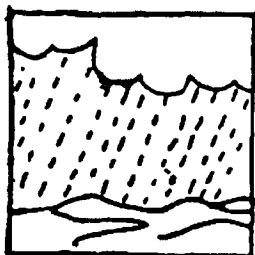
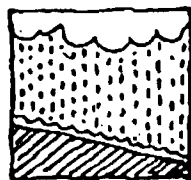
କେବଳ କାଣ୍ଡ ଓ ଚେର ରହିଲେ ବି
ତାହା ମାଟିଜନ୍ତାର କାମ କରିବ ।

ଏଭଳି ସହଜ ବାଟରେ ଆମର
ଜମିକୁ ରକ୍ଷାକରିହେବ ଓ ଗଛରୁ
ମିଳୁଥିବା ଜିନିଷରୁ ଲାଭ ବି ମିଳିବ ।



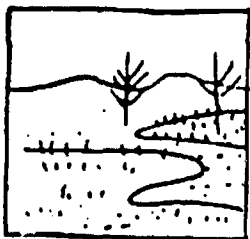
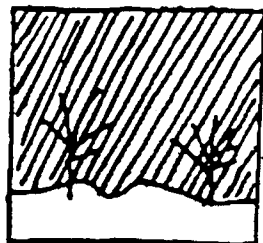
ବର୍ଷାପାଣିକୁ ଧରିରଖିବା

ବର୍ଷାଦିନରେ ବୋହାଁଯାଉଥିବା ପାଣିକୁ ଅଟକାଇ ଶୁଖିଲା ବେଳ
ପାଇଁ ରଖିହେବ । ମାଟିଭରା ବସ୍ତାର ବନ୍ଧ ବା ଗଭୀର ଖାତ
ସାହାଯ୍ୟରେ ପାଣିକୁ ଧରିରଖିହେବ ।



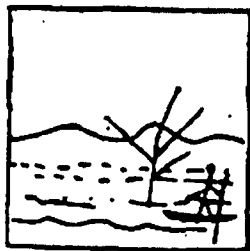
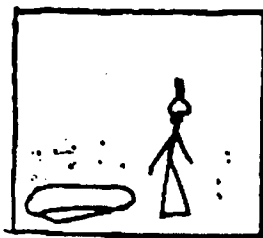
ଅନେକ ଜାଗାରେ ବର୍ଷାକର
ସବୁତକ ବର୍ଷା

ଅଳ୍ପ କେତେଦିନ ଭିତରେ
ମିଳିଥାଏ ।



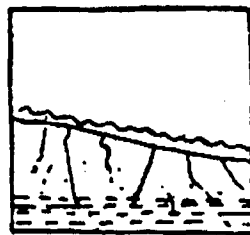
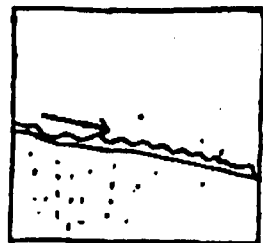
ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଚୁର ପାଣିମିଳେ ।

କିନ୍ତୁ ବର୍ଷର ବାକି ସମୟରେ
ଲୋକମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବରେ ବା
କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ଗଚ୍ଛିତ ରହିଥିବା
ବର୍ଷାପାଣି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

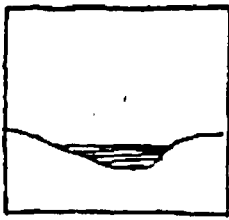


ବର୍ଷାପାଣିର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଭାଗ
ବନ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିକରେ ।

ବଢ଼ିପାଣି କେତେ ପାଖାରେ ବା
କେତେ ଦିନରେ ନଈ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ
ବୋହାଯାଏ ।

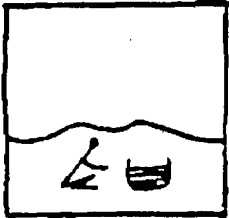
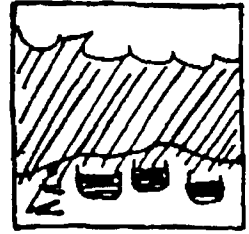


ବର୍ଷାପାଣିର ଏକ ଛୋଟ ଭାଗ
ମାଟିରେ ଭେଦିକରି ଭୂତଳ ଜଳ
ହୁଏ ଓ କୂଅ ପୋଖରୀରେ ମିଳେ ।



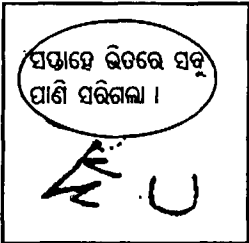
କିଛି ପାଣି ଗାଡ଼ିଆ ପୋଖରୀ
ଆଦିରେ ଜମିରହେ ।

ବୋହିଯାଉଥିବା ପାଣିରୁ କିଛି ଅଂଶ
ଯଦି ଅଟକାଇ ଦିଆଯିବ



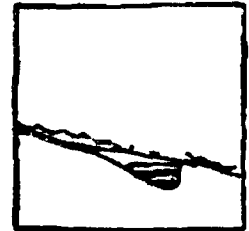
ଓ ସାଇତି ରଖାଯାଇପାରିବ,

ତେବେ ତାହା ପାଣିର ଗୋଟିଏ
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଣ୍ଡାର ହେବ ।



ବର୍ଷସାରା ତାହା ଆମର କାମରେ
ଆସିବ ।

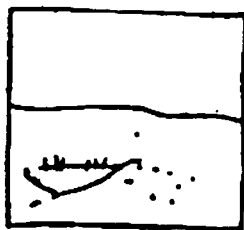
ବୋହିଯାଉଥିବା ପାଣିକୁ ଖାଲରେ
ଅଟକା ଯାଇପାରିବ ।



କିନ୍ତୁ ଯେ ଖାଲ କେଉଁଠି ଓ

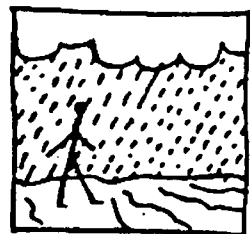
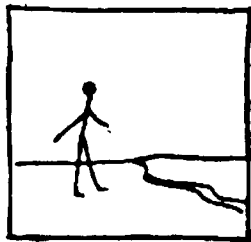
କିପରି କରିବାକୁ ହେବ ତାହା
ଜାଣିବା ଦରକାର ।





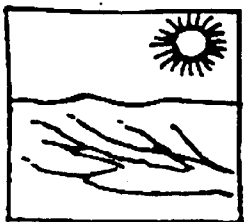
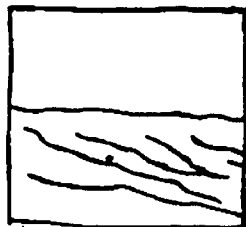
ଛୋଟ ବନ୍ଧ, ପାହାଚ ବା ଗାଡ଼
କରି ପାଣିକୁ ରୋକାଯାଇପାରେ ।

ପାଣି ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ
ତାହା ଗଡ଼ିଯାଉଥିବା ବାଟକୁ ଲକ୍ଷ
କରିବାକୁ ହେବ ।



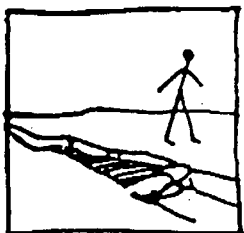
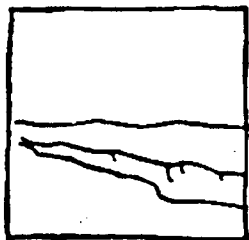
ବର୍ଷା ପରେ ପରେ ଏହା ସହଜରେ
ଜଣାପଡ଼ିଯିବ ।

ଅଳ୍ପ ଗଡ଼ାଣି ଥିବା ଜାଗାରେ
ବର୍ଷାପାଣି ଅନେକ ଛୋଟ ଧାରରେ
ବୋହିଯାଏ ।



କିଛିଦିନ ପରେ ସେହି ଧାରଗୁଡ଼ିକ
ଗଭୀର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ମଝିରେ
ମଝିରେ ଅଳ୍ପ ଗଭୀର ପାଣି
ଜମିରହେ ।

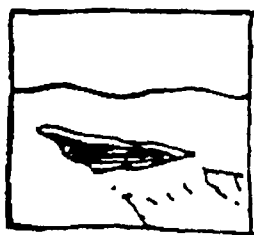
ପାଣିର ଧାରଟି ବେଶ୍ ଗଭୀର
ହୋଇଥିଲେ



ସେଥିରେ ଛୋଟ ବନ୍ଧ ପକାଇ ପାଣି
ଅଟକାଯାଇପାରେ ।

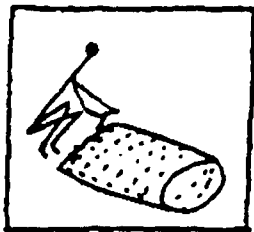
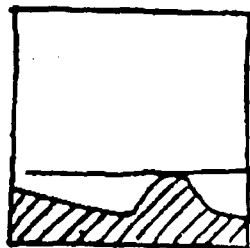
ବନ୍ଧଟି ପଥର ଓ ନଡ଼ାରେ
କରାଯାଇପାରେ ।





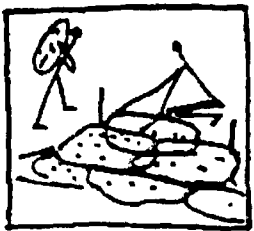
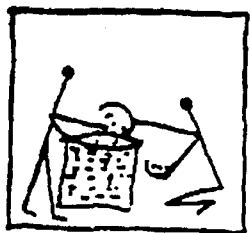
ନାଳରେ ପାଣି ଅଟକି ଗୋଟିଏ
ପୋଖରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ଛୋଟ ବନ୍ଧଟିଏ କରିବାର ସବୁଠାରୁ
ଭଲ ଉପାୟ ହେଉଛି



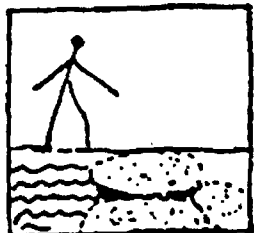
ନଡ଼ାର ମଣିଶାରେ ବଡ଼ ମୁଣି
ତିଆରିକରି

ସେଥିରେ ମାଟି ଭରିକରିବା । ନଡ଼ା
ମାଟିକୁ ଭାସିଯିବାକୁ ଦେବନାହିଁ ।



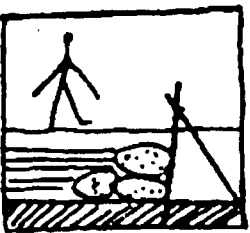
ମାଟିଭରା ମୁଣାଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ବଡ଼
ଇଟା ଭଳି କାମ ଦେବ । ମଝିରେ
ମଝିରେ ବାଉଁଶ ଖୁଣ୍ଟ ପୋତି
ତାହାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିହେବ ।

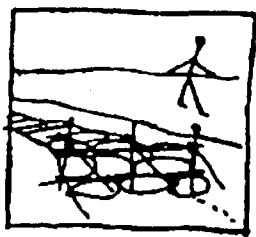
ପାଖରେ ଚିକିଟା ମାଟି ମିଳୁଥିଲେ
ପାଣି ନଗଳିବା ପାଇଁ ତାହା
ଲଗାଯାଇପାରିବ ।



ମୁଣାଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁ ମାଟି ପାଣିରେ
ଭାସିଯାଏନାହିଁ ।

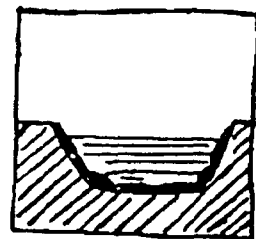
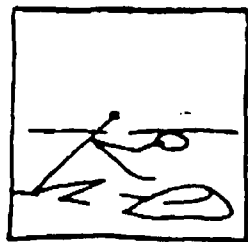
ବାଉଁଶ ଖୁଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପୁରା ବନ୍ଧକୁ
ଧରିରଖନ୍ତି ।





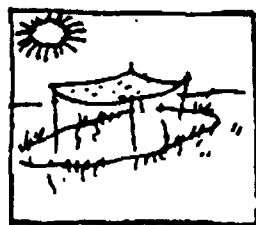
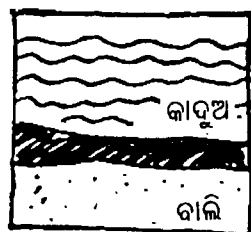
ବନ୍ଧଟି ତଳ ମାଟିରେ ବସିରହେ ।

ପୋଖରୀର ତଳେ ଓ କଡ଼ରେ



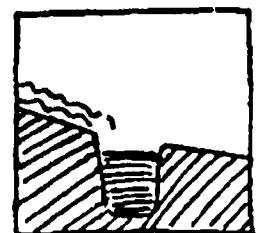
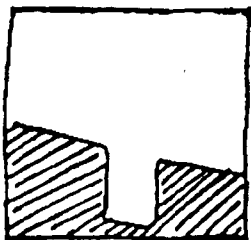
ଚିକିଟା ମାଟିର ଗୋଟିଏ ପରସ୍ତ
ବୋଲିଦେଲେ

ତାହା ପାଣି ଭେଦିବାକୁ ବନ୍ଦ
କରିଦେବ ।



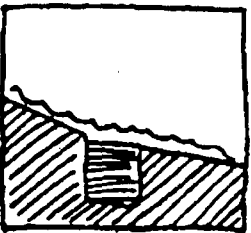
ପାଣି ଉପରେ ଛାଇ କଲେ ପାଣି
ଉଡ଼ିଯିବା ମଧ୍ୟ କମିଯିବ ।

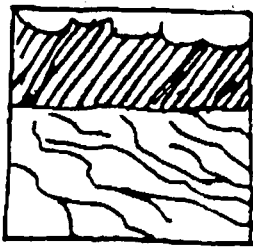
ପାଣି ଅଟକାଇବା ପାଇଁ କିଛି
ସରଳ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।
ପାଣିର ବାଟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗାତ
ଖୋଳିଦେବା ଏଥିରୁ ଗୋଟିଏ ।



ଗାତ ମୁହଁରୁ ଖୋଳା ମାଟି ସବୁ
କାଢ଼ିନେଲେ ପାଣି ବୋହିଆସି
ସେଥିରେ ପଶିବ ।

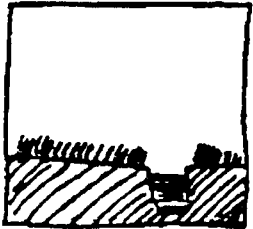
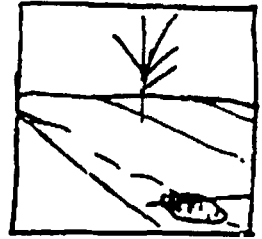
ଗାତଟି ଭରିଗଲା ପରେ ତାହା ପୁଣି
ନିଜ ବାଟରେ ବୋହିଚାଲିବ ।





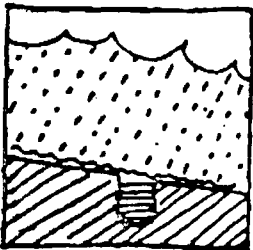
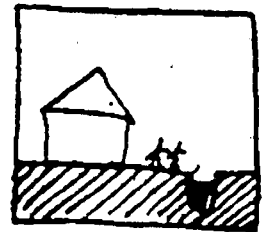
ବର୍ଷାଦିନେ ସବୁଆଡ଼େ ପାଣିଧାର
ଚାଲିଥାଏ ।

ତେଣୁ ଆମେ ନିଜ ସୁବିଧାର
ଜାଗାରେ ପାଣି ଅଟକାଇପାରିବା ।



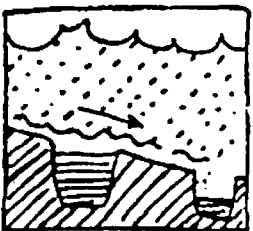
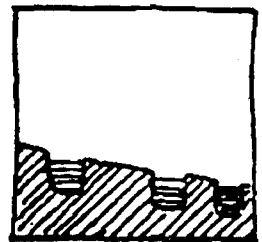
ତାହା ଜମିର ଯେତେ ପାଖରେ
ହେବ ସେତେ ଭଲ ।

ଘରର ପାଖରେ ହେଲେ ତାହା
ନିତିଦିନିଆ କାମ ପାଇଁ ପାଣି
ଯୋଗାଇପାରିବ ।



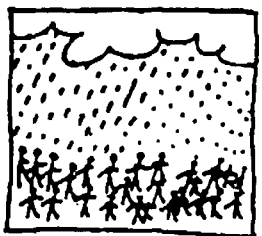
ଆମ ନିଜର ପାଣି ଅଟକା
ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆମେ ବର୍ଷାର ଛୋଟ
ଅଂଶଟିଏ ନେଉଛେ ।

ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଧେଞ୍ଜ
ବଳକା ରହୁଛି ।



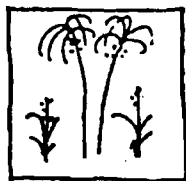
ଆମ ଜଳାଧାର ଭରିଗଲା ପରେ ପାଣି
ତା'ର ବାଟରେ ଆଗେଇ ଚାଲିବ ।

ତେଣୁ ତାହା ଅନ୍ୟ ସବୁ ଜଳାଧାର
ମଧ୍ୟ ଭରିଦେବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ
ଯେତିକି ପାଣି ରଖିପାରିବା ଗୋଟିଏ
ବର୍ଷା ତାଠାରୁ ବେଶୀ ପାଣି ଦିଏ ।



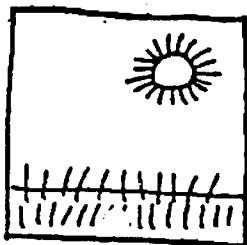
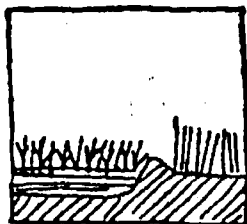
ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ବଢୁଥିବା ଫସଲ

ଅଳ୍ପ ପାଣି ଦରକାର କରୁଥିବା ଫସଲ ଓ ଗଛ ବଢ଼ାଇଲେ
ଆମେ ମରୁଡ଼ି ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବା । ନଡ଼ିଆ ଓ
ବାଜରା ଷହୀର କିଛି ଉଦାହରଣ ।



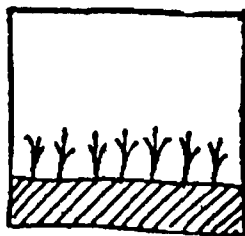
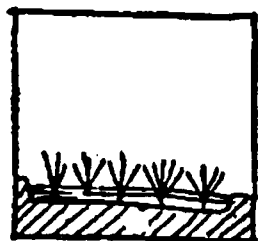
ଘରର ସବୁ ମଣିଷ ପାଣିକୁ ସମାନ
ଭାବରେ ବାଣ୍ଟିକରି ନିଅନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଗଛ ଓ ଜମିର ପ୍ରକାର
ଅନୁସାରେ ଦରକାର ପଡ଼ୁଥିବା
ପାଣିର ପରିମାଣ ଅଲଗା ହୁଏ ।



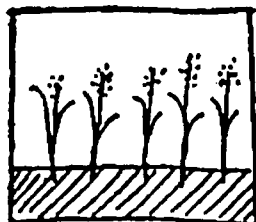
ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ
ସମୟରେ ମରୁଡ଼ି ଆସେ,
ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ପାଣି ଦରକାର
କରୁଥିବା ଗଛ ଲଗାଇବା ଭଲ ।

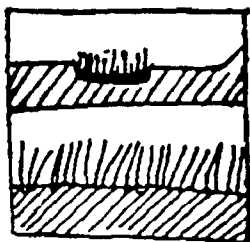
ଧାନ ଫସଲ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ
ପାଣି ଦରକାର କରେ ।



ଗହମ ଧାନଠାରୁ କମ୍ ପାଣି
ଖୋଜେ ।

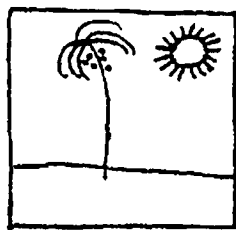
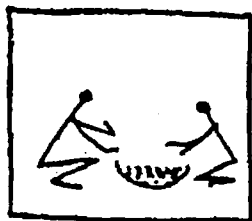
ବାଜରା ଗହମଠାରୁ କମ୍ ପାଣିରେ
ବଢ଼ିପାରେ ।





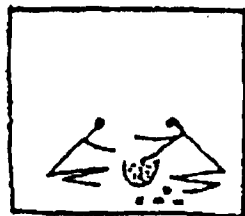
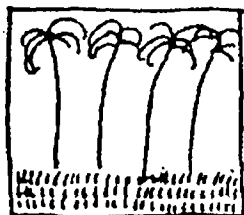
ଗୋଟିଏ ଏକର ଜମିରେ ଧାନ
ଫସଲ ପାଇଁ ଯେତିକି ପାଣି
ଦରକାର ହୁଏ, ଯେତିକି ପାଣିରେ
କେତେ ଏକର ଜମିରେ ବାଜରା
ବାଣ କରାଯାଇପାରେ ।

ବାଜରା ଗୋଟିଏ ପୁଞ୍ଜିକର ଖାଦ୍ୟ
ଓ ତାହା ବଢ଼ାଇବା ସହଜ ।



ଅନେକ ଗଛ ମରୁଡ଼ି ସହିପାରନ୍ତି ଓ
ପୁଞ୍ଜିକର ଫଳ ଦିଅନ୍ତି । ଏଭଳି
ଗଛ ତା'ର ଦେହରେ ପାଣି
ଧରିରଖେ ଓ ତା'ର ଚେର ଗଭୀର
ମାଟିରୁ ପାଣି ଟାଣିପାରେ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଧାନ ଓ ଗହମ
ବଢ଼ାଇଲା ବେଳେ କିଛି ବାଜରା ଓ
ନଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ ଲଗାଇବା ଉଚିତ ।



ତାହେଲେ ଆଗକୁ ମରୁଡ଼ି ଆସିଲେ
ବି ଆମେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବା ।

ସୁଜନିକାର ବହିତାଲିକା

୧. କାଗଜ ଇଙ୍ଗାର ମତା	୧୫.୦୦	୨. କାଗଜରୁ ଆକୃତି	୨୦.୦୦
୩. କାଗଜ ଇଙ୍ଗାରୁ ଖ୍ୟାମିତି	୨୦.୦୦	୪. ଚିତ୍ର ପାତ୍ରାତରେ ଚିତ୍ରିଆଖାନା	୧୫.୦୦
୫. ସହଜରେ ଆଙ୍କିବା ଗଛଲତା	୧୫.୦୦	୬. ହାତ ତିଆରି ଖେଳନା	୧୫.୦୦
୭. ଶଶିତ କୁହୁଳ	୧୨.୦୦	୮. ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରିକା	୮.୦୦
୯. ଆମ ମନର ଗୀତ	୧୨.୦୦	୧୦. ଗଛବଲ୍ଲବ	୧୫.୦୦
୧୧. ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାପଦ୍ଧତି	୧୫.୦୦	୧୨. ଜୀବନର ପିଲାଦିନ	୨୦.୦୦
୧୩. ଅଶ୍ରୁରୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ	୧୫.୦୦	୧୪. ଚନ୍ଦ୍ର ଅଭିଯାନ	୮.୦୦
୧୫. ଜଳସମ୍ପଦ	୧୫.୦୦	୧୬. ପରିବେଶ ଦର୍ପଣ	୨୦.୦୦
୧୭. ଆକାଶରେ ଲୁଚକାଳୀ	୬.୦୦	୧୮. କାହିଁକି ଭାଇ କାହିଁକି	୨୫.୦୦
୧୯. କାଗଜର ଖେଳ	୧୨.୦୦	୨୦. ପତ୍ର ଚିତ୍ରିଆଖାନା	୧୨.୦୦

★ ଶିକ୍ଷା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବିକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିଛି ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ ମଧ୍ୟ ସୁଜନିକାଠାରୁ ମିଳିପାରିବ ।

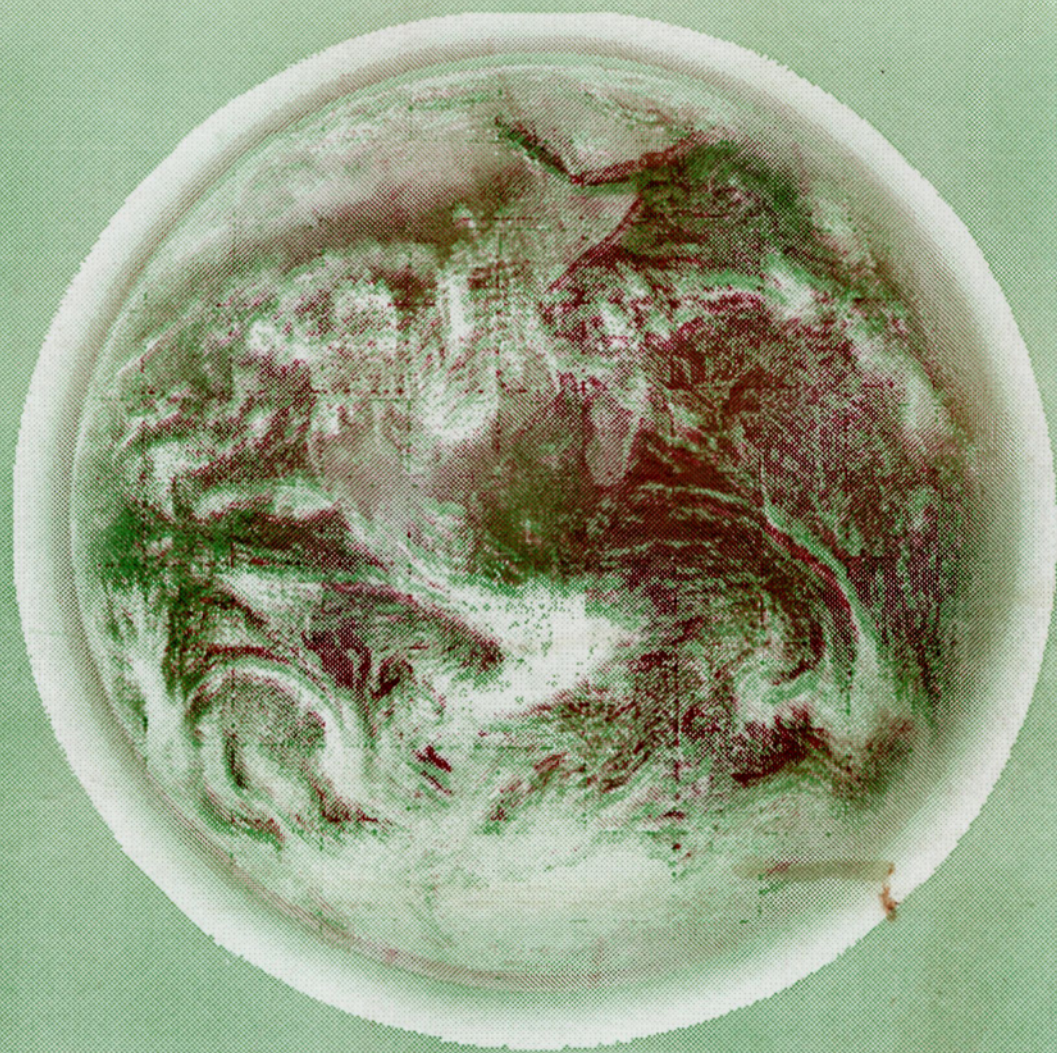
★ ଡାକ ଯୋଗେ କେବଳ ବହି ପାଇବା ପାଇଁ ପୂରା ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକଖର୍ଚ୍ଚ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା ଆଗୁଆ ପଠାଇବା ଦରକାର ।

ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗ

ବିଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନ, ଧାରା ଓ ଅନୁଭୂତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିବା ଏହି ପତ୍ରିକା ସ୍କୁଲ/କଲେଜ ପିଲା ତଥା ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ । ଶିକ୍ଷା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବିକାଶ ବିଷୟରେ ଏକ ବିଶେଷ ପଠନ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ।

ବର୍ଷକୁ ଛଅଖଣ୍ଡ ପତ୍ରିକା ଓ ଚିନିଖଣ୍ଡ ବହି ପାଇଁ ମୋଟ ଦେୟ
 ସାଧାରଣ ଗ୍ରାହକ ଟ. ୭୫.୦୦ ସହଯୋଗୀ / ଅନୁଷ୍ଠାନ ଟ. ୧୦୦.୦୦
 ଆଜୀବନ ସହଯୋଗୀ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା

* ସହଯୋଗୀମାନେ ସୁଜନିକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁରେ ଭାଗ ନେଇପାରିବେ ।



ଧଉଳି କୋଳରେ ରହିଛି ଦରବ
ସବୁର ଗନ୍ଧିଦା ପାଇଁ,
ଜଣେ ବି ଜିଏସେ ଲୋଭ ଯଦି କରେ
କିଛି ବି ଅଣ୍ଟିକ ନାହିଁ ।